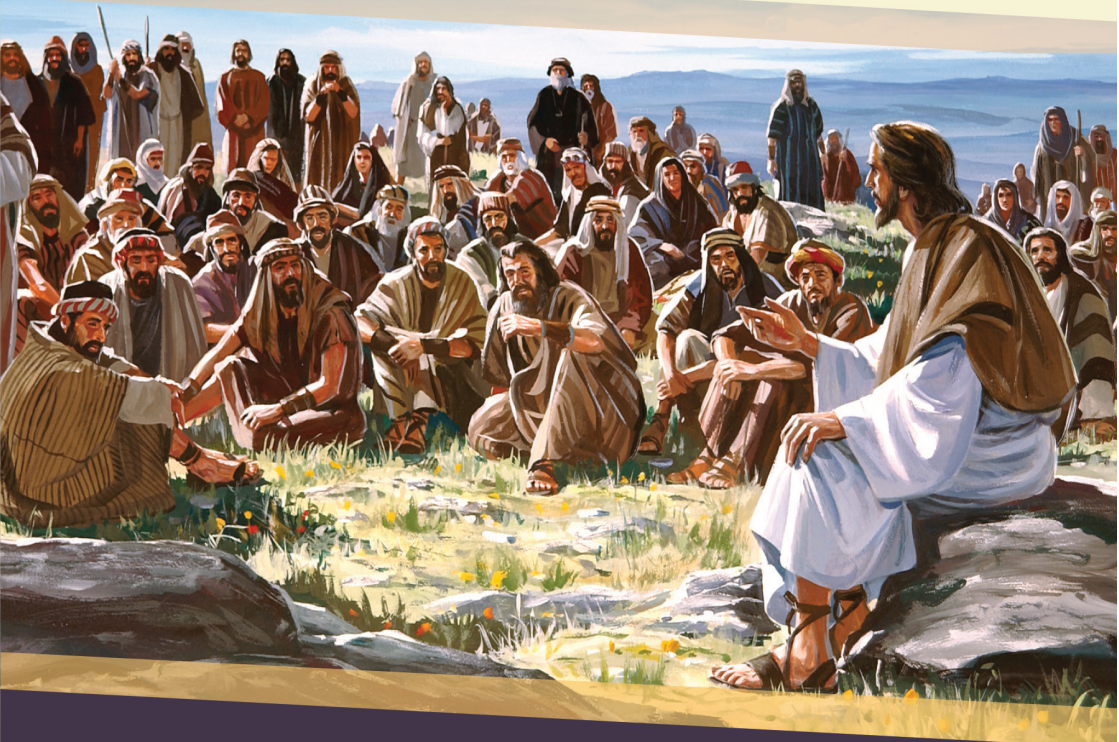

2025

СІЧЕНЬ – БЕРЕЗЕНЬ

Том 101, №1

Суботні біблійні уроки

ЧАСТИНА 1

Євангелія від Івана

Улюблений учень представляє Ісуса Христа, вічного Божого Сина і Божественну протитотруту від гріха всього світу.

Том 101, №1
**Суботні біблійні
уроки**

Євангелія від Івана

ЧАСТИНА 1

2025

СІЧЕНЬ – БЕРЕЗЕНЬ

1.	Євангелія від Івана	7
2.	Божий Агнець	13
3.	Шлюб у Кані	19
4.	Ісус у храмі	25
5.	Ісус та Никодим	32
6.	Дія Святого Духа	38
7.	Ісус та Іван Хреститель	44
8.	Ісус і самарянка	50
9.	Народження місіонера	57
10.	Ісус та син придворного	63
11.	Ісус і паралізований біля купальні Витезда	69
12.	Влада Сина	75
13.	Ісус годує величезну кількість людей	81

Уроки суботньої школи – спеціальна програма вивчення, яка базується винятково на Біблії й Дусі Пророцтва без додаткових коментарів. Цитати, по можливості, наведені короткі, щоб дати пряму і зрозумілу відповідь. У деяких випадках у цитатах розміщені додаткові слова в дужках [...], щоб підтвердити ясність контексту. У всіх примітках вказані сторінки оригіналу. Рекомендується додаткове дослідження даного матеріалу. Цей посібник уроків суботньої школи на 1 квартал 2025 року базується на сучасному перекладі Біблії з давньоєврейської та давньогрецької мов.

Уроки суботньої школи видаються щоквартально Відділом суботньої школи Генеральної Конференції Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху. Авторське право © 2025. Друкуються й поширюються Видавничою Асоціацією «Вісник Реформації», 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, США. Телефон: (540) 366-9400 * США і Канада 1-888-712-1234 * Факс: (540)366-2814 * **Інтернет:** <http://www.sdarm.org> * **Електронна пошта:** info@sdarm.org

Літературний відділ Української Унії:
58018 м. Чернівці-18, вул. Головна 283А
Телефон/факс: +38(096)411 33 64; +38(066)811 44 64
Інтернет: <http://www.sdarm.com.ua>
Електронна пошта: sdarm_LO@gmail.com
You Tube: **SDARM UA**

ПЕРЕДМОВА

Цього року протягом чотирьох кварталів ми вивчатимемо *Євангелію від Івана*. Зі скромності автор четвертої *Євангелії* не називає себе і не згадує про себе як про одного з двох учнів, які першими пішли за Ісусом (*Від Івана 1:37*). Натомість він згадує «ще одного учня», «цього учня», «учня... якого Він любив», «учня, якого любив Ісус» і «учня, котрий свідчить про це» (*Від Івана 18:15; 19:26; 21:20, 23, 24*). Той факт, що інші видатні учні згадуються поіменно, а ім'я Івана не згадується, вказує на те, що саме він, ймовірно, є автором цієї *Євангелії*.

Згідно з Духом Пророцтва, автором четвертої *Євангелії* був Іван, «учень, якого любив Ісус». Він був одним із трьох учнів, які стали свідками слави Христа на горі Переображення та Його агонії у саду безпосередньо перед арештом. Його життя є яскравим прикладом того, як Божа сила може повністю перетворити «сина грому» на людину, яка сповнена любові та має глибоку духовну проникливість.

«Іван горнувся до Христа, як виноградна лоза до величної опори. Задля свого Господа він нехтував небезпекою перебування в судилищі та поблизу хреста; отримавши звістку про воскресіння Христа, він поспішив до гробу, випереджаючи у своєму завзятті навіть запального Петра.

Довірлива любов і безкорислива відданість, виявлені в житті й характері Івана, – це дорогоцінні уроки для християнської церкви. Іван від народження не володів таким привабливим характером, який виявився в нього наприкінці життя. Від природи він мав серйозні вади; був не тільки гордим, честолюбним, схильним до самоутвердження, але й імпульсивним, і образливим. Він та його брат були названі "синами грому". Гнівливість, жадоба помсти, дух критики – усе це було притаманне улюбленому учневі. Проте за всім цим Божественний Учитель бачив палке, щире, любляче серце. Ісус докоряв його за корисливість, руйнував честолюбні надії, випробовував віру. Але Він явив йому те, до чого прагнула його душа, – красу святості, перетворювальну силу любові». – *Дії апостолів*. – С.539, 540.

Усі давні джерела стверджують, що *Євангелія від Івана* була написана в Ефесі близько 90 року н. е. або раніше. Цей учень був кинутий у казан з киплячою олією і дивовижним чином уникнув смерті, а після цього був засланий на острів Патмос (*Об'явлення 1:9*). Там він написав книгу *Об'явлення*. Сходження Нерви на престол (96 р. н. е.) дозволило йому повернутися до Ефесу, де, як вважається, він проживав до самої смерті під час правління Траяна (98-117 рр. н. е.).

Нехай Дух Христа керує нами при вивченні уроків цього кварталу і торкнеться наших сердець у відповідь на Його любов!

Відділ Суботньої школи Генеральної Конференції

Пожертвування першої суботи

Субота, 4 січня 2025 року

БАГАТОФУНКЦІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ТА ОСВІТИ У ПАРАГВАЇ

Республіка Парагвай – це держава в Південній Америці, яка не має виходу до моря і межує з Аргентиною, Болівією та Бразилією. Населення країни становить близько 6,1 мільйона осіб, 96,1% з яких сповідують християнство (88,3% – католицизм та 7,8% – інші християнські конфесії); 2,6% не сповідують жодної релігії, решта населення сповідують інші релігії або не вказують які. Економіка країни базується в основному на сільському господарстві, особливо на вирощуванні соєвих бобів, а за останні 50 років у Парагваї також була розвинена велика гідроенергетична промисловість.

Перші члени Церкви АСД Реформаційного Руху прибули сюди з Угорщини у 1940-х роках, у 1950-х роках робота розширилася завдяки служінню книгонош, а у 1970-х роках – завдяки медико-місіонерській роботі. У даний час ми маємо чудові групи віруючих в основних містах.

Протягом багатьох років у столиці Асунсьйон діяв центр природного оздоровлення, і це дозволило нам проповідувати Євангелію багатьом душам та навчити їх способу життя Останку Божого народу. З Божою допомогою та з допомогою нашої багатопрофільної команди професіоналів ми сподіваємося відродити клініку, але тепер вона функціонуватиме як центр здоров'я у місті з філією у сільській місцевості, щоб виконати Боже доручення: «Виїжджайте з міст. Відкривайте свої санаторії, навчальні заклади та офіси подалі від густонаселених центрів». – *Вибрані вісті*. – Кн.2. – С.357.

З цією метою ми придбали земельну ділянку у мальовничій сільській місцевості, яка знаходиться на відстані приблизно 66 км від столиці у департаменті Парагуарі. На ділянці вже є Дім молитви та будинок для пастора, але це лише початок. Мета – створити багатофункціональний центр із базовим медичним центром, церковною школою, Домом молитви та приміщенням для відкриття самоокупних підприємств для виробництва продукції здорового харчування.

Ми просимо наших братів по всьому світові проявити щедрість і допомогти нам здійснити цю мету. Ваша участь стане новим імпульсом на останньому етапі цього проєкту. Ми сподіваємося на силу і Божу переможну благодать і впевнені, що Господь благословить зусилля нашої церкви по всьому світові, спрямовані на посилення та розширення євангелізації у цій частині Його виноградника.

Ваші брати та сестри з Парагвайського Поля

Євангелія від Івана

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «І Слово стало тілом, і перебувало між нами, і ми побачили славу Його, – славу як Єдинородного від Отця, повного благодаті й істини» (Від Івана 1:14).

Додаткові матеріали для вивчення:

Патріархи і пророки. – С.44-51, 111-116.

«Від вічності Христос був у єдності з Отцем, і навіть зодягнувшись у людську природу, Він зберіг єдність з Богом». – *Вибрані вісті. – Кн.1. – С.228.*

1. ІСУС – ОДНЕ З ОТЦЕМ

Нд, 29 груд.

а. Що говорить Боже Слово про Ісуса до Його втілення?

Від Івана 1:1, 2: «¹На початку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Бог. ²Воно на початку було в Бога».

«Господь Ісус Христос споконвіку був і є одне з Отцем. Він був "образом Божим", образом Його величі й сили, "сйивом Його слави". Він, власне, для того й прийшов у наш світ, щоб відкрити цю славу. Божий Син прийшов на цю Землю, повиту темрявою гріха, аби відкрити світло Божої любові, щоб бути "Богом з нами"». – *Бажання віків. – С.19.*

«Христос, Слово, Єдинородний Божий, нероздільний з Вічним Отцем – Єдиний за природою, характером і намірами. Тільки Він один міг збагнути всі поради і Божі задуми». – *Патріархи і пророки. – С.34.*

б. Як ставилися до Ісуса Отець та ангели?

Псалом 45:7: «Престол Твій, Боже, по віки вічні, скіпетр Твого царства – це скіпетр справедливості»; *Ісаї 9:5:* «Тому що Дитя нам народилося, – нам дано Сина. Влада на Його плечах, і дадуть Йому ім'я: Дивовижний Порадник, сильний Бог, Отець вічності, Владика миру»; *До євреїв 1:3, 6-8:* «³Він, будучи сйивом слави та образом Його сутності, утримуючи все словом Своєї сили, здійснивши [Собою] очищення [наших] гріхів, сів праворуч Величності на висотах... ⁶І коли знову вводить Первородного у світ, то каже: І хай поклоняться Йому всі Божі ангели! ⁷А щодо ангелів каже: Ти робиш духів Своїми ангелами, а палючий вогонь – Своїми слугами. ⁸А до Сина: Боже, Твій престол навіки-віків, і скіпетр Твого Царства – це скіпетр справедливості».

«Ангели – Божі службові духи, в сйиві світла, що виходить від присутності Господа, на швидких крилах поспішають виконати Його

волю. А владарює над ними Помазанець Божий, Котрий є "сцяйвом слави та образом Його сутності" і "утримує все словом Своєї сили" (До євреїв 1:3)». – Там саме.

1. Яку природу мав Ісус від вічності?

2. ПРОЦЕС ТВОРІННЯ

Пн, 30 груд.

а. Хто створив усе?

Від Івана 1:3, 10: «³Все через Нього постало, і без Нього не постало нічого з того, що постало... ¹⁰У світі Він був, і світ через Нього постав, але світ Його не пізнав»; **До колосян 1:15-17:** «¹⁵Він – образ невидимого Бога, первородний усього творіння. ¹⁶В Ньому створене все, що на небі й на землі, – видиме й невидиме, – чи престоли, чи панування, чи начала, чи влади, – все через Нього і для Нього створене. ¹⁷Він – раніш усього, і все існує в Ньому»; **До євреїв 1:2:** «А цими останніми днями заговорив до нас через Сина, Якого поставив спадкоємцем усього і через Якого створив віки».

«Христос розпростер небеса і заклав основи Землі. Це Його рука розмістила світи в просторі й створила польові квіти. Він "утверджує гори Своєю силою", "Його море – Він його створив" (Псалом 65:7; 95:5). Це Він наповнив землю красою, а повітря – співом. І кожне Його творіння на землі, у повітрі і в небі звіщає про любов Отця». – *Бажання віків*. – С.20.

б. Опишіть, яким чином були створені світи та Всесвіт.

Псалом 33:6, 9: «⁶Господнім словом створені небеса, а подихом Його уст – уся їхня сила... ⁹Адже Він сказав – і сталося, Він звелів – і з'явилося»; **Псалом 104:1-6:** «Благослови, душе моя, Господа! Господи, Боже мій, Ти надзвичайно величний! Ти зодягнутий у славу і красу. ²Ти облачаєшся в світло, як в одужу, і напинаєш небо, наче намет; ³на водах будуєш Свої світлиці, а хмари робиш Своїми колісницями й рухаєшся на крилах вітрів. ⁴Ти робиш вітри Своїми вісниками, а вогонь і полум'я – Своїми слугами. ⁵Ти закріпив землю на її підвалинах, – вона навіки вічні не захитається. ⁶Безоднею, наче плащем, Ти її вкрив. Навіть гори води покривають».

«Бог сказав, і Його словом було створено все у світі природи. Боже творіння – це лише резервуар засобів, приготованих для того, щоб Він міг миттєво використовувати їх для виконання Своєї волі». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.1. – С.1081.

«Коли Земля вийшла з рук Творця, вона була напрочуд гарною. Її поверхня не була одноманітною; її вкривали гори, пагорби та рівнини, величні ріки та чудові озера; гори не були неприступними й суворими на вигляд, з багатьма стрімкими підйомами та жакливими прірвами, як за наших днів; гостроверхі скелясті виступи спочивали під шаром

родючого ґрунту, вкритого розкішною рослинністю. Не було ані огидних боліт, ані безплідних пустель. Всюди тишили око граціозні кущі та ніжні квіти. Вершини пагорбів прикрашали дерева, набагато величніші за ті, які існують сьогодні. Повітря, не заражене шкідливими випаровуваннями, було чисте й здорове. Поряд з красою такого ландшафту тьмяніють сади найпишніших палаців. Сонми ангелів насолоджувалися цією картиною, радіючи прекрасному Божому твориву». – *Патріархи і пророки*. – С.44.

«Біблія не визнає довгих століть, протягом яких із хаосу шляхом еволюції виникла Земля. Про кожний новий день творіння Святе Письмо говорить, що він, як і усі наступні, складався з вечора і ранку. Наприкінці кожного дня підводиться підсумок праці Творця». – *Там саме*. – С.112.

2. Хто розпростер небеса і заклав основи Землі?

3. СВІТЛО ВСЕСВІТУ

Вт, 31 груд.

а. Хто є Автором усього життя та світла? Яку користь це приносить нам?

Від Івана 1:4-9: «⁴У Ньому було життя, – і життя було Світлом людей. ⁵І Світло світить у темряві, й темрява Його не огорнула. ⁶З'явився чоловік, посланий від Бога; ім'я йому Іван. ⁷Він прийшов, аби свідчити, свідчити про Світло, щоб усі повірили через нього. ⁸Не був він Світлом, а [прийшов] засвідчити про Світло. ⁹То було справжнє Світло, яке освічує кожну людину, котра приходить у світ»; *Дії 17:28*: «У Ньому ми живемо, рухаємося та існуємо, як деякі з ваших поетів казали: Адже і ми з Його роду!».

«Саме Христос говорив через кожного, хто проголошував Боже Слово людям упродовж усіх віків. Усі прекрасні риси найвеличніших і найблагородніших людей, котрі жили на землі, були відображенням Його характеру». – *Виховання*. – С.73.

«Христос – «*справжнє Світло, яке освічує кожну людину, котра приходить у світ*» (*Від Івана 1:9*). Як завдяки Христу кожна людина має життя, так через Нього кожна душа отримує промінь Божественного світла». – *Там саме*. – С.29.

«Божа сила все ще підтримує Своє творіння. Пульс б'ється і подих слідує за подихом не тому, що механізм, одного разу приведений в рух, продовжує діяти завдяки своїй власній енергії. Кожен подих, кожне серцебиття є свідченням турботи Того, завдяки Кому ми живемо, рухаємося та існуємо. Кожна жива істота, від найменшої комахи до людини, щодня залежить від Божого провидіння...

Могутня сила, яка діє у всій природі та підтримує все живе, не є, як стверджують деякі вчені, просто всеосяжною енергією, яка діє у всьому. Бог є Дух; і Він – Особа, бо людина була створена за Його образом. Як особистість Бог відкрив Себе у Своєму Сині». – *Там саме*. – С.131.

б. Що Ісус говорить про Себе?

Від Івана 9:5: «Поки Я є у світі, Я – Світло для світу!»; **Від Івана 8:12:** «Тоді Ісус знову промовляв до них, кажучи: Я – Світло для світу! Хто піде за Мною, той не ходитиме в темряві, але матиме Світло життя»; **Від Івана 3:19:** «Це і є суд, що світло прийшло у світ, але люди полюбили темряву більше, ніж світло, бо їхні діла були погані»; **Від Івана 12:46:** «Я – Світло, яке прийшло у світ, щоб кожний, хто вірить у Мене, не перебував у темряві».

«Словами: "Я – Світло для світу" – Ісус проголосив Себе Месією. Колись старець Симеон... говорив про Нього як про "Світло відкриття для язичників і славу Твого народу Ізраїля" (Від Луки 2:32). Так він застосував до Ісуса пророцтво, про котре знав увесь Ізраїль. Через пророка Ісаю Дух Святий проголосив: "Мало того, що Ти будеш Моїм Слугою, аби відродити племена Якова і повернути залишок Ізраїлю. Ось Я Тебе ставлю Світочем інших народів, і щоб через Тебе Моє спасіння поширилось аж до країв землі!" (Ісаї 49:6). Усі розуміли, що в цьому пророцтві йдеться про Месію, і коли Ісус сказав: "Я – Світло для світу", народ не міг не усвідомити, що саме Він – обітований Месія». – *Бажання віків. – С.465.*

3. Від Кого походить усе справжнє світло?

4. З НАМИ БОГ

Ср, 1 січ.

а. Що пророкував Ісаїя про Ім'я Христа?

Ісаї 7:14: «Отже, [Сам] мій Владика дасть вам ознаку. Ось Діва завагітніє й народить Сина, і дасть Йому ім'я Еммануїл».

Коли це пророцтво виконалося?

Від Матвія 1:22, 23: «²²Це ж усе сталося, щоби збулося Господнє слово, сказане через пророка: ²³Ось, діва матиме в лоні та народить Сина, і дадуть Йому ім'я Емануїл, що означає: З нами Бог».

«Оскільки Ісус прийшов і жив серед нас, ми знаємо, що Богові відомі всі наші випробування і Він співчуває нам у наших скорботах. Кожний син і донька Адама мають змогу переконатися, що наш Творець є Другом грішників, тому що в кожному вченні благодаті, у кожній обітниці про радість, у кожному вчинку любові, у кожній Божественній рисі, котра знайшла свій вияв у земному житті Спасителя, ми бачимо, що "з нами Бог"». – *Бажання віків. – С.24.*

б. Що зробив Ісус, щоб допомогти нам у нашому грішному стані?

Від Івана 1:14: «І Слово стало тілом, і перебувало між нами, і ми побачили славу Його, – славу як Єдинородного від Отця, повного благодаті й істини»; **До филип'ян 2:5-8:** «⁵Плекайте в собі ті самі

думки, що й у Христі Ісусі. ⁶Він, маючи Божу природу, не вважав посяганням бути рівним Богові, ⁷але понизив Самого Себе, прийнявши образ раба, постав у подобі людини і з вигляду був як людина; ⁸Він упокорив Себе, був слухняним аж до смерті, й до смерті хресної»; *До євреїв 2:14-18*: «¹⁴А що діти стали спільниками крові й тіла, то й Він подібним чином став їхнім спільником, аби Своєю смертю знищити того, хто має владу смерті, тобто диявола, ¹⁵і визволити тих, які через страх смерті все життя утримувалися в рабстві. ¹⁶Адже не ангелів Він приймає, але приймає нащадків Авраама. ¹⁷Тому треба було Йому в усьому уподібнитися братам, аби бути милосердним і вірним Первосвященником перед Богом, для убагання за гріхи людей. ¹⁸Бо в чому Сам постраждав, будучи випробуваним, Він може допомогти і тим, хто переносить випробування».

«Аби ми могли пізнати Його Божественний характер і життя, Христос узяв на Себе нашу природу і перебував між нами. Божественне було виявлене в людському, невидима слава – у видимому людському образі. Люди можуть пізнавати невідоме через відоме, тому Небесне було відкрите через земне; Бог виявив Себе в подобі людини». – *Наочні уроки Христа*. – С.17.

«Божий Син на кожному кроці зазнавав нападів з боку сил темряви. Після хрещення Дух привів Його у пустелю, де протягом сорока днів Його спокушував диявол... Якби Він не був спільником нашої природи, то не міг би бути спокушеним, як була спокушена людина. Якби у Нього не було можливості піддатися спокусі, то Він не міг би бути нашим Помічником. Це було урочистою реальністю, що Христос прийшов, щоб встояти у боротьбі як людина, заради людини. Спокуси, яких Він зазнав, і Його перемога над ними говорять нам про те, що людина повинна слідувати Його Прикладу; людина повинна стати учасником Божественної природи». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.5. – С.1082.

«Щоб приховати Свою славу, ставши дітям грішного людського роду, Князь життя піддав Себе найсуворішій дисципліні. Так Він мірявся силами із сатаною. Той, хто був вигнаний з Неба, відчайдушно боровся, щоб перемогти Того, Котрому він позаздрив у Небесних дворах. Яка це була битва! Жодні слова не в змозі її описати. Але незабаром це зрозуміють ті, котрі перемогли Кров'ю Агнця і словом свого свідчення». – *Там саме*. – С.1081, 1082.

4. Як названий Ісус в Ісаї 7:14?

5. МЕТА ВТІЛЕННЯ

Чт, 2 січ.

а. Що Ісус прийшов зробити для людства?

Від Івана 3:16, 17: «¹⁶Бо так Бог полюбив світ, що дав [Свого] Єдинородного Сина, щоб кожен, хто вірить у Нього, не загинув, але

мав життя вічне. ¹⁷Адже не послав Бог [Свого] Сина у світ, щоб судити світ, але щоби через Нього спасти світ»; **Від Івана 1:12**: «А тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми, – тим, які вірять у Його Ім'я»; **Від Луки 19:10**: «Син Людський прийшов знайти та спасти те, що загинуло!».

«З Христом повелися так, як цього заслужили ми, щоб з нами поводитися так, як заслужив того Він. Христос був осуджений за наші гріхи, в яких не мав жодної частки, щоб ми могли бути виправдані Його праведністю, до якої ми непричетні; Він прийняв нашу смерть, щоб ми прийняли Його життя. *"Його ранами ми уздоровлені"*». – *Бажання віків*. – С.25.

б. Як відбувається наше відновлення завдяки жертві Христа?

До галатів 4:5-7: «⁵Аби викупити тих, які під Законом, щоб ми одержали усиновлення. ⁶А оскільки ви – сини, то Бог послав у наші серця Духа Свого Сина, Який кличе: Авва, Отче! ⁷Тому ти вже не раб, а син, а якщо син, то [через Христа] й спадкоємець Божий»; **До євреїв 2:10**: «Оскільки так і мало бути, щоб Той, задля Якого все і через Якого все, Хто привів багатьох синів до слави, – Того, Хто є Першопричиною їхнього спасіння, через страждання зробити завершеним».

«Христос приніс повноцінну і досконалу жертву, цілком достатню для спасіння кожного сина і кожної дочки Адама, котрі покаються перед Богом у порушенні Його Закону і віруватимуть у нашого Господа Ісуса Христа... Христос – Вождь нашого спасіння, і Своїми стражданнями та жертвою Він дав приклад усім Своїм послідовникам, що пильнування, молитва і невтомна праця необхідні з їхнього боку, якщо вони хочуть правильно представляти ту любов до грішного людства, що жила в Його грудях». – *Свідоцтва для церкви*. – Т.2. – С.664.

«Бог любить Своїх слухняних дітей. Він приготував царство не для невірних, а для Своїх дітей, яких Він випробував і перевіряв у цьому грішному та розтлінному гріхом світі. Як слухняні діти ми маємо привілей мати родинні стосунки з Богом. *"Якщо ж ми діти, – говорить Він, – то й спадкоємці"* нетлінної спадщини Христа. Христос і Його народ – одне». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1077.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 3 січ.

1. Яку природу мав Ісус від вічності?
2. Хто розпростер небеса і заклав основи Землі?
3. Від Кого походить усе справжнє світло?
4. Як названий Ісус в *Ісаї 7:14*?
5. Ким став Ісус, прийнявши нашу людську природу?

Божий Агнець

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Над Ним знущались, принижуючи Його, але Він не відкривав Своїх уст. Його вели, як ягня, на заколення, – Він мовчав, як вівця, перед тими, котрі її стрижуть, – так і Він не відкривав Своїх уст» (Ісаї 53:7).

Додаткові матеріали для вивчення:

Бажання віків. – С.132-143.

«Нехай грішник, котрий кається, зосередить свій погляд на Божому Агнці, Який "[на Себе] бере гріх світу"». – *Віра, якою я живу.* – С.107.

1. СВІДЧЕННЯ ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

Нд, 5 січ.

а. Що проголосив Іван Хреститель про Ісуса Христа?

Від Івана 1:15-18: «¹⁵Іван свідчить про Нього і закликає, промовляючи: Він Той, про Кого я говорив, що Він іде за мною, та Він був переді мною, оскільки був раніше від мене! ¹⁶Адже з Його повноти ми всі одержували благодать за благодаттю, ¹⁷оскільки Закон був даний через Мойсея, а благодать та істина з'явилися через Ісуса Христа. ¹⁸Бога ніхто ніколи не бачив, та Єдинородний Бог, Який у лоні Отця, – Він явив [Його]».

б. Як Іван представив себе релігійним керівникам?

Від Івана 1:19-23: «¹⁹І це свідчення Івана, коли юдеї з Єрусалима послали до нього священників і левітів, щоб вони запитали його: Хто ти? ²⁰І він визнав, не відмовився, а визнав: Я – не Христос. ²¹І запитали його: То хто ж ти? Ти Ілля? І він відповів: Ні! – Ти пророк? І він відповів: Ні! ²²Вони ж сказали йому: То хто ж ти такий? Щоб ми дали відповідь тим, які послали нас, що ти сам про себе скажеш? ²³Він відповів: Я – голос того, хто кличе в пустелі: Рівняйте дорогу Господу! – як сказав пророк Ісаї».

Яке пророцтво він виконав і як ми повинні ставитися до цього пророцтва?

Ісаї 40:3-5: «³Чути голос волаючого в пустелі: Приготуйте Господеві дорогу, – рівняйте в степу стежку нашому Богові! ⁴Кожна долина нехай підніметься, а кожна гора та пагорб – понизяться; кривизна нехай вирівняється, а вибоїстий шлях стане рівниною. ⁵І з'явиться слава Господня, – кожне творіння побачить її, бо так провістили Господні уста».

«На кожному етапі історії цієї землі у Бога були Свої служителі для виконання Його роботи, яка мала звершуватися в установленому Ним порядку. Іван Хреститель мав особливу роботу, для якої він був народжений і до якої був покликаний, – робота приготування дороги Господньої...

[Його служіння в пустелі] було найяскравішим, буквальним виконанням пророцтва». // *Південний вартувий, 21 березня 1905 року.*

«Господь дав [Івану Хрестителю] особливу звістку. Чи пішов він до священників і правителів просити дозволу проголошувати цю звістку? Ні, Бог відокремив його від них, щоб він не піддавався впливу їхнього духу та вчення. Іван був голосом волаючого в пустелі: [Ісаї 40:3-5 цитується]. Саме ця звістка має бути дана нашому народові; ми наближаємося до кінця часу, і ось така звістка: "Очистіть дорогу для Царя, заберіть каміння; піднесіть знамено для людей. Народ повинен прокинутися, бо зараз не час проголошувати мир та безпеку"». – *Вибрані вісті. – Кн. I. – С. 410.*

1. Чому Іван Хреститель був покликаний у пустелю?

2. ЖЕРТОВНА МІСІЯ

Пн, 6 січ.

а. Коли Ісус прийшов до Івана хреститися, як Іван назвав Його і що він засвідчив народові про Його місію?

Від Івана 1:29, 34: «²⁹Наступного дня він бачить Ісуса, Який іде до нього, і каже: *Ось Агнець Божий, що [на Себе] бере гріх світу!..* ³⁴І я побачив, і засвідчив, що Він – Божий Син».

Яке пророцтво виконалося при цьому?

Ісаї 53:4-7: «⁴Але ж Він поніс на Собі наші недуги, взяв на Себе наші страждання, тоді як ми вважали, що Він покараний, побитий і принижений Богом. ⁵Він же був зраниений за наші гріхи, був катований за наші провини. Завдяки перенесеному Ним стражданню, нам подаровано мир, – Його ранами ми оздоровлені! ⁶Всі ми заблукали й розбрелися, як вівці, – кожний з нас пішов власною дорогою, та Господь поклав на Нього гріхи всіх нас. ⁷Над Ним знущались, принижуючи Його, але Він не відкривав Своїх уст. Його вели, як ягня, на заколення, – Він мовчав, як вівця, перед тими, котрі її стрижуть, – так і Він не відкривав Своїх уст».

«Христос був таким же Викупителем людей на початку світу, як і сьогодні. Перш ніж Він зодягнув Свою Божественність у людську природу і прийшов у наш світ, євангельська вістка була дана через Адама, Сифа, Еноха, Матусала та Ноя. Цю вістку несли також Авраам у Ханаані та Лот у Содомі; від покоління до покоління вірні вісники проголошували Його Прихід. Обряди юдейської релігії були встановлені Самим Христом. Він був Основою всієї системи жертвоприношень, живим здійсненням цього прообразного служіння. Кров, що проливалася під час принесення жертви, указувала на жертву Божого Агнца. Усі жертвоприношення, які по суті були символами, знайшли своє виконання у Христі». – *Наочні уроки Христа. – С. 126.*

б. Як Іван представив Ісуса своїм учням?

Від Івана 1:35, 36: «³⁵Наступного дня Іван знову стояв з двома своїми учнями. ³⁶Побачивши Ісуса, Який ішов, він промовив: *Ось Агнець Божий!*».

Який вплив справили на них слова Івана? Що сталося в подальшому в його житті?

Від Івана 1:37: «³⁷І коли він говорив, почули це обидва його учні й пішли за Ісусом».

«Наступного дня [після хрещення Христа], коли біля Івана стояли два його учні, він знову побачив Ісуса в натовпі. І знову обличчя пророка осяяла слава Невидимого, коли він вигукнув: "*Ось Агнець Божий*". Ці слова зворушили серця учнів, хоча вони й не зовсім розуміли їх. Що могло б означати дане Іваном ім'я – "*Агнець Божий*"? Однак Іван не пояснив їм нічого. Залишивши Івана, вони пішли шукати Ісуса». – *Бажання віків*. – С.138.

«Іван розповів своїм учням, що Ісус – обітований Месія, Спаситель світу. Завершуючи свою місію, він навчав їх дивитися на Ісуса і слідувати за Ним як за великим Учителем. Життя Івана було сповнене скорбот і самозречення. Він сповістив про Перший прихід Христа, але йому не було дано побачити Його чудеса і радити сили, яку Він проявляв. Іван знав, що він повинен померти, щойно Ісус утвердить Себе у ролі Вчителя. Його не часто можна було почути – хіба що в пустелі. Іван жив на самоті, залишивши батьківський дім, щоб виконати свою місію». – *Ранні твори*. – С.154.

2. Як у нашому житті нам слід застосовувати спосіб життя Івана Хрестителя?

3. ПЕРШІ УЧНІ ІСУСА

Вт, 7 січ.

а. Хто були першими учнями Ісуса?

Від Матвія 4:18, 21: «¹⁸Коли Він проходив біля Галилейського моря, то побачив двох братів – Симона, який звався Петром, і Андрія, його брата, – які закидали сіті в море, оскільки були рибалками...

²¹І, відійшовши звідти, побачив інших двох братів: Якова Зеведеєвого та Івана, його брата; вони разом зі своїм батьком Зеведеєм лагодили в човні свої сіті, і Він покликав їх».

Який інтерес до Христа вони виявили і як довго тривала їхня перша зустріч з Ним?

Від Івана 1:38, 39: «³⁸А Ісус, обернувшись і побачивши, що вони йдуть за Ним, каже їм: Що ви шукаєте? Вони ж сказали йому: Равві, – що в перекладі означає Вчитель, – де Ти живеш? ³⁹Він каже їм: Ходіть і подивіться! Вони прийшли й побачили, де Він перебував, і залишилися в Нього того дня. Було це близько десятої години».

«Один із них був Андрій, брат Симона, другий – Іван, відомий нам як євангеліст. Вони й стали першими учнями Христа. Спонукувані силою, якій не могли протистояти, вони пішли за Христом, бажаючи порозмовляти з Ним. Водночас, сповнені благоговійного страху, мовчки розмірковували над важливим питанням: "Чи Він справді Месія?"».

Ісус знав, що учні йдуть за Ним. Це були перші плоди Його служіння, і серце Божественного Вчителя сповнилося великою радістю, оскільки ці душі відповіли на заклик Його благодаті. Але, повернувшись до них, Він лише запитав: *"Що ви шукаєте?"*. Він залишив за ними право вибору: висловити своє бажання або ж повернутися назад.

Але їх цікавило тільки одне. Лише одна Особа заволоділа їхніми думками. Вони запитали: *"Вчитель, – де Ти живеш?"* Під час короткої зустрічі на дорозі вони не могли отримати того, чого ждали. Учні бажали залишитися наодинці з Ісусом, посидіти біля Його ніг і почути Його слова...

Якби Іван і Андрій мали той самий дух невір'я, що й священники і правителі, їм не спало б на думку вчитися біля ніг Ісуса. Вони прийшли б до Нього як критики, аби посперечатися з Ним. Багато хто у такий спосіб зачиняє двері перед дорогоцінними можливостями. Але не так повелися перші учні Христа. Вони відповіли на заклик Святого Духа, Котрий говорив до їхніх сердець через проповіді Івана Хрестителя, і впізнали голос Небесного Вчителя. Для них слова Христа були сповнені новизною, істиною і красою. Божественне світло тепер осявало вчення Старого Завіту. Багатогранна істина постала перед ними в новому світлі». – *Бажання віків. – С.138, 139.*

б. Що зробили перші учні невдовзі після зустрічі з Ісусом?

Від Івана 1:41, 42: «⁴¹Він спочатку розшукав свого брата Симона та й каже йому: Ми знайшли Месію, що в перекладі означає Христос. ⁴²І він привів його до Ісуса. Ісус же, поглянувши на нього, сказав: Ти – Симон, син [Йони]; ти будеш називатися Кифа, що в перекладі [означає] Петро».

«Андрію хотілося поділитися радістю серця з іншими. Знайшовши свого брата Симона, він вигукнув: *"Ми знайшли Месію!"*. Симону не потрібно було повторювати. Він також чув проповідь Івана Хрестителя і негайно поспішив до Спасителя». – *Там саме. – С.139.*

3. Чого ми можемо навчитися у Івана та Андрія, коли вони зустріли Ісуса?

4. РУЙНУВАННЯ УПЕРЕДЖЕНЬ

Ср, 8 січ.

а. Опишіть, що сталося, коли Ісус запросив наступного учня слідувати за Ним.

Від Івана 1:43-45: «⁴³Наступного дня забажав Він піти в Галилею; знайшов там Ісус Пилипа та й каже йому: *Иди за Мною!* ⁴⁴Пилип же був з Витсаїди, з міста Андрія і Петра. ⁴⁵Пилип знаходить Натанаїла та й каже йому: *Ми знайшли Того, про Кого писали Мойсей у Законі й пророки, – Ісуса з Назарета, сина Йосипа!*».

«Пилип відразу підкорився цьому повелінню і також став співпрацівником Христовим. Пилип покликав Натанаїла». – *Бажання віків*. – С.139.

б. Чого ми можемо навчитися з того, як Христос зміг розвіяти сумніви Натанаїла?

Від Івана 1:46-49: «⁴⁶А Натанаїл сказав йому: Чи може бути щось доброго з Назарета? Каже йому Пилип: Иди – і подивися. ⁴⁷Побачив Ісус Натанаїла, який ішов до Нього, і каже про нього: Ось справжній ізраїльтянин, у якому немає підступу! ⁴⁸Каже Йому Натанаїл: Звідки мене знаєш? А Ісус у відповідь йому сказав: Ще до того, як закликав тебе Пилип, Я бачив тебе, як ти був під смоківницею. ⁴⁹Відповів Натанаїл [і сказав] Йому: Равві, Ти – Син Божий, Ти – Цар Ізраїлю!».

«Натанаїл зазнав розчарування. Чи ж може цей Чоловік, вигляд Якого свідчить про важку працю та бідність, бути Месією? Однак Натанаїл не відкинув Ісуса, тому що вістка Івана глибоко запала йому в серце.

Коли Пилип прийшов до Натанаїла, той у тихому гаю розмірковував над словами Івана і пророцтвами про Месію. Він молився, щоб йому було відкрито, чи дійсно Той, про Котрого пророкував Іван, був Визволителем. У відповідь Святий Дух спочив на ньому, даючи запевнення, що Бог відвідав Свій народ і підняв "ріг спасіння" для нього...

Ісус у відповідь йому сказав: *"Ще до того, як закликав тебе Пилип, Я бачив тебе"*.

Цього було достатньо. Божественний Дух, Котрий засвідчив Натанаїлу під час його усамітненої молитви під смоківницею, тепер промовляв до нього словами Ісуса. Хоч Натанаїл сумнівався і мав деяку упередженість, проте він прийшов до Христа зі щирим бажанням пізнати правду; і тепер його бажання здійснилося. Його віра перевершила навіть віру того, котрий привів його до Ісуса. Він впевнено сказав: *"Равві, Ти – Син Божий, Ти – Цар Ізраїлю!"*.

Якби Натанаїл звернувся за поясненнями до рабинів, він ніколи не знайшов би Ісуса. Тільки особисто познайомившись з Ним і самостійно прийнявши рішення, він зміг стати Його учнем. Так трапляється з багатьма і сьогодні, котрі через різні упередження не дозволяють скористатися добром. Наскільки б усе було по-іншому, якби вони побажали прийти і побачити!

Доки люди довірятимуть людському авторитету і керуватимуться ним, ніхто з них не прийде до пізнання істини, яке спасе. Подібно до Натанаїла, кожному особисто потрібно досліджувати Боже Слово і молитися про те, щоб Святий Дух просвітив його. Той, Хто зауважив Натанаїла під смоківницею, побачить і нас у потаємному місці молитви. Ангели із осель світла знаходяться поруч з тими, хто в покорі шукає Божественного керівництва». – *Там саме*. – С.139-141.

4. Як нас може надихнути негайна заява Натанаїла?

а. Що Христос обіцяв Натанайлові і чому?

Від Івана 1:50, 51: «⁵⁰Ісус у відповідь сказав йому: Ти повірив, бо Я сказав тобі, що бачив тебе під смоківницею? Ще більше від цього побачиш! ⁵¹І Він сказав йому: Знову й знову запевняю вас: [відтепер] побачите відкрите небо й Божих ангелів, які піднімаються і опускаються над Людським Сином!».

«[Від Івана 1:50, 51 цитується]. По суті ці слова означали: на берегах Йордану відкрилися Небеса, і Дух Святий у вигляді голуба зійшов на Христа. Це було ознакою того, що Він – Божий Син. Якщо ви повірите цьому, то віра ваша відродиться. Ви побачите Небеса відкритими, і вони ніколи не закрийються для вас. Христос відкрив Небеса для нас. Божі ангели підіймаються, несучи до Небесного Отця молитви тих, які мають потреби, або переносять горе, і спускаються, несучи благословення й надію, мужність, допомогу і життя людським синам». – *Бажання віків*. – С.142, 143.

б. Що відбувається, коли ми приймаємо Христа?

Від Івана 4:14: «А хто питиме воду, яку Я йому дам, не матиме спраги повік, бо вода, яку Я йому дам, стане в ньому джерелом води, що тече в життя вічне»; **Об'явлення 22:17:** «А Дух і наречена кажуть: Прийди! І хто чує, нехай каже: Прийди! І спраглий нехай прийде, і хто бажає, нехай візьме воду життя даром».

«Коли людина приймає Істину з любові до неї, це стане помітним у її манерах і навіть у тоні голосу. Вона сповіщає про те, що сама чула, бачила і сприйняла від Слова життя, щоб інші також могли мати спільність з нею через пізнання Христа. Свідчення, яке виходить з вуст, освячених дотиком палаючого вугілля з жертвника, стає для сприйнятливих серця Істиною, здатною освятити і весь характер...»

Бог міг би спасати грішників і без нашої допомоги, але щоб сформувати Хриstopодібний характер, нам необхідно співпрацювати з Ним. Щоб радіти разом з Ним з приводу кожної викупленої душі завдяки Його Жертві, ми повинні брати участь у праці нашого Спасителя». – *Там саме*. – С.142.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чому Іван Хреститель був покликаний у пустелю?
2. Як у нашому житті нам слід застосовувати спосіб життя Івана Хрестителя?
3. Чого ми можемо навчитися від Івана та Андрія, коли вони зустріли Ісуса?
4. Як нас може надихнути негайна заява Натанайла?
5. Що показує, чи є моя віра в Христа істинною?

Шлюб у Кані

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Зробіть, що тільки Він вам скаже» (Від Івана 2:5, остання частина).

Додаткові матеріали для вивчення:

Бажання віків. – С.144-153;

Вісті для молоді. – С.403-418.

«Сповнений співчуття до людства, Ісус розпочав Свою роботу ре-формації». – *Бажання віків. – С.150.*

1. ПОЧАТОК СЛУЖІННЯ ХРИСТА

Нд, 12 січ.

а. Де Ісус розпочав Своє служіння, коли був на Землі?

Від Івана 2:1, 2: «¹Третього дня було весілля в Кані Галилейській; була там мати Ісуса. ²Ісус зі Своїми учнями також був запрошений на весілля».

«Служіння Ісуса Христа почалося не з великих справ і не в Єрусалимі перед синагогою. На родинному святі в маленькому галилейському селі Він виявив Свою силу, зробивши весільну урочистість ще радіснішою. Цим Він показав Свою любов до людей і бажання служити задля їхнього щастя. Спокушуваний у пустелі, Ісус випив чашу страждань. Тепер же Він прийшов, щоб дати людям чашу благословення, освятити людські взаємини». – *Бажання віків. – С.144.*

б. Що сталося задовго до закінчення весільного бенкету?

Від Івана 2:3: «Як забракло вина, Ісусова мати каже Йому: Не мають вина!».

«[Марії] хотілося, щоб [Ісус] довів усім присутнім, що Він і справді Прославлений Богом. Вона сподівалася, що у Нього буде можливість створити перед ними чудо.

За тодішнім звичаєм весільний бенкет тривав кілька днів. Так трапилося, що в розпалі свята скінчилися запаси вина. Це стало причиною збентеження й прикрасі господарів. Зазвичай свята не обходилися без вина, і його відсутність могла бути витлумачена як брак гостинності». – *Там саме. – С.145, 146.*

1. Опишіть духовні плоди, які були наслідком чуда Христа в Кані.

а. Що сказала мати Ісуса і якою була Його відповідь?

Від Івана 2:3, 4: «³Як забракло вина, Ісусова мати каже Йому: Не мають вина! ⁴А Ісус їй каже: Що до того Мені й тобі, жінко? Ще не настав Мій час».

«[Від Івана 2:4 цитується]. Така відповідь може здатися нам трохи різкою, хоч вона не свідчила про непривітність або нечемність. Спаситель звертався до Своєї матері у відповідності зі східним звичаєм. Так, переважно, зверталися до тих, кому бажали виявити повагу. Кожний вчинок Христа в Його земному житті узгоджувався із даною Ним Самим Заповіддю: *"Шануй свого батька і свою матір"* (Вихід 20:12). На хресті, виявляючи востаннє Свою ніжність до матері, Ісус звернувся до неї таким же чином, доручаючи піклування про неї Своему найулюбленішому учневі. На весіллі, як і на хресті, любов, висловлена в інтонації, погляді та манерах, пояснювала зміст Його слів». – *Бажання віків*. – С.146.

б. Що сказала мати Христа слугам? Як ці слова стосуються нас сьогодні?

Від Івана 2:5: «Його мати промовила до слуг: Зробіть, що тільки Він вам скаже».

«Послідовники [Христа] повинні все більше і більше сповнюватися силою, проголошуючи Істину, в міру того, як вони вдосконалюються у вірі та любові до своїх братів. Бог забезпечує допомогу у всіх критичних обставинах, де людські можливості виявляються безсилими. У кожній скруті Він дає Святого Духа на допомогу, щоб зміцнити нашу надію і впевненість, просвітити наш розум і очистити наші серця. Він передбачає достатні можливості для здійснення Його планів. Я закликаю вас шукати поради у Бога. Шукайте Його всім своїм серцем, і *"зробіть, що тільки Він вам скаже"* (Від Івана 2:5)». – *Свідectва для церкви*. – Т.6. – С.414, 415.

в. Що Ісус наказав зробити слугам на весіллі?

Від Івана 2:6-8: «⁶Було там шість кам'яних посудин для води, [яку використовували] для юдейського очищення; кожна вмщала дві чи три міри. ⁷Каже їм Ісус: Наповніть посудини водою! І наповнили їх ущерть. ⁸Ще каже їм: Тепер зачерпніть і занесіть до старости! І вони понесли».

«Біля дверей стояло шість великих кам'яних глеків для води. Ісус звелів слугам наповнити їх водою, що й було виконано. Потреба у вині була термінова, і тому Він сказав: *"Тепер зачерпніть і занесіть до ста-*

рости!». Замість води, якою були наповнені посудини, з них полилося вино». – *Бажання віків*. – С.148.

2. Опишіть взаємини між Христом та Його матір'ю.

3. ВИНО ХРИСТА

Вт, 14 січ.

а. Коли подали вино старості бенкету, як він відреагував?

Від Івана 2:9, 10: «⁹Коли староста покуштував воду, яка стала вином, то не знав, звідки воно; слуги ж, які зачерпували воду, знали, [тоді] староста закликав молодого ¹⁰та й каже йому: Кожна людина подає спочатку добре вино, а гірше – як нап'ються; [а] ти зберіг добре вино дотепер!».

«Ні староста, ні гості не знали про те, що вино закінчилося. Скуштувавши принесеного слугами вина, розпорядник підтвердив, що воно було набагато кращим від того, яке він будь-коли пив, і дуже відрізнялося від того, яке подавали на початку бенкету». – *Бажання віків*. – С.148.

б. Яке вино дав Христос?

Ісаї 65:8: «Так говорить Господь: Коли виноградно наливається соком, то застерігають щоб не знищувати його, бо в ньому благословення! Так і Я зроблю з тими, котрі Мені служать, – не знищу всіх!».

«Вино, яке Ісус створив для весільних гостей, і те, яке Він дав учням як символ Своєї Крові, було чистим виноградним соком. Саме це мав на увазі пророк Ісаї, коли говорив про нове вино "в виноградні": "Не знищувати його, бо в ньому благословення!" (Ісаї 65:8).

Непереброджене вино, яке Він запропонував гостям, було корисним освіжаючим напоєм. Його дія мала привести смаки у гармонію зі здоровим апетитом». – *Там саме*. – С.149.

в. Що Святе Письмо говорить про переброджене вино?

Притчі Соломона 20:1: «Вино – глумливе, оп'яняючий напій – галасливий, і кожен, хто зваблюється ними, нерозумний»; **Притчі Соломона 23:29-35:** «²⁹У кого лемент? У кого горе? У кого стогін? У кого сварка? У кого рани без підстави? У кого червоні очі? ³⁰У тих, хто допізна засиджується за вином, – хто ходить, шукаючи вина приправленого. ³¹Навіть не дивися на вино, як воно в чаші червоніє та іскриться, – як воно легенько ллється [до рота], адже ³²воно врешті-решт вкусить, як змія, – вжалить, наче гадюка. ³³Твої очі приглядатимуться до чужих жінок, і серце твоє заговорить розпусне. ³⁴Ти будеш, наче той, хто спить посеред моря, або дримає на верхівці щогли. ³⁵[Ти говоритимеш]: Мене били, але мені не боліло, – мені надавали стусанів, та я не відчував. Як тільки прокинуся (витверезію), знову шукатиму того самого».

«Саме Христос у Старому Завіті застерігав Ізраїль: *"Вино – глумливе, оп'яняючий напій – галасливий, і кожен, хто зваблюється ними, нерозумний"*. Тому Ісус ніколи не пропонував людям такого напою. Це сатана спокушує людей потурати своїм забаганкам, які затьмарюють розум і ослаблюють духовне сприйняття. Натомість Христос учить приборкувати свої негідні, низькі жадання. Все Його життя – приклад самозречення. Щоб перемогти силу апетиту, Він переніс заради нас найсуворіші випробування, які тільки може знести людина. Це Христос звелів Івану Хрестителю не пити ні *"вина, ні міцного напою"*. Це Він виклав такі ж вимоги стриманості дружині Маноя, і саме Він прокляв тих, хто підносить вино своїм ближнім. На весільному бенкеті Христос не суперечив Своєму вченню». – *Там саме.*

3. Чому староста бенкету був здивований?

4. ПРИКЛАД ХРИСТА НА ГРОМАДСЬКИХ ЗАХОДАХ

Ср, 15 січ.

а. Яких цілей було досягнуто завдяки присутності Христа і Його чуду на шлюбному бенкеті, які є актуальними навіть і для нас сьогодні?

Від Івана 2:11: «Такий початок чудес зробив Ісус у Кані Галилейській, виявивши славу Свою; і Його учні повірили в Нього».

«Христос знав усе; Він дивився із глибини століть у наш час і бачив, яким буде стан суспільства наприкінці історії світу. Він бачив тисячі тисяч людей, які помирали від вживання вина та міцних напоїв. Світ поступово дійде до того ж стану, що й за часів перед потопом. Але Небеса подали сигнал про небезпеку, щоб люди могли прийняти застереження і співпрацювати з Богом заради свого самозбереження. Він дав нам приклади абсолютної стриманості і дав настанови, які, якщо ним слідувати, призведуть до розвитку і збереження сил, здібностей і досконалих рис характеру наших дітей». // *Ознаки часу, 16 квітня 1896 року.*

б. Опишіть те животворне ставлення, яке Христос проявляв протягом усього Свого служіння.

Від Матвія 11:29: «Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам».

«Сповнений співчуття до людства, Ісус розпочав роботу перетворення, входячи в тісні, сердечні взаємини з людьми. Виявляючи глибоку повагу до Божого Закону, Він водночас викривав удаване благочестя фарисеїв, намагаючись звільнити людей від безмістовних постанов, які сковували особистість. Він намагався зруйнувати бар'єри, які розділяли різні верстви суспільства, з'єднуючи людей як членів однієї сім'ї. Його присутність на весіллі була першим кроком до здійснення цієї мети». – *Бажання віків. – С.150.*

«Ісус осуджував потурання своїм бажанням – у чому б воно не виявлялося. Але за Своєю природою Він був товариським, приймав гостинність представників усіх верств суспільства, відвідуючи оселі багатих і бідних, вчених і простих людей, намагаючись таким чином піднести їхні думки від звичайних буденних справ до духовного і вічного. Він ніколи не заохочував до веселощів з пиятикою і гульбою; в Його поведінці не було й натяку на світську легковажність. Однак Він знаходив задоволення у спогляданні життєвих радощів інших і Своєю присутністю на весіллі показав, що схвалює дружнє спілкування. Юдейське весілля було подією, що справляла неабияке враження, і радість гостей була приємною Синові Людському. Своєю присутністю на весіллі Ісус ушанував шлюб як Божественне установлення». – Там саме. – С.150, 151.

4. Яке вино належним чином символізує Кров Христа?

5. ПРАВИЛЬНА ВЗАЄМОДІЯ В СУСПІЛЬСТВІ

Чт, 16 січ.

а. Чого ми повинні навчитися на прикладі Христа, який відрізняв Його від релігійних правителів того часу?

Притчі Соломона 18:24: «Хто бажає мати друзів, той і сам повинен бути доброзичливим, але може бути друг, який прихильніший, ніж брат» (переклад з англ.).

«Служіння Христа різко відрізнялося від діяльності юдейських старійшин. Їхня пошана до традицій і формалізму зруйнувала свободу мислення і дії. Вони перебували в постійному страхові, аби не осквернитися. Щоб уникнути контактів з "нечистими", вони трималися осторонь не тільки язичників, але й більшості представників свого народу. Вони не прагнули бути корисними людям, не намагалися здобути їхню симпатію. Постійно зосереджуючись на питаннях ритуальної чистоти, їхній розум зубожів, коло інтересів звужувалося. Їхній приклад заохочував до самозакоханості і нетерпимості щодо усіх верств суспільства». – *Бажання віків.* – С.150.

б. Що повинно бути нашою метою у всіх соціальних взаємодіях?

Притчі Соломона 11:30: «Плід праведного – дерево життя, і мудрий повертає до себе людей».

«Ми можемо виявляти свою увагу до інших в тисячах дрібниць дружніми словами і ласкавими поглядами, які неодмінно повернуться до нас. Недбаліми ставленням до інших неухажливі християни свідчать про те, що вони не перебувають у єднанні з Христом. Неможливо бути з Христом і водночас залишатися недобрим до інших, зневажаючи їхні права.

Усі ми повинні стати свідками для Ісуса. Суспільні зв'язки, освячені благодаттю Христа, використовуйте для навернення душ до Спасителя. Нехай світ побачить, що ми не егоїсти, поглинуті лише власними інтересами; навпаки, ми бажаємо поділитися з іншими своїми благословеннями й перевагами. Нехай світ побачить, що наша релігія не робить нас черствими і вибагливими. Якщо ви стверджуєте, що знайшли Христа, служіть на благо людям, як це робив Він. Стережіться, щоб у оточуючих не склалося хибне уявлення про християн як про похмурих, нещасливих людей». – *Християнська родина*. – С.428.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 17 січ.

1. Опишіть духовні плоди, які були наслідком чуда, звершеного Христом у Кані.
2. Опишіть взаємини між Христом та Його матір'ю.
3. Чому староста бенкету був здивований?
4. Яке вино належним чином символізує Кров Христа?
5. Що ми повинні пам'ятати з прикладу Ісуса, коли перебуваємо на громадських заходах?

Ісус у храмі

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «А Господь – у Своєму святому Храмі! – Тому нехай мовчить перед Ним уся земля!» (Авакума 2:20).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідоства для церкви. – Т.5. – С.491-500.

«На території церкви слід поводитися зі священним благоговінням». – *Свідоства для церкви.* – Т.5. – С.494.

1. ХРАМ ОСКВЕРНЕНИЙ

Нд, 19 січ.

а. Опишіть ситуацію, яка панувала в Єрусалимському храмі на початку публічного служіння Христа.

Від Івана 2:13, 14: «¹³Та наближалася юдейська Пасха, й Ісус прийшов у Єрусалим. ¹⁴І побачив у храмі тих, які продають овець, волів і голубів, і сидять міняльники грошей».

«Кожний юдей повинен був щороку сплачувати півсикля "як викуп за душу"; ці гроші йшли на утримання храму. Крім цього, великі суми грошей жертвувалися добровільно і зберігалися у скарбниці храму. Гроші різних країн потрібно було обмінювати на монети, які звалися храмовими сиклями, і приймалися при служінні у Святині. Обмін грошей відкривав можливості для шахрайства та обману і перетворювався на ганебну торгівлю, яка була джерелом наживи для священників.

Ділки вимагали непомірні ціни за тварин, яких продавали, а отримані прибутки ділили зі священниками й старійшинами, котрі таким чином збагачувалися за рахунок народу». – *Бажання віків.* – С.155.

б. Який вплив це справляло на служіння в храмі?

Єзекіля 22:26 (остання частина): «... вони перестали розрізняти між святим і звичайним, не роблять різниці між чистим і нечистим, – від Моїх субот відвертають свої очі, так що Я був серед них зневажений».

«На Пасху приносилося багато жертв, і торгівля в храмі йшла дуже жваво. У той час храм більше нагадував гомінливий базар для продажу худоби, ніж святий Божий храм. Голосні крики торговців змішувалися з ревінням корів, меканням овець, туркотінням голубів, брязкотом монет і брутальною лайкою. У храмі стояв такий гамір, що навіть заважав тим, хто молився; слова, з якими вони зверталися до Всевишнього, тонули в цьому суцільному гармидері». – *Там саме.*

1. Хто керував беззаконною торгівлею в храмі?

а. Як Бог розглядає місце, де Він виявляє Свою присутність? Якою була Його перша вказівка на горі Сінай?

Вихід 3:1-5: «¹Мойсей же пас отару свого тестя Їтра, мідіянського жерця. Якось він попровадив отару в пустелю і опинився біля Божої гори Хорив. ²[Тут] йому з'явився Господній ангел у полум'ї вогню з куща. Він зауважив, що куш охоплений полум'ям, але він не згоряє. ³Тому Мойсей сказав: Піду і подивлюсь на це надзвичайне явище, – чому не згоряє куш? ⁴Коли ж Господь побачив, що він підходить подивитися, то Бог промовив до нього з куща: Мойсею, Мойсею! Той відгукнувся: Ось я! ⁵Не наближайся сюди, – сказав Бог, – зніми твоє взуття зі своїх ніг, бо місце, на якому ти стоїш, це – свята земля!»; **Вихід 19:12, 13:** «¹²Довкола гори проведеш для народу межу, попереджуючи: Остерігайтесь, не підіймайтесь на гору і не доторкайтесь до її підніжжя! Кожний, хто доторкнеться до гори, неодмінно помре. ¹³Ніхто нехай не доторкається до неї, бо неодмінно буде побитий камінням або вбитий стрілою. Буде це тварина чи людина, – не залишиться живою. Коли ж протяжно засурмлять у ріг, тоді вони зйдуть на гору».

«Коли Господь зійшов на гору Сінай, Він освятив її Своєю присутністю... Тим самим було викладено урок: місце, де Бог відкривається людям, – святе». – *Бажання віків*. – С.155, 156.

б. Як Христос відреагував на осквернення храму?

Від Івана 2:15, 16: «¹⁵Зробивши бича з мотузків, Він вигнав усіх із храму, овець і волів, розсипав гроші у міняльників, а столи поперевертав. ¹⁶А тим, які продавали голубів, сказав: Заберіть їх звідси! Не робіть дому Мого Отця домом торгівлі!».

«Ось що побачив Ісус, увійшовши до храму. На Його очах укладалися нечесні угоди. Він не міг не помітити відчаю бідняків, котрі вірили, що без пролиття крові не може бути прощення гріхів. Його приголомшило те, що зовнішнє подвір'я Божого храму стало місцем ганебного торгу. Святе місце перетворилося на величезний базар». – *Там саме*. – С.157.

«Повільно спускаючись сходами і здійнявши батіг із мотузок, підібраних біля входу, Ісус наказує торговцям залишити подвір'я храму. З невиявленою ніколи раніше ревністю і суворістю Він поперевертав столи міняйлів. Монети із дзенькотом розсипалися по мармуровій підлозі. Ніхто не насмівився, щоб заперечити або обуритися. Ніхто не наважився підібрати гроші, надбані нечесним шляхом. Ісус нікого не вдарив, але звичайний бич із мотузок в Його руці здавався вогняним мечем. Служителі храму, священники-міняйли, гендлярі і продавці худоби разом з вівцями і волами тікали геть з одним лише бажанням – сховатися від сорому, котрий вони відчували в Його присутності». – *Там саме*. – С.158.

в. Що означало очищення храму, звершене Христом?

Малахії 3:1-3: «¹Ось Я посилаю Мого ангела (вісника), щоб він приготував дорогу переді Мною. Після цього знезацька прийде до Свого Храму Господь, Котрого ви чекаєте, – бажаний вами Ангел Заповіту. Ось Він іде! – говорить Господь Саваот, – ²але хто витримає день Його пришествя, і хто встоїть, коли Він з'явиться? Адже Він, як ливарний вогонь і як луг для прання. ³Він візьметься за плавлення і очищення срібла. Він очистить синів Левія, переплавляючи їх, як золото або срібло, після чого вони почнуть приносити жертви Господу в праведності».

«Сповнені галасу й огидної торгівлі, двори Єрусалимського храму точно відображали стан серця, опоганеного гріховними пристрастями і нечистими думками. Очищенням храму від продавців і покупців Ісус заявив, що Його місія – очистити серце від опоганення гріхом, що виявляється в низьких бажаннях, егоїстичних похотях і злих звичках, які розтлівають душу». – *Там саме.* – С.161.

2. Якою повинна бути поведінка кожного, хто постає перед Богом?

3. ПРИСУТНІСТЬ БОГА

Вт, 21 січ.

а. З якою метою Бог насамперед заснував Святиню серед Свого народу?

Вихід 25:8: «І збудують Мені Святиню, щоб Я поселився між ними».

«Храм, споруджений як місце перебування Бога, повинен був стати наочним уроком для ізраїльського народу і всього світу. Від самого початку в Бога був намір, аби кожна істота, починаючи від світлого святого серафима і до людини, була житлом для перебування Творця». – *Бажання віків.* – С.161.

б. Чому віруючі названі Божим храмом? Як ми повинні всім серцем підтримувати святість цього храму?

1 до коринтян 3:16, 17: «¹⁶Хіба не знаєте, що ви – храм Божий, і що Божий Дух живе в вас? ¹⁷Якщо хто нищить Божий храм, того знищить Бог, адже Божий храм святий, а ним є ви»; *Ісаї 57:15:* «Адже так говорить Всевишній, Величний, вічно Живий, Святий на ім'я: Я живу на Високому і святому місці, а також зі смиренними і скрушними духом, щоб оживляти дух смиренних і давати життя упокореним серцем!».

«Внаслідок гріха людина перестала бути храмом Бога. Затьмарене й опоганене злом, серце людини більше не відображало Божої слави. Лише через втілення Божого Сина мета Небес могла здійснитися. Бог перебуває у людському естві, і через благодать, яка спасає, серце людини знову стає Його храмом». – *Там саме.*

«Якщо ми віримо, що кінець усього наближається, *"то якими треба бути у святому житті й у поборності вам"* (2 Петра 3:11).

Кожна душа, яка по-справжньому вірує в Істину, матиме відповідні діла. Усі стануть щирими, серйозними та невтомними у своїх зусиллях повернути душі до Христа. Якщо Істина насамперед глибоко вкоренилася в їхніх душах, вони намагатимуться насадити її в серцях інших людей. Істину дуже часто і довго тримають на зовнішньому подвір'ї. Введіть її у внутрішній храм душі, зведіть її на престол свого серця і дозвольте їй керувати вашим життям. Боже Слово треба вивчати і виконувати – тоді серце знайде спокій, мир та радість, і людина прагнучиме до Небес; але якщо Істину відокремлювати від життя і тримати її на зовнішньому дворі, то навіть яскраве полум'я Божої благодаті не зігріє серце.

Деякі люди зберігають релігію Ісуса лише для певних днів або певних подій, тоді як в інших випадках нею нехтують. Принципи Істини повинні діяти не лише кілька годин під час суботнього дня або виражатися у кількох благодійних справах, але вони мають опанувати серце, очистити та освятити характер». – *Свідощтва для церкви*. – Т.5. – С.547.

3. Поясніть, яке духовне значення повинен був мати храм в Єрусалимі.

4. ОЧИЩЕННЯ ЖИВОГО ХРАМУ

Ср, 22 січ.

а. Що ми повинні усвідомити щодо нашого безпорадного стану в прагненні очистити храм душі?

Єремій 2:22: «Тому, хоч би ти вмивалась лужною водою та вживала багато мила, проте брудна пляма твого беззаконня переді Мною залишиться, – говорить Мій Владика Господь»; *Йова 14:4*: «Хіба може чистий походити від нечистого? Та у жодному разі, ніхто!».

«Жодна людина не здатна власними зусиллями звільнитися від зла, яке опанувало серцем». – *Бажання віків*. – С.161.

б. У чому полягає секрет того, як можна постати перед святим Богом із очищеним серцем?

Єзекіля 36:25-27: «²⁵І окроплю вас чистою водою, – ви звільнитесь від усіх ваших нечистот, – від усіх ваших ідолів Я вас очищу. ²⁶Я дам вам нове серце і нового духа вкладу в вас, – і видалю з вашого тіла кам'яне серце і дам вам серце тілесне. ²⁷Я дам вам Мого Духа, й зроблю так, що ви будете жити за Моїми Заповідями та дотримуватись Моїх Законів, виконуючи їх». *Захарій 3:3-5*: «³Ісус ще був одягнений у брудну одягу в якій стояв перед ангелом, ⁴котрий заговорив і сказав тим, що стояли поруч з Ним, такі слова: Зніміть з нього забруднений одяг! А Ісусу сказав: Дивись, Я зняв з тебе твою провину, аби зодягнути тебе в коштовні шати. ⁵Тоді вже я сказав: Покладіть йому на голову

і чистий завій! Тож поки Господній ангел стояв, поклали на голову [Ісуса] чистий завій й одягли його в святкові шати».

«Яків, котрий вчинив тяжкий гріх стосовно Ісава, розкався. Його провина була прощена, а гріх очищений, тому він зміг витримати Божу присутність. Відомо, що коли люди приходили до Бога, свідомо плекаючи в собі зло, вони були знищені. При Другому приході Христа нечестиві будуть вигублені "Духом уст Його" і знищені "появою Його приходу" (2 до солунян 2:8). Сяйво Божої слави, котре дає життя праведникові, знищить беззаконника.

У дні Івана Хрестителя Христос мав з'явитися, аби явити світові характер Бога. Вже сама Його присутність мала відкрити людям їхній гріх. Лише ті, котрі побажали очиститися від гріха, зможуть спілкуватися з Ним. Тільки чисті серцем могли перебувати в Його присутності». – Там саме. – С.108.

«Тільки Христос може очистити храм душі. Однак Він не бажає ввійти туди непроханим гостем. Він входить у серце не так, як у давнину увійшов у храм, а говорить: "Ось Я стою під дверима і стукаю. Якщо хто почує Мій голос і відчинить двері, то Я ввійду до нього і буду вечеряти з ним, і він зі Мною" (Об'явлення 3:20). Він прийде не на один день, тому й обіцяє: "Оселяюся в них... вони будуть Моїм народом!" (2 до коринтян 6:16). "Він... змиє наші провини, – Ти кинеш у глибини моря всі наші гріхи" (Міхея 7:19). Його присутність очистить, освятить душу і перетворить її на святий храм Господній і "Божу оселю" (див. До ефесян 2:21, 22)». – Там саме. – С.161, 162.

«Виконуючи нині служіння в Небесній Святині, Ісус продовжує через Свого Духа служити церкві на Землі». – Там саме. – С.166.

4. Що Христос проголосив під час очищення храму?

5. ОЧИЩЕННЯ ХРАМУ СЬОГОДНІ

Чт, 23 січ.

а. Як Бог зобов'язує керівників Свого народу старанно підтримувати святість Його дому?

Авакума 2:20: «А Господь – у Своему святому Храм! – Тому нехай мовчить перед Ним уся земля!»; **Єзекіля 44:23:** «Вони мають навчати Мій народ [розпізнавати], що святе, а що звичайне, й пояснювати, що нечисте, а що чисте».

«Територія Божого храму повинна була вважатися священною. Але в гонитві за наживою про все це було забуто.

Священники і правителі були покликані стати Божими представниками в народі; вони мали класти край зневажливому ставленню до храмового двору і бути для людей прикладом чистоти й милосердя». – Бажання віків. – С.156.

«Безперечним є той факт, що благоговіння до Божого дому майже повністю згасло. Ніхто не поважає священні предмети і святі місця, ніхто гідно не оцінює священне і величне... Бог дав Своему древньому народові точні й досконалі правила порядку. Хіба Його характер змінився? Хіба Він не Той Великий і Всесильний Бог, Котрий править на Небесах? Хіба не корисно було б нам частіше читати вказівки, дані євреям Самим Богом, щоб ми, освітлені світлом славної Істини, наслідували їхнє шанобливе ставлення до Божого дому?». – *Свідощтва для церкви*. – Т.5. – С.495, 496.

б. Поясніть, яку життєво важливу перемогу можна здобути завдяки силі Христа.

Від Матвія 5:8: «Блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать»;
І Івана 3:1-3: «¹Подивіться, яку любов дав нам Отець, щоб ми зва-
лися Божими дітьми! І [такими] ми є. Світ нас не знає, тому що Його
не пізнав. ²Улюблені! Тепер ми – Божі діти, але ще не виявилось, що
будемо. Знаємо, що коли Він з'явиться, ми будемо подібні до Нього,
адже побачимо Його таким, який Він є. ³І кожний, хто має цю надію
на Нього, очищає себе, як і Він чистий».

«Я закликаю кожного, хто називає себе Божим дитям, ніколи не забувати тієї великої Істини, що для досягнення Неба нам потрібен Божий Дух, Котрий перебуває в нас, а для отримання права на нетлінну спадщину нам потрібне служіння Христа». – *Свідощтва для проповідників*. – С.442.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 24 січ.

1. Хто керував беззаконною торгівлею в храмі?
2. Якою повинна бути поведінка кожного, хто постає перед Богом?
3. Поясніть, яке духовне значення повинен був мати храм в Єрусалимі.
4. Що Христос проголосив під час очищення храму?
5. Лише яким чином може бути очищене наше гріховне людське серце?

Пожертвування першої суботи

Субота, 1 лютого 2025 року

ВСЕСВІТНЯ ДОПОМОГА ПРИ СТИХІЙНИХ ЛИХАХ

Немає жодних сумнівів у тому, що війни, чутки про війни, жалливі нещасні випадки, посухи, повені, урагани, землетруси, пожежі та епідемії посилюються по всьому світу з шаленою швидкістю – і все це є виконанням біблійних пророцтв, які ми вивчаємо. Безперечно, у всіх цих трагедіях ми чітко бачимо кроки Бога, Котрий наближається. Багато тисяч людей сильно страждають від цих надзвичайних труднощів, звертаючись за допомогою до посланців Ісуса Христа, щоб вони застосували цілющий бальзам Гілеаду.

У всіх цих ситуаціях Відділ благодійності Генеральної Конференції ділився благословеннями, наданими нашим фондом завдяки жертвуванням, які були відправлені вами, нашими братами та сестрами по всьому світові. Ці жертвування надсилаються особисто тим чи іншим конкретним способом, а також через жертвування першої суботи. Дорогі брати та сестри, завдяки вашим жертвуванням ми змогли надати притулок тим, котрі втратили свої домівки внаслідок стихійних лих. Завдяки вашим жертвуванням ми також забезпечили їжею сотні сімей і дбали про сиріт та вдів, надаючи їм кошти для існування та допомогу. Ці жертвування також допомогли багатьом людям придбати насіння для посадки сільськогосподарських культур, щоб прогудувати свої сім'ї або розпочати малий бізнес. Таким чином, багато членів нашої церкви можуть працювати і знайти деяке джерело доходу, яке інакше було б для них неможливим.

Слава Богу за те, що в ці часи випробувань багато хто був спонуканий покласти свої жертвування на жертвник Господній. Від імені тих, кому ми надаємо допомогу, висловлюємо вам велику подяку!

Однак потреби не припиняються – навпаки, вони збільшуються щодня, і ваша щедрість має велике значення.

«Хрест Христовий закликає до чуйності кожного послідовника благословенного Спасителя. Принцип, що лежить в основі справи спасіння, полягає в тому, щоб жертвувати та ще раз жертвувати. Це виявляється в активній благодійності, у добрих справах і є справжнім плодом християнського життя». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С.14.

Сьогодні, коли ви приносите свою особливу жертву в першу суботу, віддайте Господу те, що краще. Не хвилюйтеся через те, що це буде занадто маленька або занадто велика сума. Це не має значення. Важливим є те, що ви робите все можливе. І з суми цієї спільної любові ми продовжимо роздавати благословення нашим братам у всьому світі. «Той, хто дає нужденним, приносить їм благословення і значно більшою мірою отримує благословення сам». – *Там саме.* – С.13.

Нехай вас щедро благословить Бог!

Відділ благодійності Генеральної Конференції

Ісус та Никодим

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «У відповідь Ісус сказав йому: Істинно, істинно кажу тобі: коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства!» (Від Івана 3:3).

Додаткові матеріали для вивчення:

Дорога до Христа. – С.67-75.

«Перш ніж стане чистим потік, повинно стати чистим джерело серця. Хто сподівається досягти Неба своїми ділами через дотримання Закону, той намагається зробити неможливе». – *Бажання віків.* – С.172.

1. ЗНАТНА ЛЮДИНА ШУКАЄ ІСУСА

Нд, 26 січ.

а. Ким був Никодим, і яким він був в очах народу?

Від Івана 3:1, 10: «¹Був один чоловік із фарисеїв на ім'я Никодим, старійшина юдейській... ¹⁰Ісус у відповідь промовив до нього: Ти – учитель Ізраїля, і не знаєш цього?».

«Никодим обіймав високе й відповідальне становище серед представників єврейської нації. Маючи прекрасну освіту та володіючи неабиякими талантами, він був шанованим членом синедріону... Хоча Никодим був багатий, жив у променях слави, він відчув дивний потяг до скромного Назарянина». – *Бажання віків.* – С.167.

«Він був суворим фарисеєм і пишався своїми добрими вчинками. Його поважали за добросесність і щедрість у підтримці служіння в храмі, він був упевнений у прихильності Бога». – *Там саме.* – С.171.

б. Коли Никодим вирушив на зустріч з Ісусом?

Від Івана 3:2 (перша частина): «Він прийшов до [Ісуса] вночі...».

«Дізнавшись про місце на горі Оливній, де любив відпочивати Спаситель, Никодим дочекався, поки місто затихне і порине у сні, і пішов шукати Його». – *Там саме.* – С.168.

1. Яким Никодим вважав себе через свої добрі справи?

2. ОСОБИСТА БЕСІДА

Пн, 27 січ.

а. Що свідчить про прихильне ставлення Ісуса до відвідувача в таку пізню годину ночі?

Псалом 31:21, 22: «²¹Ти охороняєш їх від людської мінливості в надійному місці Своєї присутності; Ти захистиш їх в укритті від

лихих язиків. ²²Благословенний Господь, Який виявив до мене Свою дивовижну милість в укріпленому місті!».

«Никодим дуже хотів поговорити з Ісусом, але остерігався прийти до Нього відкрито. Для одного з юдейських правителів було б надто пригноблююче виявляти свою прихильність до ще маловідомого Вчителя. І якби про зустріч стало відомо в синагозі, це викликало б насмішки і образи. Тому-то Никодим вирішив поговорити таємно, виправдовуючи це тим, що якби він зробив це відкрито, багато кому захотілося б наслідувати його приклад». – *Бажання віків*. – С.168.

б. Опишіть, як Никодим почав свою розмову з Ісусом.

Від Івана 3:2: «Він прийшов до [Ісуса] вночі й сказав Йому: Равві, знаємо, що Ти прийшов від Бога як Учитель, бо ніхто не може робити таких чудес, які Ти робиш, коли би Бог не був з ним».

«У присутності Христа Никодим відчув дивну боязкість, яку намагався приховати удаваним спокоєм і статечністю. "Равві, – сказав він, – знаємо, що Ти прийшов від Бога як Учитель, бо ніхто не може робити таких чудес, які Ти робиш, коли би Бог не був з ним". Заговоривши про обдаровання Христа як Учителя, а також про Його чудодійну силу, він сподівався підготувати ґрунт для подальшої розмови. Почавши з похвали, він мав на меті продемонструвати своє довір'я до Ісуса і прихилити Його до себе; насправді ж в його мові прозирали сумніви. Він не визнавав Ісуса Месією, а лише Учителем, посланим Богом». – *Там саме*.

в. Якими словами Христос зненацька здивував Никодима?

Від Івана 3:3: «У відповідь Ісус сказав йому: Істинно, істинно кажу тобі: коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства!».

«Замість того щоб відповісти на привітання, Ісус спрямував Свій погляд на співрозмовника, ніби читаючи його душу. У Своїй безмежній мудрості Христос бачив перед Собою шукача Істини. Він знав мету його візиту і, бажаючи зміцнити переконання, що вже проростало в душі Його слухача, перейшов до найголовнішого. Урочисто й лагідно і разом з тим доброзичливо Ісус проголосив: "Істинно, істинно кажу тобі: коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства!" (Від Івана 3:3).

Никодим прийшов до Господа, щоб подискутувати з Ним, однак Ісус відразу ж виклав перед ним фундаментальні принципи Істини». – *Там саме*. – С.168-171.

2. Як Никодим поведився у присутності Христа?

а. Як Никодим відреагував на слова Христа про те, чого він потребував? Чому ми всі, подібно до Никодима, потребуємо досвіду нового народження?

Від Івана 3:4-8: «⁴[А] Никодим Йому каже: Як може людина, будучи старою, народитися? Чи може вона вдруге ввійти в утробу своєї матері й народитися? ⁵Ісус відповів: Знову й знову запевняю тебе: коли хто не народиться від води й Духа, не може ввійти до Божого Царства! ⁶Народжене від тіла є тілом, а народжене від Духа є духом. ⁷Не дивуйся з того, що Я сказав тобі: Вам потрібно народитися згори. ⁸Вітер віє, де хоче, і ти чуєш його шум, але не знаєш, звідки приходить і куди прямує. Так буває з кожним, хто народжений від Духа».

«Никодиму було відоме символічне поняття "народження згори", яке вжив Ісус. Навернених у юдейську віру язичників часто порівнювали з новонародженими дітьми, а тому він мав зрозуміти, що слова Ісуса не слід сприймати буквально. Але, народжений ізраїльтянином, він вважав, що місце в Божому Царстві уже забезпечене для нього. Він не відчував потреби в переміні. Ось чому його так здивували слова Спасителя. Він був неприємно вражений тим, що народження згори безпосередньо стосувалося його. Фарисейська гордість боролася у ньому зі щирим бажанням знайти Істину. Його ображало, що Христос з ним розмовляв, не виказуючи шанобливості його становищу начальника в Ізраїлі.

Втративши самовладання, він відповів словами іронії: *"Як може людина, будучи старою, народитися?"* Подібно до багатьох людей, свідомості яких торкається безкомпромісна Істина, він підтвердив факт, що ненавернена людина неспроможна прийняти те, що походить від Божого Духа. У ній немає нічого, що могло б відгукнутися на духовне, бо духовні речі потрібно й розуміти духовно.

Однак Спаситель не підтримав суперечки. З гідністю піднявши руку, Він спокійно й урочисто, але ще з більшою упевненістю, повторив: *"Знову й знову запевняю тебе: коли хто не народиться від води й Духа, не може ввійти до Божого Царства!"*». – *Бажання віків. – С.171.*

б. Коли і як людина може народитися згори?

Від Івана 1:12, 13: «¹²А тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми, – тим, які вірять у Його Ім'я. ¹³Вони [не народилися] ні від крові, ні через тілесне бажання, ні через бажання чоловіка, але народилися від Бога».

"Бо так Бог полюбив світ, що дав [Свого] Єдинородного Сина", щоб примирити людину з Богом. Через заслуги Христа людина може відновити гармонійні стосунки зі своїм Творцем, її серце має бути відновлене Божественною благодаттю; вона повинна прийняти нове

життя, що сходить згори. Така переміна є новим народженням, без якого, за словами Ісуса, людина "не може побачити Царства Божого" (Від Івана 3:3)». – Велика боротьба. – С.467.

«Вам потрібно просто повірити Богові, і Святий Дух вдихне у вас нове життя. Ви тепер – член Його родини. Він любить вас так само, як Свого Сина». – Дорога до Христа. – С.52.

3. Що означає бути «народженим згори»?

4. ОЧИЩЕННЯ І ВІДРОДЖЕННЯ

Ср, 29 січ.

а. Що є символом очищення та відродження, які відбуваються під час нового народження?

Від Марка 16:16 (перша частина): «Хто повірить і охреститься, буде спасений...».

«Божа сила, яка наvertsає, здатна змінити як успадковані, так і набуті нахили, тому що релігія Ісуса служить для піднесення людини. "Народження згори" означає перетворення, нове народження в Христі Ісусі». – Християнська родина. – С.206.

«Христос зробив хрещення ознакою входження до Його духовного царства. Він поставив його певною умовою, з якою повинні погодитися всі, хто бажає визнати авторитет Отця, Сина і Святого Духа. Перш ніж людина знайде дім у церкві, перш ніж вона переступить поріг Божого Царства, вона повинна прийняти печатку Божественного імені, "Господь – виправданя наше" (Єремії 23:6).

Хрещення – це урочисте зречення світу. Люди, які приймають хрещення в триєдине Ім'я Отця, Сина і Святого Духа на початку свого християнського життя, публічно заявляють, що вони відмовляються служити сатані і стають членами царської сім'ї, дітьми Небесного Царя. Вони підкоряються наказу: "Вийдіть з-поміж них і відділіться... до нечистого не доторкайтесь". І для них виконується обітниця: "Я прийму вас, і буду для вас Отцем, а ви будете для Мене синами й дочками, – каже Господь Вседержитель!" (2 до коринтян 6:17, 18)». – Свідчення для церкви. – Т.6. – С.91.

б. Що говориться про гріховність нашої людської природи та про Божий план щодо нашого перетворення?

Від Івана 3:6: «Народжене від тіла є тілом, а народжене від Духа є духом»; *Єремії 17:9:* «Серце [людини] лукаве понад усе, і вкрай зіпсуге, – хто його може осягнути?»; *До ефесян 5:26, 27:* «²⁶Щоб її освятити, очистивши купіллю води в слові, ²⁷щоби поставити її Собі славною Церквою, яка не має ні плями, ні вади, і нічого такого подібного, але щоб вона була свята й непорочна».

«Ми не можемо власними силами вирватися з прірви гріха, у якій ми опинилися. Зло живе в нас, і ми не в силах змінити себе... Культура, освіта, сила волі, людські зусилля ефективні у своїй сфері впливу, але тут вони безсилі. З їхньою допомогою можна домогтися зовні правильної поведінки, але неможливо змінити серце чи очистити джерела життя. Щоб грішна людина стала святою, необхідна сила, котра діє зсередини, нове життя згори. Ця сила – Христос. Тільки Його благодать може розбудити до життя змертвілі здібності душі й залучити її до Бога та до святості». – *Дорога до Христа*. – С.18.

4. Як відбувається нове народження?

5. НОВЕ ЖИТТЯ ТА НОВІ ДІЇ

Чт, 30 січ.

а. Яку звістку пізніше написали апостоли щодо зміни, яка відбувається під час нового народження?

До галатів 2:19 (остання частина), 20: «¹⁹...Я розп'ятий разом з Христом. ²⁰І живу вже не я, а Христос живе в мені. А що тепер живу в тілі, то живу вірою в Божого Сина, Який полюбив мене й віддав Себе за мене»; *1 Івана 2:15-17:* «¹⁵Не любіть світу, ні того, що у світі: коли хто любить світ, в тому немає любові Отця. ¹⁶Адже все, що у світі, це: пожадливість тіла, пожадливість очей і життєва гордість; це не від Отця, а від світу. ¹⁷Проминає і світ, і його пожадання, а той, хто виконує Божу волю, – залишається вічно».

«Божа сила, яка наvertsає, здатна змінити як успадковані, так і набуті нахили, тому що релігія Ісуса служить для піднесення людини. "Народження згори" означає перетворення, нове народження в Христі Ісусі». – *Християнська родина*. – С.206.

«[Павло] був переконаний, що якщо людський розум збагне, на яку вражаючу жертву пішла Велич Неба, то така людина раз і назавжди звільниться від усілякого егоїзму. Спочатку він звертає увагу своїх читачів на те положення, яке Христос займав на небі, в лоні Свого Отця, а потім показує, як Він відмовився від усієї Своєї слави, добровільно підкорив Себе принизливому стану людської природи, прийняв на Себе обов'язки слуги і став слухняним навіть до смерті, причому смерті найганебнішої, огидної та болісної – смерті хресної. Чи можуть християни розмірковувати про цю дивовижну любов Бога до людини, не відчуваючи при цьому любові у відповідь і не усвідомлюючи глибоко той факт, що ми не свої? Такому Господу не можна служити з корисливих і егоїстичних спонукань, не можна служити неохоче». – *Свідощтва для церкви*. – Т.4. – С.458.

«Я хотіла б сказати вам те саме, що Христос сказав Никодиму: "Вам потрібно народитися згори". Люди, серцями яких керує Христос, не

матимуть бажання наслідувати світський блиск. Вони всюди нестимуть знамено хреста, завжди переслідуватимуть більш високі та благородні цілі, ніж ті, якими відрізняються світські люди. Наш одяг, наші розмови, наші будинки повинні свідчити про те, що ми присвятили себе Богові. Яка сила супроводжуватиме братів, які таким чином доводять, що вони відмовилися від усього заради Христа!».

– Там саме. – Т.5. – С.189.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 31 січ.

1. Якою людиною вважав себе Никодим через свої добрі діла?
2. Як Никодим поведився у присутності Христа?
3. Що означає бути «народженим згори»?
4. Як відбувається нове народження?
5. Яка зміна відбувається внаслідок нового народження та чому?

Дія Святого Духа

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Як Мойсей підняв змія в пустелі, так має бути піднятий Син Людський, щоб кожний, хто вірить у Нього, [не загинув, але] мав вічне життя» (Від Івана 3:14, 15).

Додаткові матеріали для вивчення:

Наочні уроки Христа. – С.95-102.

«Дивіться, дивіться на Ісуса і живіть!» – *Християнське виховання. – С.76.*

1. НАВІДНЕ ЗАПИТАННЯ

НД, 2 ЛЮТ.

а. Яке запитання Никодима показує, що його серце почало пом'якшуватися?

Від Івана 3:9: «Відповів Никодим і сказав Йому: Як може це статися?».

«Ісус вказує Никодиму на те, чого йому бракує, і чого він не зможе досягти ані за допомогою переконливих доказів, ані за допомогою яскравого красномовства. Йому потрібне нове серце, інакше він не зможе побачити Божого Царства. Поява нових цілей, нових спонукань до дії стане найочевиднішим свідченням того, що він зайняв правильну позицію. Йому потрібно народитися згори. Поки в ньому не відбудеться переміна, яка оновить усю його істоту, найвищі докази щодо цього будуть марними. Проблема – у його серці; він повинен змінитися, інакше не зможе побачити Божого Царства.

Такі слова здалися Никодиму вкрай принизливими... Він не був настільки духовним, щоб зрозуміти зміст слів, сказаних Христом. Але Спаситель не став вступати з ним у суперечку...

Промені Істини проникали в розум правителя. Слова Христа наповнили Никодима почуттям благоговіння, і тому він запитав: *"Як може це статися?"*. На це Ісус відповів цілком переконливо: *"Ти – учитель Ізраїля і не знаєш цього?"*. Ці слова навчили його, що замість того, щоб дратуватися з приводу чітких слів Істини та іронізувати над ними, він має бути набагато скромнішої думки про себе, розуміючи своє духовне невігластво. Слова Христа були промовлені з такою урочистістю, а в Його погляді та тоні проявилася така щира любов до нього, що він не образився, коли зрозумів свій принизливий стан». – *Свідчення для проповідників. – С.368, 369.*

1. Що було головною відмінністю фарисеїв за часів Христа?

а. Чим пишалися фарисеї?

Від Луки 18:9-12: «⁹А для тих, які надіються на себе, ніби вони праведні й за ніщо мають інших, розповів таку притчу: ¹⁰Два чоловіки увійшли до храму помолитися: один фарисей, а другий митник. ¹¹Фарисей, ставши, про себе так молився: Боже, дякую Тобі, що я не такий, як інші люди, – грабіжники, несправедливі, перелубники, або як оцей митник; ¹²я пощу двічі на тиждень, даю десятину з усього, що надбаю».

«Юдеї першими були покликані до Господнього виноградника і через це плекали почуття гордості та самоправедності. Вони вважали, що довгі роки служіння дають їм право одержати більшу нагороду за інших. Найбільше їх дратувала думка, що язичники мають одержати однакові з ними переваги в Божій справі». – *Наочні уроки Христа*. – С.400.

б. Як Ісус проілюстрував роботу Святого Духа в серці?

Від Івана 3:8: «Вітер віє, де хоче, і ти чуєш його шум, але не знаєш, звідки приходить і куди прямує. Так буває з кожним, хто народжений від Духа».

«Ми чуємо, як вітер шумить у верхів'ях дерев, як шелестить листя, проте не бачимо його і не знаємо, звідки він береться і куди зникає. Це ж саме можна сказати і про вплив Святого Духа на серце. Пояснити Його дію так само важко, як і подих вітру. Людина може не пригадати точного часу, місця або обставин свого навернення, але це не означає, що вона не навернена. Христос постійно впливає на серце людини, але побачити цю діяльність неможливо так само, як дію вітра». – *Бажання віків*. – С.172.

в. Як Божественний вплив закарбовується в серці?

Ісаї 30:21: «І якби ти ухилився вправо, чи вліво, то твої вуха почують позаду себе голос, який говоритиме: Ось дорога, – йди нею!»; *Єремій 42:3:* «Нехай же Господь, твій Бог, вкаже, якою дорогою нам іти, та порадить, що маємо робити»; *Від Матвія 16:17:* «А Ісус відповів йому і сказав: Блаженний ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров тобі це відкрили, а Мій Отець Небесний».

«Поступово людина, можливо, навіть не усвідомлюючи того, починає відчувати прагнення до Христа. Це, переважно, відбувається тоді, коли ми розмірковуємо про Нього, читаємо Святе Письмо або ж слухаємо проповідь. І одного разу, коли заклик Духа виявиться особливо відчутним, душа з радістю підкоряється Ісусові. Чимало людей вважають це раптовим наверненням, але це наслідок тривалої, наполегливої, сповненої терпіння праці Божого Духа». – *Там саме*.

«Дозвольте своїм серцям пом'якшитися і підкоритися Божому Духові. Нехай скуті льодом душі розтануть під дією Святого Духа». – *Листи та рукописи*. – Т.12, Лист 53, 1897 рік.

2. Поясніть, як ми відроджуємося на подобу Христа.

3. ДОКАЗ НОВОГО НАРОДЖЕННЯ

Вт, 4 лют.

а. Як внутрішня робота Святого Духа проявляється зовні?

До галатів 5:22-25: «²²Плід же Духа – любов, радість, мир, довготерпіння, ласкавість, доброта, віра, ²³лагідність, стриманість. На таких немає Закону! ²⁴А ті, хто є Ісуса Христа, вони розіп'яли [своє] тіло з [його] пристрастями та пожадливостями. ²⁵Коли живемо духом, то духом і ходимо».

«Хоча неможливо побачити вітер, результати його дії видимі й відчутні. Так і вплив Святого Духа на серце відкриватиметься у кожному вчинкові того, хто відчув на собі цю спасительну силу. Коли Божий Дух оволодіває серцем, Він перетворює життя. Гріховні думки зникають, лихі вчинки залишаються в минулому, а гнів, заздрощі й суперечки поступаються любові, смиренню та миру. Смуток перетворюється на радість – і обличчя людини починає відображати Небесне світло». – *Бажання віків*. – С.173.

б. Коли людина отримує благословення перетворення?

До римлян 10:9, 10: «⁹Якщо визнаєш своїми устами Господа Ісуса й повіриш у своєму серці, що Бог підняв Його з мертвих, то спасешся. ¹⁰Бо серцем віримо для праведності, а устами визнаємо для спасіння»; *І Івана 1:9*: «Якщо ж визнаємо свої гріхи, то Він вірний і праведний, щоб простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності».

«Ніхто не бачить руки, яка знімає тягар, або світла, що струменіє від Небесного престолу. Благословення зливається на душу, яка з вірою підкоряється Богові. Тоді сила, яку не може побачити людське око, творить нову істоту за Божим образом». – *Там саме*.

«Якщо у вас присутній Святий Дух, Котрий щодня перетворює ваше серце, ви матимете духовні очі, які дадуть вам можливість осягнути характер Божого Царства. Никодим засвоїв урок Христа і став істинно віруючою людиною». – *Свідчення для проповідників*. – С.369, 370.

в. Як Христос ілюструє цей процес?

Від Матвія 13:33: «Іншу притчу навів їм: Царство Небесне подібне до закваски, що її жінка взяла й поклала до трьох мірок борошна, поки все вкисло».

«Закваска, захована в борошні, діє невидимо, поступово приводячи до бродіння всю масу; так і закваска Істини працює над перетворенням душі непомітно, мовчазно, постійно. Природні нахили пом'якшуються й ушляхетнюються. Виникають нові думки, нові почуття, нові спонукання. Людина відкриває для себе новий ідеал характеру – життя Христа. Відбуваються зміни в розумі, здібності пробуджуються до роботи в нових напрямках. Людина не наділяється новими здібностями, натомість її здібності освячуються. Пробуджується совість. У нашому характері з'являються риси, які роблять нас придатними для служіння Богові». – *Наочні уроки Христа*. – С.98, 99.

3. Як проявляється перетворення серця?

4. ЗНАЙОМА ІЛЮСТРАЦІЯ

Ср, 5 лют.

а. Як Ісус проілюстрував Своє розп'яття, яке мало незабаром статися?

Від Івана 3:14, 15: «¹⁴Як Мойсей підняв змія в пустелі, так має бути піднятий Син Людський, ¹⁵щоб кожний, хто вірить у Нього, [не загинув, але] мав вічне життя».

«[Від Івана 3:14, 15 цитується]. Історія з Мойсеєм була добре відома Никодиму. Символ – піднесений змій – допоміг йому зрозуміти місію Спасителя. Коли народ ізраїльський вмирав від укусів отруйних змій, Бог звелів Мойсеєві зробити мідного змія і встановити його на підвищенні посеред табору. Було оголошено, що кожний, хто подивиться на цього змія, залишиться живим. Люди добре знали, що сам по собі змій не мав жодної сили. Але це був символ Христа. Як мідний змій, зроблений за подобою отруйних живих, був піднятий для зцілення людей, так і Той, Хто з'явився у "подобі гріховного тіла", став їхнім Спасителем (*До римлян 8:3*). Багато ізраїльтян розцінювали жертвоприношення як засіб звільнення від гріха. Бог же бажав навчити їх, що самі по собі жертви тварин мають не більше сили, ніж мідний змій. Вони лише мали спрямувати погляди юдеїв на Спасителя. У зціленні духовних ран чи прощенні гріхів їм не могло допомогти ніщо, крім віри в Божий Дар. Споглядаючи його, вони могли жити». – *Бажання віків*. – С.174, 175.

б. Незважаючи на передбачений Богом засіб для їхнього спасіння, чому деякі люди загинули?

1 до коринтян 10:9: «Не будемо спокушати Христа, як деякі з них спокушали і загинули від змій»; *До євреїв 3:12:* «Бережіться, брати, щоби часом не було в когось з вас лукаве серце, повне невірства, щоб відступити від Живого Бога».

«Чимало ізраїльтян не вірили, що засіб, запропонований Небом, допоможе. Навколо них лежали мертві та помираючі, котрі знали, що без Божественної допомоги їх спіткає така ж доля; але ці люди продовжували оплакувати свої рани, болячки та неминучу смерть; їхні сили слабшали, очі скляніли, у той час як вони могли негайно зцілитися». – *Патріархи і пророки*. – С.432.

в. Куди ми повинні дивитися, якщо бажаємо зцілення?

До євреїв 6:19, 20: «¹⁹Вона, немов якір для душі, міцний і надійний, що входить усередину, за внутрішню завісу, ²⁰куди, як предтеча, увійшов задля нас Ісус, ставши навіки Первосвященником за чином Мелхиседека».

«Фатальних наслідків гріха можна уникнути, лише скориставшись засобом, запропонованим Богом. Ізраїльтяни врятуванням свого життя завдячували тому, що дивилися на піднесеного змія. Їхній погляд свідчив про віру. Вони залишалися живими, бо вірили в Боже Слово, довіряючи засобам, передбаченим для їхнього оздоровлення. Так і грішник, дивлячись на Христа, житиме. Він отримує прощення через віру у викупну жертву... Христос має в Собі силу і достоїнство, щоб зціляти розкаяних грішників». – *Там саме*. – С.431.

4. Поясніть символ піднесеного змія.

5. НЕ ВІДРИВАЮЧИ ПОГЛЯДУ

Чт, 6 лют.

а. Який урок, пізніше засвоєний Никодимом, ми повинні усвідомити і завжди пам'ятати?

До ефесян 2:8: «Адже ви спасенні благодаттю через віру, і це не від вас, це Божий дар»; *Від Луки 13:20, 21:* «²⁰І знову сказав: До чого прирівняю Боже Царство? ²¹Подібне воно до закваски, яку бере жінка, кладе в три мірки борошна, доки не вкисне все!».

«Часто виникає запитання: чому так багато тих, що вважають себе віруючими в Боже Слово, але не виявляють ознак перетворення ані в словах, ані в душі чи характері? Чому так багато тих, котрі не можуть терпіти жодних заперечень щодо своїх планів та намірів; котрі виявляють неосвячений дух і в чий мові можна почути брутальні, владні непомірквані слова? У їхньому житті зауважуються ті самі самолюбство і потурання власним слабкостям, той самий дух і запальна мова, що й у житті світських людей. У них такі амбіції, така залежність від гріховних нахилів, таке спотворення характеру, ніби вони зовсім не знайомі з Істиною. Причина в тому, що вони не навернені. Вони не прийняли закваску Істини у своє серце. Вона не має можливості виконувати в них

свою роботу. Успадковані й набуті схильності до зла не підпорядковані її перетворювальній силі. У їхньому житті відсутня благодать Христа, натомість виявляється невір'я в Його силу перетворити характер.

"Тому віра – від слухання, а слухання – через Слово Христа" (До римлян 10:17). Святе Письмо – це велика сила, здатна перетворити характер. Христос молився: "Освятити їх істиною [Своєю]! Твоє Слово – то істина" (Від Івана 17:17). Якщо ми вивчаємо Боже Слово і коримося йому, то воно діє в нашому серці, приборкуючи кожную неосвячену рису характеру. Святий Дух, Котрий діє через совість, докоряє нас за гріх, і віра, що народжується в серці, діє любов'ю до Христа, узгоджуючи нас у тілі, душі й дусі з Його образом. Тоді Бог може використати нас для виконання Своєї волі. Дарована нам сила діє усередині нас і виявляється назовні, заохочуючи нас передавати одержану Істину іншим». – Наочні уроки Христа. – С.99, 100.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 7 лют.

1. Що було головною відмінністю фарисеїв за часів Христа?
2. Поясніть, як ми відроджуємося на подобу Христа.
3. Як проявляється перетворення серця?
4. Поясніть символ піднесеного змія.
5. Як притча про закваску ілюструє зростання в Божій благодаті?

Ісус та Іван Хреститель

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Йому належить зростати, а мені – меншати»
(Від Івана 3:30).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.721-729.

«Івана Хрестителя наш Спаситель назвав найбільшим пророком. Однак наскільки відрізняється мова цієї істинно Божої людини від мови багатьох так званих служителів хреста! Коли його запитали, чи не Христос він, Іван відповів, що він не вартий навіть розв'язати ремінь на взутті свого Господа». – *Свідоцтва для церкви.* – Т.5. – С.224.

1. ПРОБЛЕМА СЕРЕД УЧНІВ

Нд, 9 лют.

а. Яке питання виникло між учнями Івана та юдеями?

Від Івана 3:25: «Якось виникла суперечка між Івановими учнями та юдеями щодо очищення».

«Учні Івана ревно стежили за зростаючою популярністю Ісуса і шукали будь-якого приводу, аби піддати критиці Його діяльність. Незабаром зручна нагода з'явилася. Між ними і юдеями виникла суперечка про те, чи може хрещення очистити душу від гріха; учні Івана стверджували, що хрещення Ісусове суттєво відрізняється від Іванового. Згодом вони вступили в полеміку з учнями Ісуса стосовно того, які слова необхідно промовляти при хрещенні й чи має Ісус взагалі право хрестити». – *Бажання віків.* – С.178.

б. Як учні Івана висловили свою заздрість до роботи Христа? Яку благородну відповідь він їм дав?

Від Івана 3:26, 27: «²⁶Прийшли вони до Івана і сказали йому: Равві, Той, Хто був з тобою на тому боці Йордану, про Кого ти засвідчив, хрестить і всі йдуть до Нього! ²⁷Іван у відповідь сказав: Людина не може нічого приймати, якщо не буде дано їй з неба».

«Іван не був позбавлений слабкостей і недоліків, властивих усім людям, але дотик Божественної любові змінив його. Він жив у атмосфері, не зараженій егоїзмом і честолюбством, був далекий від заздрості. Він не висловив жодного співчуття невдоволенню своїх учнів, але недвозначно показав своє щире благоговіння стосовно Месії. Він радісно вітав Того, Кому приготував дорогу». – *Там саме.* – С.179.

1. Чому учні Івана заздрили роботі Христа?

а. Як Іван показав, що розуміє свою місію?

Від Івана 3:28, 29: «²⁸Ви самі мені свідчите [про те], що я казав: Я не Христос, а лише посланий перед Ним. ²⁹Хто має молоду, є молодим, а друг молодого, стоячи [поряд] і слухаючи його, радіє від голосу молодого. Оце і є моя радість, вона [тепер] сповнилася».

«Іван порівняв себе з дружбою, який відіграє роль посланця між нареченим і нареченою, готуючи все необхідне до весілля. Коли ж молодий прийме свою наречену і відбудеться весілля, місія дружби закінчується. Він радіє щастю людей, для союзу котрих потрудився. Так і Іван був покликаний спрямовувати людей до Ісуса; тепер цей факт був його щастям: він радів успіхові в діяльності Спасителя». – *Бажання віків*. – С.179.

б. Опишіть роботу Івана та нашу роботу.

Від Івана 1:23, 29: «²³Він відповів: Я – голос того, хто кличе в пустелі: Рівняйте дорогу Господу! – як сказав пророк Ісаїа... ²⁹Наступного дня він бачить Ісуса, Який іде до нього, і каже: Ось Агнець Божий, що [на Себе] бере гріх світу!».

«Вірою споглядаючи Спасителя, Іван досяг найвищого ступеня самозречення. Він не намагався прихилити людей до себе, а навпаки, направляв їхні думки до Ісуса, поки вони не зосередяться на Божому Агнцеві. Він же був лише голосом, що волав у пустелі. Тепер з радістю він погоджувався на мовчання і бажав залишатися невідомим, щоб таким чином погляди всіх були спрямовані до Світла життя.

Вірні своєму покликанию, Божі вісники не шукатимуть честі для себе. Любов до себе розчиниться в любові до Христа. Жодне суперництво не опоганить дорогоцінної справи Євангелії. Вони визнаватимуть, що їхня справа, як і Івана Хрестителя, – звіщати: *"Ось Агнець Божий, що [на Себе] бере гріх світу!"*. Вони звеличать Христа, а разом із Ним буде звеличене й людство. *"Адже так говорить Всевишній, Величний, вічно Живий, Святий і ім'я: Я живу на Високому і святому місці, а також зі смиренними і скрушеними духом, щоб оживляти дух смиренних і давати життя упокореним серцем!" (Ісаї 57:15)*. – *Там саме*. – С.179, 180.

«Не шукайте власного задоволення та зручності, але прагніть пізнати та виконати Божу волю. Нехай кожен запитає: чи не можу я вказати якійсь душі на Божого Агнца, Який бере на Себе гріх світу? Чи не можу я потішити якусь зневірену людину? Чи не можу я стати засобом спасіння якоїсь душі в Божому Царстві? Нам потрібна глибока дія Божого Духа в наших серцях, щоб ми могли не тільки забезпечити собі білий одяг, але щоб могли такий вплив справляти на інших, аби їхні імена були записані в Книзі Життя і не були стерті звідти ніколи». – *Історичні нариси*. – С.140.

2. Що Іван оголосив своїм учням?

а. Як більшість людей відреагувала на звістку Христа?

Від Івана 3:32: «Те, що Він побачив і почув, про це і свідчить; але Його свідчення ніхто не приймає».

«Учні Івана повідомили йому, що всі люди ідуть до Христа, але Іван, знаючи справу краще, ніж учні, сказав: *"Його свідчення ніхто не приймає"* – лише декотрі з людей були готові прийняти Його як Спасителя від гріха. Але *"хто ж прийняв Його свідчення, той підтвердив, що Бог правдивий"* (Від Івана 3:33)». – *Бажання віків. – С.181.*

б. Кому дасться дар Святого Духа?

Від Івана 3:34: «Бо Кого Бог послав, Той говорить Божі слова, тому що [Бог] дає Духа без міри».

«Ми отримасмо Небесне світло лише в тому разі, якщо забажаємо звільнитися від свого "я". Неможливо зрозуміти Божий характер або вірою прийняти Христа, доки не погодимося підпорядкувати Ісусові кожну свою думку. Усім, хто робить це, Святий Дух дається без міри. У Христі *"тілесно перебуває вся повнота Божества. І ви в Ньому маєте повноту"* (До колосян 2:9, 10)». – *Там саме.*

в. Яким чином ключ для отримання більшої міри Святого Духа глибше розкривається у Святому Письмі?

Від Івана 14:15-17: «¹⁵Якщо любите Мене, ви будете дотримуватися Моїх заповідей. ¹⁶Я попрошу Отця, і дасть вам іншого Утішителя, щоб навіки перебував з вами, – ¹⁷Духа Істини, Якого світ не може прийняти, бо не бачить Його і не знає [Його]. А ви знаєте Його, бо Він при вас перебуває, і у вас буде Він»; *Дії 5:32:* «І ми та Дух Святий, Якого дав Бог тим, хто кориться Йому, є [Його] свідками щодо цих слів!».

«Ми не тільки повинні говорити: "Я вірю", але й жити згідно з Істиною. Тільки узгоджуючи свої слова, манери та характер з Божою волею, ми доводимо, що маємо зв'язок з Ним. Щоразу, коли хтось зрікається гріха, який є порушенням Закону, його життя приводиться у досконалу покору та відповідність Законом. Це є робота Святого Духа. Світло слова, котре уважно досліджується, голос совісті, вплив Духа породжують у серці справжню любов до Христа, Котрий віддав Себе в жертву для викуплення людини, її духу, душі та тіла. Любов проявляється у послуху. Лінія розмежування буде чіткою і ясною між тими, хто любить Бога і дотримується Його Заповідей, і тими, хто не любить Його і нехтує Його вказівками». – *Свідоцтва для церкви. – Т.6. – С.92.*

3. З якою метою дається дар Святого Духа?

а. Чому необхідно розуміти важливість кроку, який ми робимо до Христа, коли вирішуємо прийняти хрещення?

Від Івана 3:36: «Хто вірить у Сина, той має вічне життя, а хто в Сина не вірить, той життя не побачить, але Божий гнів перебуває на ньому».

«Без Христа хрещення, як і будь-яке інше служіння, залишається тільки формою, позбавленою жодного сенсу». – *Бажання віків*. – С.181.

«Не було потреби сперечатися, чиє хрещення очищає від гріха, – Христове чи Іванове. Лише благодать Христа дає життя душі». – *Там саме*.

«Тільки через Христа можна отримати вічність. Ісус говорить: "Хто вірить у Сина, той має вічне життя, а хто в Сина не вірить, той життя не побачить" (Від Івана 3:36). Кожна людина може отримати такі цінні благословення за певних умов. Усі, "хто настирливістю в добрих ділах шукає слави, честі й нетління", отримає "вічне життя" (До римлян 2:7)». – *Велика боротьба*. – С.533.

«Хрещення – це найбільш урочисте зречення світу. Люди, котрі приймають хрещення в триєдине Ім'я Отця, Сина і Святого Духа на самому початку свого християнського життя, публічно заявляють, що вони відмовляються служити сатані і стають членами царської сім'ї, дітьми Небесного Царя». – *Свідчення для церкви*. – Т.6. – С.91.

б. Поясніть вражаючі слова Івана Хрестителя, які розкривають глибину справжнього посвячення, яке символізує хрещення?

Від Луки 3:7, 8: «⁷[Іван] казав людям, які приходили хреститися до нього: Роде гадючий, хто навчив вас утікати від майбутнього гніву? ⁸Тож принесіть плоди, гідні покаяння, і не намагайтеся казати собі: Маємо батька Авраама! Бо кажу вам, що Бог може з цього каміння підняти дітей Авраамові».

«Іван приклав сокиру до кореня дерева. Він викривав гріх, не боячись наслідків, і приготував дорогу для Божого Агнця.

Переконливі та точні свідчення Івана справили сильне враження на Ірода, і його глибоко зацікавило, що треба зробити, щоб стати учнем пророка. Іван знав про те, що Ірод збирається одружитися з дружиною свого брата, тоді як чоловік її був ще живий, і прямо сказав Іродові, що це протизаконно». – *Ранні твори*. – С.154.

«Іван Хреститель відкрито викривав гріхи простолюдинів і тих, котрі обіймають високі посади. Він сповіщав Істину знаті і царям, незалежно від того, приймали вони її чи ні. Він говорив Істину людям в обличчя». – *Вибрані вісті*. – Кн.2. – С.149.

4. Яким чином хрещення виконує свою справжню мету?

а. Що зробив Ісус, усвідомивши, що фарисеї намагаються створити кризу між Іваном та Ним Самим?

Від Івана 4:1-3: «¹Як тільки Ісус дізнався, що фарисеї почули, що Він збирає та хрестить більше учнів, ніж Іван, – ²хоч Сам Ісус не хрестив, а [лише] Його учні, – ³то Він залишив Юдею і знову пішов до Галилеї».

«Ісус знав, що [фарисеї] не зважатимуть ні на що, аби лише сприяти розбрату між Його та Івановими учнями. Він передбачав, що буря, яка вже насувалася, забере з собою одного із найбільших пророків, будь-коли даних світові. Бажаючи уникнути всякого приводу для непорозуміння і незгоди, Він непомітно припинив Свою діяльність і пішов у Галилею. Ми також, бажаючи залишатися вірними Істині, повинні уникати всього, що може викликати незгоди і непорозуміння, бо це призводить до втрати душ. Якщо й виникають обставини, за яких існує загроза конфліктів і непорозумінь, ми повинні наслідувати приклад Ісуса і Івана Хрестителя». – *Бажання віків*. – С.181.

б. Чого ми повинні навчитися з того, як поведився Іван, щоб вирішити цю кризову ситуацію?

Від Івана 3:30: «Йому належить зростати, а мені – меншати».

«На жаль, подібно до учнів Івана, є чимало таких, котрі вважають, що успіх Божої справи залежить від того, хто її розпочинав. Коли увага зосереджується на людському, а не на Божественному факторі, в серцях людей з'являється заздрість і роботі Божій завдається шкода. Той, кого надміру вшановують, спокушуваний плекати в собі самовпевненість. Він втрачає усвідомлення своєї залежності від Бога. Люди легко привчаються покладатися на людину, і таким чином перестають правильно мислити і діяти; в результаті вони віддаляються від Бога.

Божа справа не повинна здійснюватися методами, запропонованими людиною, і складеними нею ж планами. Час від часу Господь знаходить для Свого служіння інших людей, через яких Він може найкраще здійснювати Свої наміри. Блаженні ті, котрі будуть готові упокоритися, говорячи разом з Іваном Хрестителем: *"Йому належить зростати, а мені – меншати"*». – *Там саме*. – С.182.

1. Чому учні Івана заздрили роботі Христа?
2. Що Іван оголосив своїм учням?
3. З якою метою дається дар Святого Духа?
4. Яким чином хрещення виконує свою справжню мету?
5. Що зробили Ісус та Іван, коли зрозуміли, що між їхніми учнями назріває конфлікт?

Ісус і самарянка

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «А хто питиме воду, яку Я йому дам, не матиме спраги повік, бо вода, яку Я йому дам, стане в ньому джерелом води, що тече в життя вічне» (Від Івана 4:14).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для церкви. – Т.4. – С.384-387.

«Той, хто намагається вгамувати свою спрагу з джерел цього світу, забажає пити знову. Скрізь є люди, які відчувають незадоволення. Вони жадають чогось такого, що може задовольнити потреби душі. Тільки Христос може задовольнити цю потребу. *"Скарби всіх народів"*, – це Христос». – *Бажання віків.* – С.187.

1. ІСУС У МІСТІ СИХАР

НД, 16 ЛЮТ.

а. Де зупинилися Ісус та Його учні дорогою до Галилеї?

Від Івана 4:6: «Була там криниця Якова. Ісус, втомившись з дороги, сів отак біля криниці. Було десь близько шостої години».

«Так, втомлений довгою дорогою, знесилений голодом і спрагою, Ісус сів біля криниці. Подорож, яка розпочалася ще вранці, була важкою, до того ж, сонце опівдні пекло нестерпно. Спрага ставала ще нестерпнішою від свідомості, що холодна освіжаюча вода знаходиться зовсім поряд, а Він не може дістати її, тому що не має ані мотузки, ані посудини. Криниця ж була вельми глибокою. Ісус, Котрий міг учинити будь-яке чудо, і в цьому разі вирішив розділити долю людства. Він чекав, поки хтось прийде по воду». – *Бажання віків.* – С.183.

б. Хто прийшов до криниці, і про яку послугу попросив її Ісус? Чого ми повинні навчитися з цього?

Від Івана 4:7: «Приходить жінка із Самарії по воду. Каже їй Ісус: Дай Мені напитися!».

«Хоча ненависть між юдеями і самарянами заважала жінці зробити добрий вчинок для Ісуса, Спаситель спробував знайти ключ до її серця. З тактом, властивим Божественній любові, Він звернувся до неї з проханням Сам, не пропонуючи їй нічого. Запропонована Ним послуга могла б бути відкинута, але довір'я викликає зустрічне довір'я. Цар Небес прийшов до цієї знехтуваної усіма душі, просячи в неї про послугу. Той, Хто створив океани, Кому підвладні морські глибини, Хто відкриває

джерела землі і формує русла річок, сидів тепер втомлений біля криниці Якова і залежав від милосердя незнайомої жінки, потребуючи ковтка води». – Там саме. – С.184.

1. Чому Ісус ніколи не творив чудес заради Себе?

2. ІНША ВОДА

Пн, 17 лют.

а. Як Ісус привернув увагу цієї жінки до дару спасіння?

Від Івана 4:10: «Ісус у відповідь сказав їй: Коли б ти знала Божий дар і Хто Той, що говорить тобі: Дай мені напитися! – ти просила б у Нього, і Він дав би тобі живої води».

«Вода, про яку говорив Христос, є одкровенням Його благодаті, вираженим у Його Слові; Його Дух, Котрий виражається в Його вченні, є подібним до джерела, що насичує кожну душу. Будь-яке інше джерело, до якого можуть звернутися люди, не дасть насичення. Слово Істини є подібним до прохолодного потоку, символічно зображеного водами Лівану, які завжди втамовують спрагу. У Христі повнота усякої радості». – Свідощтва для проповідників. – С.390.

б. Якою була реакція жінки на пропозицію Христа?

Від Івана 4:11, 12: «¹¹Каже йому жінка: Пане, Ти не маєш відра, а криниця глибока, звідки маєш живу воду? ¹²Хіба Ти більший за нашого батька Якова, який дав нам криницю: і сам з неї пив, і сини його, і худоба його?».

«Жінка не розуміла значення слів Христа; вона подумала, що Він говорить про криницю, яка була перед ними». – Дух Пророцтва. – Т.2. – С.140, 141.

в. Яким чином Ісус протиставив один вид води іншому? Як ця звістка повинна принести благословення і нам?

Від Івана 4:13, 14: «¹³У відповідь Ісус сказав їй: Кожний, хто п'є цю воду, буде спраглий знову, ¹⁴а хто питиме воду, яку Я йому дам, не матиме спраги повік, бо вода, яку Я йому дам, стане в ньому джерелом води, що тече в життя вічне»; **Об'явлення 22:17:** «А Дух і наречена кажуть: Прийди! І хто чує, нехай каже: Прийди! І спраглий нехай прийде, і хто бажає, нехай візьме воду життя даром».

«Ми повинні плекати в собі любов і вдячність до Ісуса, споглядати Його і перетворюватися на Його образ. У результаті ми матимемо більшу довіру до наших ближніх, більшу надію, терпіння та мужність. Ми питимемо воду життя, про яку Христос сказав самарійській жінці: "Коли б ти знала Божий дар і Хто Той, що говорить тобі: Дай мені напитися! – ти просила б у Нього, і Він дав би тобі живої води... Хто питиме воду, яку

Я йому дам, не матиме спраги повік, бо вода, яку Я йому дам, стане в ньому джерелом води, що тече в життя вічне" (Від Івана 4:10, 14). Ця вода символізує життя Христа, і кожна людина повинна знайти її, вступивши в живий зв'язок із Ним. Тоді блаженний, внутрішній мир і спокій будуть постійно присутні у її житті. Страх невір'я відступить перед живою вірою. Ми споглядатимемо характер Того, Хто першим полюбив нас». – Свідощтва для проповідників. – С.226.

2. Який метод використав Ісус, щоб відкрити Євангелію самарійській жінці?

3. ЖИВА ВОДА

Вт, 18 лют.

а. Як самарянка показала, що вона ще не розуміє слів Христа?

Від Івана 4:15: «Каже Йому жінка: Пане, дай мені цієї води, щоб я не мала спраги й не приходила сюди черпати!».

«Божественна благодать, яку лише Він може дати, – ось та жива вода, яка очищає, освіжає і напоює душу.

Ісус, звичайно, не мав на увазі, що людині достатньо лише одного ковтка води життя. Той, хто хоч раз скуштував від любові Христа, постійно прагнутиме її. Нічого іншого йому вже не потрібно. Багатство, слава й задоволення цього світу не приваблюватимуть його. Душа благає: "Я потребую Твоєї благодаті знову", і Той, Хто відкриває потребу душі, завжди готовий вгамувати її голод і спрагу. Людські сили вичерпаються, земні опори захитаються, чаші спорожніють, водоймища висохнуть, але наш Спаситель – це невичерпне Джерело. Ми можемо постійно пити з цього Джерела, і ніколи його запаси не вичерпаються. Той, у кому живе Христос, має в собі джерело благословення – "Джерело води, що тече в життя вічне". Тільки з цього Джерела він може черпати силу і благодать для всіх своїх потреб». – *Бажання віків. – С.187.*

б. Подібно до самарянки і мандрівників у пустелі з книги *Вихід*, як ми часто виявляємося нездатними розпізнати чудову благодать, яку дає Христос?

Псалом 78:15, 16, 19, 20 (перша частина): «¹⁵Він розколював скелі в пустелі й поїв їх, наче з великих безодень, – ¹⁶виводив потоки зі скелі й пускав води рікою... ¹⁹Вони зневажали Бога, кажучи: Хіба Бог спроможний приготувати для нас їжу в пустелі? ²⁰Це правда, – [казали вони], – що коли Він ударив об скелю, то хлинула вода й потекла потоками...»; Псалом 114:7, 8: «⁷Тремти, земле, перед Господом, – від присутності Бога Якова! ⁸Він перетворює скелю в озеро, камінь – у джерело води».

«Мойсей ударив по скелі, але поруч із ним стояв захований у хмарний стовп Божий Син, Котрий і викликав потік життєдайної води. Не тільки Мойсей і старійшини, а й усі зібрані, що стояли на відстані, бачили сла-

ву Господню, але якби хмара зникла, вони загинули б від вражаючого сяйва, яке оточувало Того, Хто перебував у хмарі». – *Патріархи і пророки*. – С.298.

«Благодать Христа, втілена в Його Слові, нині продовжує говорити до нас, зображуючи Його, як Джерело живої води, що втамовує спрагу нашої душі. Постійно відчувати в собі присутність дорогого Спасителя є нашим великим привілеєм. Він – Джерело утвердженої в нас духовної сили; Його вплив поширюється всюди за допомогою наших слів і дій, втамовуючи спрагу всіх, хто перебуває в нашому оточенні, і пробуджуючи в них бажання і прагнення знайти силу і чистоту, святість, мир і радість, які не приносять горя. Усе це є результатом того, що в нас перебуває Спаситель». – *Свідощтва для проповідників*. – С.390.

3. Що Учитель сказав про воду життя?

4. ІСУС ПОЧИНАЄ РОЗКРИВАТИ СВОЮ СУТНІСТЬ

Ср, 19 лют.

а. Якої нової теми торкнувся Ісус у Своїй розмові з самарянкою і як вона відреагувала?

Від Івана 4:16, 17 (перша частина): «¹⁶Говорить їй [Ісус]: *Иди, поклич свого чоловіка і приходи сюди.* ¹⁷У відповідь жінка сказала Йому: *Не маю я чоловіка...*».

«Несподівано Ісус змінив тему розмови. Перш ніж ця душа зможе прийняти дар, який Він бажав дати їй, вона мала усвідомити свій гріх і потребу в Спасителі. Ісус сказав жінці: *"Иди, поклич свого чоловіка і приходи сюди"*. Вона відповіла: *"Не маю я чоловіка"*. Таким чином вона сподівалася уникнути будь-яких запитань на цю тему». – *Бажання віків*. – С.187.

б. Як Ісус доповнив її відповідь? Яким чином це нагадує нам про те, що Він знає все про кожного з нас?

Від Івана 4:17 (остання частина), 18: «¹⁷...Каже їй Ісус: *Добре ти сказала, що не маєш чоловіка,* ¹⁸бо п'ятьох чоловіків ти мала, і той, якого нині маєш, не є твоїм чоловіком. Це ти правду сказала»; *Псалом 139:7, 8, 11, 12:* «⁷Куди піду від Твого Духа і куди втечу від Твого обличчя? ⁸Якщо б я піднявся на небо, – Ти там. Зійшов би я в шеол, – і там Ти... ¹¹А коли б я сказав: *Ось темрява вкриє мене, і замість світла хай ніч огорне мене.* ¹²Але й темрява не темна для Тебе, і ніч така ж світла, як день, – темрява стала би світлом».

«Велич Бога є незбагненною для нас, *"Його престол на небі"* (Псалом 11:4), і все ж Духом Своїм Він присутній усюди. Він знає все найпотаємніше і особисто цікавиться життям всього того, що створили Його руки». – *Виховання*. – С.132.

«Небесні ангели ретельно оцінюють, як ми виконуємо довірену нам роботу, і якщо де-небудь спостерігається відхилення від принципів Істини, у Небесних записах зазначається: "Легкий"». – *Виховання дітей*. – С.155.

«Божий Закон стосується не лише зовнішніх вчинків, але також почуттів та спонукань. Він виявляє таємниці серця, проливаючи яскраве світло на речі, які до того часу були приховані у темряві. Богові відома кожна думка, кожен намір, кожен план, кожне спонукання. У Небесних книгах записані гріхи, які були б скоєні, якби для цього випала нагода. Бог приведе на суд кожную справу, а також і все таємне. Своїм Законом Він вимірює характер кожної людини. Як художник зображує на полотні риси обличчя, так риси і особливості кожного характеру переносяться в Небесні книги. Бог має точну фотографію характеру кожної людини, і цей знімок Він порівнює зі Своїм Законом. Він відкриває людині недоліки, які затьмарюють її життя, і закликає її до покаяння та відкинення гріха». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.5. – С.1085.

4. Чому Христос згадав про особисте життя самарянки?

5. ІСУС ВІДКРИВАЄ СЕБЕ ЯК СПАСИТЕЛЬ

Чт, 20 лют.

а. Що нарешті зрозуміла про Ісуса жінка, яка була біля криниці?

Від Івана 4:19: «Каже жінка Йому: Пане, я бачу, що Ти – Пророк».

Чи достатньо було цього усвідомлення?

«Жінка здригнулася. Таємнича рука перегортала сторінки її життя, відкриваючи те, що видавалося їй надійно прихованим від сторонніх очей. Хто ж був Той, Кому були відомі таємниці її життя? Вона подумала про вічність, про суд, що має колись відбутися і на якому відкриється все приховане, – і її сумління прокинулося.

Вона не могла нічого заперечити, однак намагалася ухилитися від розмови на таку неприємну для неї тему. З глибокою повагою жінка сказала: "Пане, я бачу, що Ти Пророк". І потім, сподіваючись заглушити голос сумління, перевела розмову на релігійну тему. Якщо Він пророк, то, без сумніву, зможе просвітити її в питаннях, які вже довгий час не давали їй спокою». – *Бажання віків*. – С.187, 188.

б. Що сказав жінці Ісус, коли вона висловила надію на прихід Месії?

Від Івана 4:25, 26: «²⁵Відказує Йому жінка: Знаю, що прийде Месія, Який називається Христос; коли Він прийде, то сповістить нам усе!

²⁶Каже їй Ісус: Це Я – Той, Хто говорить з тобою!».

«Євангельську вістку не можна вважати чимось таким, що пропонується тільки вибраним, які, на нашу думку, зроблять нам велику честь, якщо приймуть її. Ця вістка повинна звіщатися усім. Де лише є серця, відкриті для прийняття Істини, Христос готовий навчати їх. Він відкриває їм Отця і показує, яке служіння до впадоби Тому, Хто читає людські серця. З такими Він не розмовляє за допомогою приповісток. Як і до жінки-самарянки, до таких Він каже: *"Це Я, Той, Хто говорить з тобою!"*». – *Бажання віків. – С.194.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 21 лют.

1. Чому Ісус ніколи не творив чудес заради Себе?
2. Який метод використав Ісус, щоб відкрити Євангелію самарійській жінці?
3. Що Учитель сказав про воду життя?
4. Чому Христос згадав про особисте життя самарянки?
5. Назвіть обітницю, пов'язану з приходом Месії.

Пожертвування першої суботи

Субота, 1 березня 2025 року

«ДІТИ СИЛЬНОЇ ВОЛІ» ОСВІТНІЙ ЦЕНТР У РУМУНІЇ

«Зазвичай майбутній характер молоді формується на етапі початкової освіти». – *Свідectва для церкви*. – Т.3. – С.135.

У Дусі Пророцтва ми читаємо про досвід, який надихає, коли «дитячі зібрання, які проводилися методом біблійного дитячого садка, дали багато гарних результатів. Уроки, отримані на зібраннях, діти повторюють вдома, і матері демонструють свою зацікавленість, акуратно готуючи дітей до цієї школи. Батьки більшості дітей не належать до нашої віри». – *Євангелізм*. – С.583.

Освітній центр «Діти сильної волі» було засновано у 2019 році у місті Фагараш, розташованому у гірській місцевості Румунії. Тут гарно розвиваються діти віком від 2 до 5 років. Окрім занять, що розвивають, вони вивчають біблійні історії, моляться, співають і роблять Бога своїм другом. Якими б малими вони не були, вони розуміють, що Бог усе контролює, і вони навчаються просити Його про допомогу у вирішенні своїх проблем. Їхній характер формується день у день. Завдяки Божій милості ми бачимо дивовижні зміни в житті цих маленьких дітей. У майбутньому ми хотіли б навчати тих, чиє матеріальне становище не дозволяє цього.

У перший рік роботи цього садка було 12 дітей, а на четвертий рік було вже 32 дитини, 31 з яких не належить до нашої церкви. У даний час заняття проходять у 4-х кімнатах, наданих Духовним та адміністративним центром Румунської Унії, але вони вже переповнені, і кількість дітей, котрі записалися, перевищує наші можливості. Отже, ми розуміємо, що Бог бажає, щоб ми продовжували і розвивали цю чудову діяльність і таким чином контактували з якомога більшою кількістю дітей та їхніх родин. Тому в 2021 році було придбано ділянку землі за містом, і ми отримали необхідні дозволи для початку будівництва. Нині фундамент вже закладено. Ми дуже вдячні Богові за те, що Він торкнувся ваших сердець, – тих, котрі спонсорували проект до цього моменту, і тих, котрі це зроблять зараз. Своїми пожертвуваннями ви дасте дітям, котрі не знають Бога, шанс наблизитися до Нього і отримати християнську освіту. Ми звертаємося до вашої доброї волі і впевнені, що ви не залишитеся байдужими, але підтримаєте нас, щоб довести проект до успішного завершення, а також будете молитися за нас.

Ваші брати та сестри з Румунської Унії

Народження місіонера

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Чи не кажете ви, що за чотири місяці настануть жнива? А я кажу вам: Підійміть ваші очі й погляньте на ниви, які вже дозріли для жнив» (Від Івана 4:35).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідочтва для церкви. – Т.5. – С.182-187.

«Ісус почав руйнувати стіну, що розділяла юдеїв і язичників, проповідуючи усьому світові спасіння. Хоча Христос був юдеєм, Він вільно спілкувався з самарянами, не звертаючи уваги на фарисейські звичаї Свого народу». – *Бажання віків. – С.193.*

1. НОВЕ ЖИТТЯ, НОВІ ПРІОРИТЕТИ

Нд, 23 лют.

а. Що одразу ж зробила самарянка, як тільки усвідомила, що Ісус – Месія?

Від Івана 4:28, 29: «²⁸А жінка залишила своє відро, пішла до міста й каже людям: ²⁹Ходіть і подивіться на Чоловіка, Який мені сказав усе, що я зробила! Чи часом Він не Христос?».

«Слухаючи Христа, жінка сповнилася радістю. Чудове відкриття заставило тремтіти її серце. Залишивши свого глечика з водою, вона повернулася у місто, щоб розповісти радісну новину іншим. Ісус знав про це. Залишена нею посудина з водою свідчила про вплив, який справили на неї Його слова. Її душа горіла бажанням прийняти воду життя; вона забула про мету свого приходу до криниці і навіть про спрагу Спасителя, яку потрібно було б вгамувати. Із серцем, переповненим радістю, вона спішила поділитися із сусідами дорогоцінним світлом, яке осяяло її саму». – *Бажання віків. – С.191.*

б. Що зробили жителі міста Сихар, почувши свідчення своєї співвітчизниці?

Від Івана 4:30: «Вони вийшли з міста й пішли до Нього».

«Новина схвилювала людей. Обличчя жінки сяяло, вона вся перемінилася, стала ніби іншою людиною. Чимало людей захотіли особисто побачити Ісуса». – *Там саме.*

1. Що зробила жінка, коли зрозуміла, що Ісус – єдиний Спаситель?

а. Що Ісус сказав Своїм учням, коли побачив, що до них наближаються жителі міста Сихар?

Від Івана 4:35-38: «³⁵Чи не кажете ви, що за чотири місяці настануть жнива? А я кажу вам: Підійміть ваші очі й погляньте на ниви, які вже дозріли для жнив. ³⁶Хто жне, той одержує нагороду і збирає врожай для вічного життя, щоб разом раділи ті, хто сіє і хто жне. ³⁷Адже тут справджується приказка: Один сіє, а інший жне. ³⁸Я послав вас жати там, де ви не трудилися; інші трудилися, а ви пожинаєте їхню працю!».

«"Хто жне, той одержує нагороду, – сказав Він, – і збирає врожай для вічного життя, щоб разом раділи, хто сіє і хто жне. Адже тут справджується приказка: Один сіє, а інший жне". Цими словами Христос вказав на святий обов'язок перед Богом усіх тих, котрі прийняли Євангелію. Вони мають стати Його живими свідками. Він очікує особистого служіння від кожного. Сіємо ми чи жнемо, усі працюємо для Бога. І той, хто кидає зерна у ґрунт, і хто збирає врожай, – обоє отримають винагороду. Вони разом радітимуть плодам своєї праці». – Бажання віків. – С.191, 192.

б. Який вплив справило свідчення цієї жінки про Христа? Чого ми можемо навчитися з цього?

Від Івана 4:39: «Багато самарійців з того міста повірило в Нього через слова, які засвідчила жінка: Він сказав мені все, що я зробила».

«Коли ми об'єднуємося з Христом, то одержуємо розум Христовий. Чистота та любов сяють у характері; лагідність та Істина керують життям. Змінюється сам вираз обличчя. Христос, Котрий перебуває в душі людини, виявляє Свою силу, яка перетворює, і зовнішні вчинки людини свідчать про мир і радість, які панують у її душі. Ми живимося Христовою любов'ю подібно до того, як гілки отримують живлення від лози. Якщо ми об'єднані з Христом, якщо ми кожною жилкою з'єднані з Живою Лозою, то свідчитимемо про цей зв'язок багатими гронами живих плодів. Якщо ми з'єднані зі Світлом, то станемо провідниками світла і своїми словами та ділами нестимемо світло світові...»

Споглядаючи, ми перетворюємося; і коли ми розмірковуємо про досконалість Божественного Образу, то відчуваємо бажання повністю оновитися, відродитися за образом Його чистоти. Саме завдяки вірі в Божого Сина відбувається перетворення характеру, і дитя гніву стає Божою дитиною. Людина переходить із смерті у життя; вона стає духовною істотою і починає розпізнавати духовне. Божа мудрість просвітлює її

розум, і вона бачить чудеса Його Закону. Коли людина навернена до Бога за допомогою Істини, її характер продовжує перетворюватися». – *Вибрані вісті*. – Кн. I. – С. 337, 338.

2. Поясніть, що означає вираз «ниви вже дозріли для жнив».

3. ІСУС В САМАРІЇ

Вт, 25 лют.

а. З яким проханням звернулися самарійці до Ісуса та чому?

Від Івана 4:40: «Ось чому, коли прийшли до Нього самарійці, [то] просили Його, щоби побув у них. І Він пробув там два дні».

б. Опишіть результат перебування Христа в Самарії.

Від Івана 4:41: «Значно більше повірило через Його слово».

«Слова, сказані самарянці біля криниці, були добрим насінням, і як же швидко дозрів урожай! Самаряни, котрі прийшли, щоб послухати Ісуса, також увірували в Нього. Оточивши Христа біля криниці, вони засипали Його своїми запитаннями про те, що було їм незрозумілим, і з радістю слухали пояснення. Коли Ісус говорив, їхнє збентеження розвіювалося. Наче в безпросвітній темряві, засяяв раптом промінь світла, звіщаючи про те, що надходить день. Але людей не задовольняла коротка розмова біля криниці. Вони жадали почути більше і хотіли, щоб їхні друзі і родичі також послухали такого чудового Учителя. Вони запросили Його у своє місто і переконали залишитися з ними. Протягом двох днів Ісус перебував у Самарії, і чимало ще людей там увірувало в Нього». – *Бажання віків*. – С. 192.

«Христос відкрив Бога Своїм учням таким чином, що це звершило в їхніх серцях особливу роботу, і Він уже давно просить нас дозволити Йому здійснити цю роботу і в наших серцях. Чимало людей надто захоплюються теорією і випускають з уваги живу силу прикладу Спасителя. Вони забули про Нього, смиренного, самовідданого Трудівника. Все, що їм потрібно, – це споглядати Ісуса. Вони щодня потребують нового одкровення Його присутності». – *Відображаючи Христа*. – С. 302.

в. Що говорили багато самарян, після того як прийняли Ісуса як Месію?

Від Івана 4:42: «Жінці ж казали: Вже не через твоє свідчення віримо, а тому, що самі чули та знаємо, що Він – справжній Спаситель світу, [Христос]».

«Фарисеї зневажали Христа за Його простоту. Вони ігнорували чудеса, які Він творив, і вимагали від Нього ознаки на доказ того, що Він – Божий Син. Самаряни ж не просили жодних ознак, Ісус не

вчинив там ніяких чудес, за винятком того, що відкрив біля криниці жінці таємницю її життя. Однак як же багато людей увірували в Нього! Радіючи, вони говорили тій жінці: *"Вже не через твоє свідчення віримо, а тому, що самі чули та знаємо, що Він – справжній Спаситель світу, [Христос]!"*». – *Бажання віків*. – С.192, 193.

3. Скільки днів Ісус залишався з самарянами?

4. СИЛА ПРОРОЦТВА

Ср, 26 лют.

а. На якому пророцтві самаряни ґрунтували свою віру в обітованого Месію?

Буття 49:10: «Не відійде скипетр від Юди і з його покоління берло володаря, доки не прийде Той, Кому воно належить, і Йому – користимуться народи».

«Самаряни повірили, що Месія повинен прийти як Викупитель не лише одних юдеїв, а й усього світу. Святий Дух через Мойсея сповістив, що Месія з'явиться як посланий Богом Пророк. Через Якова було сказано, що до Нього зберуться всі народи. А через Авраама була дана обітниця, що в Ньому благословляться всі племена Землі. Віра мешканців Самарії в Месію ґрунтувалася саме на цих Писаннях. Вважаючи, що юдеї неправильно тлумачили більш пізніх пророків, приписуючи славу Другого приходу Христа Його Першому приходу на Землю, самаряни відкидали усі Писання, окрім книг Мойсея. Але Спаситель спростував їхні неправильні тлумачення, завдяки чому багато людей отримали надію, по-новому читаючи пророцтва і слухаючи Самого Христа щодо майбутнього Божого Царства». – *Бажання віків*. – С.193.

б. Чого ми можемо навчитися сьогодні з того факту, що самаряни були напрочуд відкриті для прийняття Істини?

Еклезіаста 11:4, 5: «⁴Хто зважатиме на вітер, не буде сіяти, – і хто спостерігатиме за хмарами, не матиме що жати! ⁵Як ти не знаєш дороги вітру і як формуються кості в лоні вагітної, так не можливо зрозуміти діянь Бога, Який усе створив».

«Багато чоловіків і жінок зводять свої, сповнені туги, погляди до Неба. Душі, котрі прагнуть світла, благодаті й Святого Духа, зі сльозами підносять до Бога молитви й прохання. Чимало людей перебувають на порозі Божого Царства і лише чекають, коли хтось запросить їх туди увійти». – *Дії апостолів*. – С.109.

в. Ким стають люди, коли вони по-справжньому приймають Христа? Наведіть приклади.

Від Марка 5:18-20: «¹⁸І коли Він сів у човен, то просив Його біснуватий, щоби бути з Ним. ¹⁹Та Він йому не дозволив, але сказав

Йому: Іди до свого дому, до своїх, і сповісти їм, що для тебе Господь зробив, як змилосердився над тобою! ²⁰Тож пішов він та й почав проповідувати в Десятимісті про те, що зробив для нього Ісус, і всі дивувалися»; **Від Марка 7:31-37**: «³¹Залишивши околиці Тира й Сидона, [Ісус] знову прийшов до Галилейського моря, на територію Десятимістя. ³²І привели до Нього глухонімого, і просили Його, щоби поклав на нього руку. ³³Відвівши його вбік від натовпу, Він вложив свої пальці в його вуха і, плюнувши, доторкнувся до його язика, ³⁴та, звернувши погляд до неба, зітхнув і каже йому: Еффата! тобто: Відкрийся! ³⁵І враз відкрилися його вуха, і розв'язалися пута його язика, і він заговорив виразно. ³⁶[Ісус] звелів їм, аби нікому про це не говорили. Та чим більше Він їм забороняв, тим більше вони розголошували. ³⁷І надзвичайно дивувалися, кажучи: Він добре все робить: глухим дає слух, а німим – мову».

«Дух [Христа] пробуджує в людині усе, що облагороджує характер і робить людську природу гідною. Він перетворює людину для Божої слави в тілі, душі й душі... Душі, котрі колись були знаряддям сатани, нині силою Христа перетворюються на вісників праведності, яких Божий Син посилає звіщати про те, "що для тебе Господь зробив, як змилосердився над тобою!"». – *Бажання віків*. – С.341.

4. Що засвідчили самаряни про Ісуса?

5. ХРИСТІЯНИ-МІСІОНЕРИ

Чт, 27 лют.

а. Чого ми можемо навчитися в самарянки?

1 Івана 1:1-3: «¹Про те, що було від початку, що ми почули, що побачили на власні очі, що ми оглядали і до чого доторкнулися наші руки, – про Слово життя; ²і життя з'явилося, і ми побачили, і свідчимо, і сповіщаємо вам вічне життя, яке було в Отця і з'явилося нам. ³Те, що ми побачили й почули, сповіщаємо й вам, щоб і ви мали спільність з нами. А наша спільність – з Отцем і з Його Сином – Ісусом Христом»; **2 до коринтян 5:14 (перша частина)**: «Адже любов Христа спонукує нас...» (переклад з англ.).

«Як тільки самарянка зрозуміла, що знайшла Спасителя, вона одразу ж привела до Нього інших. Вона виявилася більш ефективним місіонером, ніж Його учні, котрі не побачили в Самарії нічого, що говорило б про перспективність цього поля. Їхні думки були спрямовані на ту велику почесну працю, яку сподівалися виконувати у майбутньому. Вони не бачили, що поряд із ними вже дозрівала нива. Завдяки лише одній жінці, котрою вони нехтували, ціле місто прийшло послухати Спасителя. Щойно прийнявши Істину, вона одразу ж понесла світло своїм землякам.

На прикладі цієї жінки бачимо, що означає на практиці віра в Христа. Кожний справжній учень Ісуса народжується місіонером для Божого

Царства. Той, хто п'є з Джерела живої води, сам стає джерелом життя. Той, хто отримує, починає віддавати. Благодать Христа в душі подібна до джерела в пустелі, яке освіжає всіх і пробуджує у душах, що гинуть, бажання напитися води життя». – *Бажання віків*. – С.195.

б. Як цей досвід має надихати нас сьогодні?

Еклезіаста 11:6: «А тому спозаранку сій твоє насіння, й до вечора працюй, не покладаючи рук, адже ти не знаєш, яке буде більш вдале, – те, чи інше; а може обоє будуть хорошими».

«Необов'язково вирушати до далеких країн, щоб стати Божим місіонером. Навколо нас багато полів, "готових до жнив", і кожен, хто тільки забажає, може збирати "плід у життя вічне". Бог закликає багатьох у Батл-Кріку, котрі вмирають від духовних лінощів, відправитися в ті місця, де вони зможуть з користю попрацювати для Його справи. Їдьте з Батл-Кріка, навіть якщо вам доведеться пожертвувати своїм матеріальним процвітанням. Їдьте туди, де ви зможете стати благословенням для інших і зміцнити слабку громаду. Використовуйте здібності, якими Бог наділив вас». – *Свідчення для церкви*. – Т.5. – С.187.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 28 лют.

1. Що зробила жінка, коли зрозуміла, що Ісус – єдиний Спаситель?
2. Поясніть, що означає вираз «ниви вже дозріли для жнив».
3. Скільки днів Ісус залишався з самарянами?
4. Що засвідчили самаряни про Ісуса?
5. Що відбувається з людьми, коли вони приймають Ісуса у своє життя?

Ісус та син придворного

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «А Тому, Хто силою, яка діє в нас, може зробити значно більше всього, що ми просимо або думаємо, – Йому слава в Церкві й у Христі Ісусі на всі покоління і навіки-віків, амінь!» (До ефесян 3:20, 21).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідючтва для церкви. – Т.9. – С.107, 108, 164-166.

«Ми повинні довіряти Богові не тому, що бачимо або відчуваємо, а через те, що Він чує нас. Дуже важливо, щоб ми довіряли Його обітницям. Коли ми приходимо до Нього з вірою, кожне наше прохання доходить до Господа. Коли просимо у Нього благословень, то повинні вірити, що вже отримуємо їх, і дякувати Йому за те, що отримали. Нам потрібно виконувати свої повсякденні обов'язки з повною впевненістю у тому, що отримуємо нові благословення, коли матимемо в них найбільшу потребу». – *Бажання віків.* – С.200.

1. ТОЙ, ХТО ПРИВЕРТАЄ УВАГУ

Нд, 2 бер.

а. Провівши два дні з самарянами, куди пішов Ісус і кого привернула ця новина?

Від Івана 4:43-46: «⁴³А через два дні Він вийшов звідти [і пішов] до Галилеї, ⁴⁴бо Сам Ісус засвідчив, що пророк не має пошани на своїй батьківщині. ⁴⁵Отже, коли прийшов у Галилею, галилейці прийняли Його, побачивши все, що Він учинив у Єрусалимі на святі, оскільки й вони ходили на свято. ⁴⁶Отож, [Ісус] знову прийшов до Кани Галилейської, де перетворив воду у вино. В Капернаумі був якийсь придворний, син котрого нездужав».

«Чутка про повернення Ісуса до Кани швидко розійшлася по всій Галилеї, вселяючи надію в серця нещасних і знеможених. У Капернаумі про це дізнався один знатний юдей, що служив при царському дворі». – *Бажання віків.* – С.196.

б. Навіщо придворний пішов до Ісуса?

Від Івана 4:47: «Почувши, що Ісус прийшов з Юдеї до Галилеї, він пішов до Нього і просив [Його], щоби прийшов і оздоровив його сина, який був при смерті».

«Син придворного страждав від, здавалося, невиліковної хвороби. Лікарі вважали його стан безнадійним і відмовилися лікувати. Але коли батько почув про Ісуса, він вирішив звернутися по допомогу до Нього». – Там саме. – С.197.

1. Чому пророків зазвичай не дуже добре приймають у тій місцевості, де вони живуть?

2. ОЗНАКА СУМНІВУ

Пн, 3 бер.

а. Опишіть, як Христос розкрив внутрішні душевні страждання придворного, котрий просив зцілити його сина в Капернаумі.

Від Івана 4:48: «А Ісус сказав йому: Якщо не побачите ознак і чудес, не повірите!».

«Дитина була при смерті, і всі боялися, що не доживе до повернення батька. Але придворний відчував, що повинен особисто звернутися до Ісуса. Він сподівався, що батьківське горе розчулить Великого Лікаря.

Прибувши в Кану, він знайшов Ісуса в оточенні натовпу людей. З великим хвилюванням він пробирався до Спасителя. Коли він побачив усього лиш просто одягнутого чоловіка в запорошеному одязі, до того ж, втомленого після подорожі, його віра похитнулася. Придворний засумнівався: чи зможе Цей Чоловік вчинити те, про що він прийшов Його просити. І все ж він заговорив з Ісусом, розповів Йому про своє горе, благаючи Спасителя прийти до нього додому. Але Ісус уже знав про його горе. Перш ніж придворний вийшов із свого дому, Спаситель вже почув його молитву відчаю.

Але Він також знав, що батько був готовий повірити в Нього лише за певної умови. Якщо ж його прохання не буде виконане, він не повірить в Ісуса як у Месію...

Незважаючи на всі докази того, що Ісус є Христос, цей прохач був готовий повірити в Нього лише після того, як буде виконане його особисте прохання». – *Бажання віків*. – С.197, 198.

б. Про що ми повинні пам'ятати, коли у нас виникає спокуса просити ознак?

Від Матвія 12:38, 39: «³⁸Тоді озвалися деякі з книжників і фарисеїв, кажучи: Учителю, хочемо від Тебе бачити ознаку. ³⁹А Він у відповідь їм сказав: Лукавий і перелюбний рід шукає ознаку, та ознаки не буде дано йому, хіба лише ознака пророка Йони».

«Христові було боляче через те, що Його народ, котрому було ввірене Святе Письмо, не розпізнав Божого голосу, що промовляв до них через Його Сина». – Там саме. – С.198.

«Люди вимагають ознак, як і за днів Христа. Але Господь сказав, що не дасть їх. Ознака, яка повинна проявлятися зараз і завжди, – це така дія Святого Духа на розум вчителя, щоб Боже Слово зазвучало найбільш переконливо. Боже Слово – це не мертва, суха теорія, а дух і життя. А найвища мета сатани – відвернути увагу людей від Слова, змусити їх шукати та чекати пробудження почуттів від чогось, що походить не від Слова». – *Вибрані вісті*. – Кн.2. – С.95.

2. Які слова придворного свідчать про його невір'я?

3. ПРОТИЛЕЖНІ СТАВЛЕННЯ ДО ХРИСТА

Вт, 4 бер.

а. Поясніть різницю між юдеями та самарянами щодо їхньої віри в Ісуса.

Від Марка 6:2-6: «²А коли настала субота, Він почав навчати в синагозі. І багато хто слухав і дивувався, кажучи: Звідки в Нього це? І що за мудрість дана Йому? І що за чудеса творяться Його руками? ³Хіба Він – не тесля, не син Марії та не брат Якова, Йосії, Юди і Симона? Хіба не Його сестри серед нас? І вони спокушались через Нього. ⁴А Ісус їм відповідав, що пророк буває без пошани лише у своєму рідному краї, серед своїх рідних і у своєму домі. ⁵І не міг Він там жодного чуда зробити, тільки оздоровив декількох недужих, поклавши на них руки. ⁶І дивувався їхньому невірству. Тож обходив довколишні села, навчаючи»; **Від Івана 4:40-42:** «⁴⁰Ось чому, коли прийшли до Нього самарійці, [то] просили Його, щоби побув у них. І Він пробув там два дні. ⁴¹Значно більше повірило через Його слово. ⁴²Жінці ж казали: Вже не через твоє свідчення віримо, а тому, що самі чули та знаємо, що Він – справжній Спаситель світу, [Христос]».

«З якою наполегливістю фарисеї намагалися довести, що Христос був ошукацем! Як вони стежили за кожним Його словом, намагаючись спотворити і неправильно витлумачити всі Його висловлювання! Гордість, упередження та ненависть закрили свідченням Божого Сина всі шляхи до їхніх сердець. Коли Він відкрито осудив їхні беззаконня і говорив, що їхні вчинки свідчать про те, що вони діти диявола, фарисеї з гнівом кидали Йому те саме звинувачення, кажучи: "Хіба не так ми говоримо, що Ти самарієць і біса маєш?"». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.70.

«Спаситель подумки порівняв його сповнене сумніву невір'я з простодушною вірою самарян, які не вимагали ані чудес, ані ознак. Саме Його слово, вічне свідчення Його Божественності, володіло переконливою силою, що відкривала їхні серця». – *Бажання віків*. – С.198.

«Бувши юдеєм, [Ісус] вільно спілкувався з самарянами, нехтуючи звичаями, котрі встановили фарисеї щодо цього зневажаного ними народу. Він ночував у їхніх оселях, їв разом з ними, навчав на вулицях їхніх міст». – *Дії апостолів*. – С.19.

6. Опишіть досвід багатьох, хто протягом століть говорив справжню Істину так званому Божому народові.

Єремій 20:8-11: «⁸Щоразу, як тільки починаю говорити, то мушу кричати, волаючи: Насильство та спустошення! Таким чином Господнє слово стало для мене ганьбою і повсякденним глузуванням. ⁹Але, щойно я вирішую: Не згадуватиму про Нього й більше не говоритиму в Його Ім'я, то в моєму серці наче спалахує вогонь, який був притушений у моїх костях, – я стараюсь його втримувати, але не можу. ¹⁰Адже я чую [злісні] наклепи багатьох: Всі довкола охоплені жахом! Потрібно його викрити! Донесімо [куди слід] на нього! – шепочуться між собою навіть мої приятелі, очікуючи, коли я спіткнуся, – Може вдасться його обманути, і тоді здолаємо його, та, врешті-решт помстимося йому! ¹¹Але Господь зі мною, як могутній витязь! Тому мої переслідувачі спиткнуться, і не переможуть мене! Вони будуть осоромлені, оскільки діють нерозумно, – їх вкриє вічна ганьба, яка повік не забудеться».

«Усі звинувачення проти Христа ґрунтувалися на неправді. Вона ж використовувалася проти Степана та проти Павла. Однак навіть слабкі й найнеймовірніші аргументи проти Христа знаходили прихильників, оскільки серця багатьох людей не були освячені Істиною, дуже багато було тих, хто бажав би, щоб ці твердження виявилися правдою. Такі люди завжди готові шукати помилки або недоліки у того, хто говорить їм неприємну для їхнього слуху істину.

Тому ми не повинні дивуватися, що люди, які прагнуть неправди, жадібно підхоплюють злісні вигадки і видають їх за безперечні факти. Противники Христа знову й знову зазнавали поразки і замовкали перед мудрістю Його слів; проте вони, як і раніше, прислухалися до кожної чутки, щоб знайти хоч якийсь привід знову закидати Його провокаційними запитаннями». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.70, 71.

3. Як Христос відреагував на невір'я людей?

4. ПРОХАННЯ У СМІРЕННІ

Ср. 5 бер.

а. Коли придворний вірою вхопився за Христа, як він повторив своє прохання?

Від Івана 4:49: «Каже Йому придворний: Господи, прийди, поки не померло моє дитя!».

«Подібно спалаху блискавки, слова Спасителя розкрили перед придворним усі його думки. Він зрозумів, що шукає Ісуса тільки з корисливих міркувань. Він усвідомив, якою, насправді, хиткою є його віра. Засмучений до глибини душі, придворний зрозумів, що його сумнів може коштувати життя синові. Було ясно: перед ним стоїть Той, Хто може читати думки, і для Котрого немає нічого неможливого... Вірою

він міцно вхопився за Христа і, подібно до Якова, продовжуючи боротьбу з ангелом, вигукнув: *"Не відпущу Тебе, поки не поблагословиш мене"* (Буття 32:26)». – *Бажання віків*. – С.198.

б. Що зробив Ісус, замість того щоб піти в дім придворного? Чого ми повинні навчитися з цього?

Від Івана 4:50: «Говорить йому Ісус: *Иди, твій син живе! І повірив чоловік у слова, які сказав йому Ісус, і пішов*».

«Але Ісус прагнув дати йому більше, ніж він просив. Він бажав зцілити не тільки хвору дитину, а й зробити батька та весь його дім співниками благословень спасіння і таким чином засвітити світло в Капернаумі, який у близькому майбутньому мав стати полем Його активної діяльності. Але перш ніж у придворного з'явиться бажання одержати благодать Христа, він повинен був усвідомити свою потребу. Цей сановник був типовим представником своїх співвітчизників, вони також шукали Ісуса з егоїстичних спонукань, сподіваючись одержати для себе якусь користь від Його сили. Їхня віра залежала від того, чи отримають вони хоча б тимчасове благополуччя. На жаль, вони не усвідомлювали того, що були духовно хворими і не бачили потреби в Божественній благодаті...

Спаситель не може відштовхнути душу, яка хапається за Нього, благаючи про свою велику потребу. *«Иди, – сказав Ісус, – твій син живе»*. Придворний вирушив додому, сповнений досі невідомого йому миру та радості. Він не лише повірив, що його син здоровий, – віднині у нього з'явилася тверда переконаність, що Христос є його особистим Спасителем». – *Там саме*. – С.198, 199.

«Ми всі бажаємо негайних прямих відповідей на свої молитви, і тим самим наражаємо себе на спокусу впасти у відчай, коли відповідь затримується або приходять у неочікуваній формі. Але Бог надто мудрий і добрий, щоб завжди відповідати на наші молитви саме тоді і саме так, як ми цього бажаємо. Він зробить для нас більше і краще, ніж виконання всіх наших бажань... Досвіди, які випробовують віру, служать для нашого добра». – *Служіння зцілення*. – С.230, 231.

4. Хто виявив більшу віру в Ісуса – юдеї чи язичники?

5. ЗЦІЛЕННЯ ТА СПАСІННЯ

Чт, 6 бер.

а. Яким чином Ісус зцілив сина придворного?

Від Івана 4:51-53: «⁵¹Відразу ж, як він входив, його раби зустріли його [і сповістили йому], кажучи, що його син живий. ⁵²Він же запитав у них про час, коли йому покращало. А йому сказали, що вчора

о сьомій годині залишила його гарячка.⁵³ Тож батько зрозумів, що то була [якраз та] година, о котрій сказав йому Ісус: Твій син живе! Тож повірив він сам і весь його дім».

Про яку реальність нам нагадує ця подія?

До ефесян 3:20, 21: «²⁰А Тому, Хто силою, яка діє в нас, може зробити значно більше всього, що ми просимо або думаємо, – ²¹Йому слава в Церкві й у Христі Ісусі на всі покоління і навіки-віків, амінь!».

«Це була якраз та сама година, коли батько повірив словам Христа: "Твій син живе!", – саме в той момент Божественна любов торкнулася хлопчика, який помирав». – *Бажання віків. – С.199.*

«У Капернаумі в той самий момент рідні, котрі знаходилися біля ліжка дитини, яка помирала, помітили в ній раптову й таємничу перемену. Тінь смерті зникла з обличчя страждальця. Гарячка поступилася місцем здоровому рум'янцю. У згасаючих очах знову засвітилося життя, і сили повернулися до ослабленого тіла. Від його хвороби не залишилося й сліду. Дитина міцно заснула. Гарячка зникла в найспекотнішу пору дня. Радості й подиву всіх домашніх не було меж». – *Там саме.*

б. Як Ісус відповідає на прохання про допомогу?

Від Матвія 11:28-30: «²⁸Прийдіть до Мене всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! ²⁹Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. ³⁰Адже Моє ярмо любе, і Мій тягар легкий».

«Спаситель не може відштовхнути душу, яка хапається за Нього, благаючи про свою велику потребу». – *Там саме. – С.198.*

«Можливо, ви вважаєте: я – грішник, тому не можу сподіватися одержати благословення від Бога. Пам'ятайте, що Христос прийшов у світ, аби спасти грішників. Ми не маємо нічого, що говорило б на нашу користь перед Богом; єдине, на що ми завжди можемо посперитися, – наш край безпомічний стан, котрий потребує Його викупної сили. Пере-ставши поклатися на власні сили, ми можемо звернути свій погляд до Голгофського хреста і сказати: "У руці своїй скарбу не маю – до хреста лиш Твого припадаю"». – *Служіння зцілення. – С.65.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 7 бер.

1. Чому пророків зазвичай не дуже добре приймають у тій місцевості, де вони живуть?
2. Які слова придворного свідчать про його невір'я?
3. Як Христос відреагував на невір'я людей?
4. Хто виявив більшу віру в Ісуса – юдеї чи язичники?
5. Що обіцяє Ісус усім, хто прийме Його запрошення?

Ісус і паралізований біля купальні Витезда

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Ісус же відповів їм: Мій Отець працює дотепер, – працюю і Я» (Від Івана 5:17).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для церкви. – Т.1. – С.560-567.

«Зціляючи хворих, Христос діяв у повній згоді із Законом. Такі діла прославляли суботу». – *Бажання віків. – С.207.*

1. ЦІЛЮЩІ ВОДИ

Нд, 9 бер.

а. З якою метою багато хворих людей ішли до Єрусалиму?

Від Івана 5:2, 3: «²Є в Єрусалимі біля Овечої брами купальня, що по-юдейському називається Витезда, вона має п'ять критих входів. ³У них лежало багато недужих, сліпих, кривих, сухих, [які очікували руху води]».

б. Яке повір'я було у людей щодо купальні Витезда?

Від Івана 5:4: «Бо ангел Господній час від часу сховався до купальні й збурював воду. Хто перший заходив після збурення води, той ставав здоровим, хоч би якою була його недуга».

«Час від часу вода в цій купальні приходила в рух, і люди вірили, що це було наслідком дії надприродної сили і перший, хто увійде в таку воду, зцілиться від будь-якої хвороби. Сотні страждальців приходили сюди, але народу збиралося так багато, що коли починалося хвилювання води, усі кидалися до неї, і хто виявлявся слабким, не міг навіть наблизитися до купальні, оскільки сильніші відштовхували немічних. Інші, котрим вдавалося якось дістатися до неї, помирили, не встигнувши навіть ступити у воду. Поблизу купальні були споруджені укриття, де хворі знаходили захист від спеки і нічного холоду. Деякі проводили цілу ніч у таких критих переходах, марно намагаючись щоразу доповзти до краю купальні у надії на зцілення». – *Бажання віків. – С.201.*

в. Як почалося спілкування Ісуса з одним чоловіком біля купальні?

Від Івана 5:5-7: «⁵Був там один чоловік, який тридцять вісім років нездужав. ⁶Ісус, побачивши його, як лежав, і, знаючи, що довго він уже хворіє, сказав йому: Чи ти хочеш стати здоровим? ⁷Хворий відповів Йому: Пане, не маю людини, яка вкинула б мене до купальні, коли забурлить вода. Коли ж я приходжу, то інший уже заходить раніше за мене».

---

1. Яке повір'я було поширене про купальню Витезда?

2. РІЗНІ ВИДИ ПАРАЛІЧУ

Пн, 10 бер.

а. Яке непосильне за людськими мірками завдання Ісус попросив паралізованого виконати, і яким був результат?

Від Івана 5:8, 9: «⁸Каже йому Ісус: Устань, візьми постіль свою і ходи! ⁹І чоловік тут же став здоровим, узяв свою постіль і почав ходити».

«Ісус не просить цього страждальця повірити Йому. Він ніби зовсім звично сказав: "Устань, візьми постіль свою і ходи!". Але віра людини ухопилася за ці слова. У кожному м'язі і нерві запульсувало нове життя, і його раніше неслухняні руки та ноги починають вільно рухатися. Без жодного запитання він підкорився наказу Христа, а його тіло підкорилося волі найвидатнішого Лікаря. Підхопившись на ноги, він відчув себе цілком здоровою людиною.

Ісус не давав йому жодного запевнення в Божественній допомозі. Цей чоловік міг би засумніватися і назавжди втратити єдину нагоду одужання. Але він повірив слову Христа і, підкорившись Йому, отримав силу». – *Бажання віків*. – С.202, 203.

б. У якому духовному стані перебувають люди, які віддалилися від Христа?

Ісаї 1:5, 6: «⁵У що вас ще бити, адже ви продовжуєте [своє] відступництво? Вся ваша голова в ранах, і кожне серце хворе! ⁶Від підшви ніг і до голови на ньому (Ізраїлі) немає здорового місця: синці, рани й свіжі виразки не оглянуті, не очищені, не перев'язані й не зм'якшені елеєм»; **До римлян 7:24:** «Нещасна я людина! Хто визволить мене від цього тіла смерті?».

«Гріх робить нас чужими Богові. Наші душі паралізовані. Самі по собі ми не здатні жити святим життям, як і паралізований не міг ходити. Багато хто усвідомлює свою безпомічність і прагне духовного життя, яке привело б до гармонії з Богом, але марно намагається досягти його». – *Там саме*. – С.203.

в. Що є єдиним засобом подолання такого стану?

Дії 9:34: «І сказав йому Петро: Енею, зціляє тебе Ісус Христос! Устань і прибери свою постіль! І той відразу встав».

«Спаситель схиляється над тими, за кого Він заплатив Своєю Кров'ю, і з невимовною ніжністю та співчуттям промовляє: *"Чи ти хочеш стати здоровим?"*. Він запрошує тебе піднятися у здоров'ї та мирі. Не чекай, поки відчуєш себе здоровим. Повір Його слову, і воно виконається. Підкори власну волю Христові. Служи Йому й чини за Його словом, і отримаєш силу. Яким би не був порок, як би не панувала над тобою пристрасть, що довгий час поневолює тіло й душу, Христос може й бажає звільнити полоненого гріхом. Він хоче дати життя душі, "мертвій через гріхи" (*До ефесян 2:1*). Він звільнить полоненого, зв'язаного ланцюгами духовних слабкостей, нещастя і гріха». – Там саме.

2. Який особливий випадок привернув увагу Христа?

3. ОНОВЛЕНЕ ЖИТТЯ

Вт, 11 бер.

а. Як Христос допомагає нам перемагати?

До ефесян 2:1-6: «¹І вас, котрі були мертвими через ваші переступи й гріхи, ²в яких ви колись жили за звичаєм цього світу, як і князь, який панує в повітрі, згідно з духом, що тепер діє в синах непокори. ³Між ними всі ми колись жили в пожадливостях нашого тіла, виконуючи волю тіла та думок, були від природи, як і інші, дітьми гніву, ⁴але Бог, Який багатий на милість, через велику Свою любов, якою нас полюбив, – ⁵нас, котрі були мертві через наші переступи, оживив разом із Христом, адже ви спасенні благодаттю, – ⁶і воскресив [нас] разом з Ним, і в Ісусі Христі посадив разом на небесах».

«Від природи людині властиво піддаватися навіюванню сатани, і вона не може чинити опір такому підступному ворогові, якщо Христос, могутній Переможець, не перебуватиме в ній і не керуватиме її бажаннями, наділяючи її силою... Сатана краще за Божих дітей знає, яку владу над ним вони можуть отримати, якщо черпатимуть силу у Христі. Якщо вони смиренно благатимуть могутнього Переможця про допомогу, то навіть найслабша людина, яка вірить в істину і твердо покладається на Христа, зможе успішно протистояти сатані та всьому його воїнству». – *Свідощтва для церкви*. – Т.1. – С.341.

«Ми повинні навчатися у Христа. Ми повинні знати, Ким Він є для тих, кого Він викупив. Ми повинні усвідомити, що через віру в Нього ми маємо привілей стати учасниками Божественної природи і таким чином уникнути морального розтління, яке є у світі. Тоді ми очищаємося від усіх гріхів, від усіх недоліків характеру. Нам не потрібно залишати жодної гріховної схильності...

Коли ми долучаємося до Божественної природи, спадкові та набуті схильності до зла відсікаються від характеру, і ми стаємо живою силою для добра. Постійно навчаючись у Божественного Вчителя, щодня долучаючись до Його природи, ми співпрацюємо з Богом у подоланні спокус сатани. Бог працює, і людина працює, щоб людина могла стати єдиною з Христом, як Христос єдиний з Богом. Тоді ми перебуватимемо разом із Христом на Небесах. Розум матиме мир і впевненість в Ісусі». // *Рев'ю енд Геральд, 24 квітня 1900 року.*

б. Опишіть мир, що приходять завдяки силі, яку дає Христос.

До римлян 8:3-6: «³Адже що було неможливе для Закону через немічність тіла, – Бог, пославши Свого Сина в подібні гріховного тіла і задля гріха, засудив гріх у тілі, ⁴щоб оправдання Закону здійснилося в нас, які ходимо не за тілом, а за Духом. ⁵Тому що ті, котрі за тілом, думають про тілесне, а ті, які за Духом, – про духовне. ⁶Адже тілесні задуми – то смерть, а задуми Духа – то життя і мир».

«Кожна дитина живе завдяки життю свого батька. Якщо ж ми – Божі діти, народжені від Його Духа, то ми живемо завдяки Божому життю... "і життя Ісуса проявилось в нашому смертному тілі" (2 до коринтян 4:11). Це життя розвине в нас ті ж риси і ті ж вчинки, які є в Христа. Ми прийдемо до повної згоди з кожною Його заповіддю, бо "Господній Закон бездоганний, – він укріплює душу" (Псалом 18:8). Любוב'ю "оправдання Закону здійснилося в нас, які ходимо не за тілом, а за Духом" (До римлян 8:4)». – Блаженства, промовлені на горі. – С.78.

3. Яким чином можна зцілити наш духовний параліч?

4. ГНІВ ФАРИСЕЇВ

Ср, 12 бер.

а. Чому фарисеї розгнівалися, не звертаючи уваги на благословення, дароване розслабленому?

Від Івана 5:10: «Була тоді субота. Тому юдеї казали до того, хто вуджав: Нині субота, і не годиться тобі носити свою постіль».

«І коли [зцілений паралітик] пружною ходою поспішав своєю дорогою, славлячи Бога й радіючи силі, що знову повернулася до нього, то зустрів фарисеїв, яким одразу розповів про своє зцілення. Його вразила байдужість, з якою вони вислухали його.

Насупившись, вони перебили його і суворо запитали, чому несе постіль суботнього дня. Фарисеї з особливим наголосом підкреслили, що, згідно із Законом, у день Господній не можна нічого носити. У своїй радості чоловік навіть забув, що то була субота. Однак він не відчув жодної провини, оскільки підкорився наказові Того, Котрий володів великою Божественною силою. Зцілений сміливо відповів: "Той, Хто мене

оздоровив, сказав мені: *Візьми свою постіль і ходи!*". Коли ж фарисеї запитали, хто зробив це, він нічого не зміг відповісти. Ці начальники добре знали, що лише Христос міг здійснити таке чудо, але їм хотілося отримати ще один доказ того, що це був Ісус, аби потім звинуватити Його, як порушника суботи. На їхню думку, Ісус не тільки порушив Закон, оздоровивши хворого суботнього дня, а й звершив блюзнірство, наказавши йому нести постіль». – *Бажання віків*. – С.203, 204.

б. На що юдеї перетворили суботу?

Від Матвія 23:4: «Вони в'яжуть важкі, непосильні тягарі й кладуть на плечі людей, а самі пальцем своїм не хочуть їх поворухнути».

«Юдеї настільки спотворили Божий Закон, що перетворили його на рабські кайдани. Їхні нерозумні вимоги увійшли в прислів'я інших народів. Субота особливим чином була обтяжена різноманітними, позбавленими сенсу обмеженнями. Вона перестала бути для людей приємністю, шанованим святим днем Господнім. Книжники й фарисеї перетворили її на непосильний тягар. Юдеям було заборонено запалювати вогонь або свічку в суботу. В результаті вони стали залежними від язичників у виконанні багатьох робіт, які не могли виконати самі, оскільки це було заборонено їхніми правилами, їм і на думку не спадало: якщо ці вчинки були гріховними, то ті, хто використовував інших для їх звершення, були винуватими такою ж мірою, як би вони робили це самі. Вони вважали, що спасіння призначене винятково для юдеїв, а оскільки становище всіх інших людей було безнадійним, то від порушення ними суботи воно аж ніяк не могло погіршитися. Але Бог не давав таких Заповідей, яких було б не під силу дотримуватися усім. Його закони не мають нерозумних, егоїстичних обмежень». – *Там саме*. – С.204.

4. Що сильно дратувало юдеїв у зв'язку з цим чудовим зціленням?

5. СУБОТА ТА ЇЇ МЕТА

Чт, 13 бер.

а. Як Ісус ставився до Божого Закону та суботи?

Ісаї 42:21: «Господь захотів, заради Своєї праведності, звеличити і прославити Закон».

«Ісус прийшов, щоб *звеличити і прославити Закон*". Він не ставив за мету применшити значення Закону, а навпаки, звеличити його... Божий Син прийшов, щоб звільнити суботу від обтяжливих вимог, які перетворили її на прокляття замість благословення». – *Бажання віків*. – С.206.

б. Що варто і що непотрібно робити в суботу?

Вихід 20:8-11: «⁸Пам'ятай день суботній, щоб його святити. ⁹Шість днів працюватимеш і робитимеш усі свої діла, ¹⁰а сьомий день – субота

Господу, Богові твоєму. Не робитимеш жодної праці ні ти, ні твій син, ні твоя дочка, ні твій раб, ні твоя невільниця, ні твій віл, ні твій осел, ні [інша] твоя худоба, ні твій приходець, який живе у твоєму домі.¹¹ Адже за шість днів Господь створив небо, землю, море і все, що в них, а сьомого дня Він відпочив. Тому Господь поблагословив день суботній і освятив його».

«З-посеред нещасних біля купальні Ісус вибрав найважчого хворого, щоб саме на ньому виявити Свою цілющу силу. Він звелів йому нести свою постіль по місту, щоб люди дізналися про велику справу, вчинену для смертельно хворого. Це також викликало б запитання щодо того, що саме можна робити в суботу, і таким чином відкрило б для Нього можливість осудити формальне обмеження юдеїв щодо дня Господнього і показати нікчемність їхніх традицій.

Ісус цим заявив: робота, яка полегшує страждання, знаходиться у гармонії із заповіддю про суботу. Така допомога узгоджується і з працею Божих ангелів, які безперестанку рухаються поміж Небом та Землею, здійснюючи служіння для страждаючого людства...

У людини також є певні обов'язки цього дня: життєві потреби мають бути задоволені, хворі – доглянуті, потрібно надати допомогу тим, хто її потребує. Буде знайдений винуватим той, хто не полегшить страждань ближніх суботнього дня. Святий день Божого відпочинку був установлений для людини, і справи милосердя цілком відповідають його призначенню. Бог не бажає, щоб Його творіння страждало від болю, який можна полегшити в суботу, як і будь-якого іншого дня». – *Там саме.* – С.206, 207.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 14 бер.

1. Яке повір'я було поширене про купальню Витезда?
2. Який особливий випадок привернув увагу Христа?
3. Яким чином можна зцілити наш духовний параліч?
4. Що сильно дратувало юдеїв у зв'язку з цим чудовим зціленням?
5. Які справи узгоджуються із заповіддю про суботу?

Влада Сина

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Бо як Отець має життя в Собі, так дав і Синові мати в Собі життя. І дав Йому владу [і] суд чинити, бо він є Сином Людським» (Від Івана 5:26, 27).

Додаткові матеріали для вивчення:

Блаженства, промовлені на горі. – С.123-129.

«Влада Моя, – говорив Він, – якою Я звершую те, в чому ви Мене звинувачуєте, належить Мені тому, що Я – Божий Син і маю з Ним одне ество, одну волю та одні наміри. У всіх Його ділах творіння і Провидіння Я співпрацюю з Богом». – *Бажання віків.* – С.208.

1. РІВНИЙ БОГОВІ

Нд, 16 бер.

а. Окрім зцілення паралізованого в суботу, з якої ще причини юдеї ненавиділи Ісуса?

Від Івана 5:17, 18: «¹Ісус же відповів їм: Мій Отець працює дотепер, – працюю і Я. ¹⁸Отже, юдеї ще більше намагалися Його вбити не тільки за те, що порушував суботу, але й що Бога називав Своїм Отцем, роблячи Себе рівним Богові».

«Ісус говорив про рівні з Богом права...

Увесь юдейський народ називав Бога своїм Отцем, і ніхто б не обурився, якби Христос визнав, що Його відносини з Богом є такими, як і в усіх. Але Його звинувачували в богохульстві, даючи цим зрозуміти, що сказане Ним вони сприйняли буквально». – *Бажання віків.* – С.207, 208.

б. Як Христос підтвердив авторитет Божих Заповідей у порівнянні з людськими традиціями?

Від Матвія 15:1-9, 13: «¹Тоді підходять до Ісуса фарисеї і книжники з Єрусалима й питають: ²Чому Твої учні порушують передання старших: не миють своїх рук, коли їдять хліб? ³А Він у відповідь сказав їм: Чому ж і ви порушуєте Божу заповідь через ваші передання? ⁴Адже Бог сказав: Шануй батька і матір. І ще: Хто зневажає батька або матір, хай смертю помре. ⁵А ви кажете: Хто скаже батькові чи матері: Добро, яким я міг би допомогти вам, є [мій] дар для Бога, ⁶то може й не шанувати свого батька [чи матері]? [Так] і ви – задля ваших передань скасовуєте Слово Боже. ⁷Лицеміри, добре пророкував про вас Ісая, кажучи: ⁸Цей народ [наближається до Мене своїми устами], губами шанує Мене, серце ж їхнє далеко від Мене; ⁹та даремно поклоняються

Мені, навчаючи людських заповідей...¹³ А Він у відповідь сказав: Кожна рослина, яку не посадив мій Небесний Отець, буде викоренена».

«У противників Христа не було жодних аргументів для спростування істин, які Він проповідував. Вони могли лише посилатися на свої традиції та звичаї, які виглядали надто слабкими і непереконливими порівняно з аргументами, котрі Ісус черпав з Божого Слова та з життя природи». – *Там саме*. – С.208.

1. На яку владу та на які права претендував Христос?

2. ЄДНІСТЬ З ОТЦЕМ

Пн, 17 бер.

а. Як Ісус пояснив Свої стосунки з Отцем?

Від Івана 5:19, 20: «¹⁹У відповідь Ісус говорив їм: Істинно, істинно кажу вам: Син не може робити нічого Сам від Себе, а тільки те, що бачить, як Отець робить; що Він робить, – те й Син також робить.²⁰ Адже Отець любить Сина й показує Йому все, що Сам робить, і покаже Йому діла ще більші від цих, щоб ви дивувалися».

б. Про яку владу і силу, що належать Отцеві, Христос заявив, що Він також володіє ними?

Від Івана 5:21-23: «²¹Отож, як Отець воскрешає мертвих і оживляє, так і Син, кого хоче, оживляє,²²оскільки Отець не судить нікого, але весь суд передав Синові,²³щоб усі шанували Сина, як шанують Отця. Хто не шанує Сина, той не шанує і Отця, Який Його послав».

«Священники і правителі привласнили собі роль суддів, звинувативши Христа в порушенні суботи, але Він проголосив Себе їхнім Суддею, Суддею всієї Землі. Світ був переданий Христові, і через Нього сходять Божі благословення на усе грішне людство. Ісус був Викупителем як до, так і після Свого втілення. Ще до того, як з'явився гріх, Спаситель уже був. Він дає усім життя і світло, і кожен буде суджений згідно з отриманим світлом. Той, Хто посилає Своє світло, Хто з ніжністю піклується про кожну душу, намагаючись спрямувати її від гріха до святості, є водночас її Захисником і Суддею». – *Бажання віків*. – С.210.

в. Опишіть, як змінюється наше ставлення до того, що відбувається, коли ми усвідомлюємо, що Христос є наш Суддя.

До римлян 2:1-3: «¹Тому немає оправдання тобі, будь-яка людино, котра осуджуєш, – бо в чому осуджуєш іншого, в тому сама себе осуджуєш, адже робиш те саме, що осуджуєш.² Ми ж знаємо, що є

справедливий Божий суд на тих, хто таке робить.³ Людино, невже ти вважаєш, що уникнеш Божого суду, осуджуючи інших за те, що сама робиш?»; **Від Матвія 7:1**: «Не судить, щоб і вас не судили».

«Той, хто любить осуджувати, є винним у більшому гріху, аніж той, кого він осуджує; він не лише здійснює рівнозначний гріх, а й додає до нього зарозумілість і осуд.

У Христі ми маємо єдиний Взірець ідеального характеру, і кожен, хто ставить себе за приклад для іншого, стає на місце Христа. А оскільки Отець *"весь суд передав Синові"* (Від Івана 5:22), то кожен, хто дозволяє собі судити вчинки і спонукання інших, привласнює собі права, надані лише Божому Синові. Ці так звані судді й критики стають на бік антихриста, *"який противиться і підноситься над усім тим, що зветься Богом чи святинею; він у Божому храмі сяде [як Бог] і видаватиме себе за Бога"* (2 до солунян 2:4)». – Блаженства, промовлені на горі. – С.125, 126.

«Ми не можемо знати, що сховане в серці іншої людини. Ми не маємо права судити інших, бо самі не без гріха. Смертні люди судять лише за зовнішністю. Лише Одному, Кому відомі таємні наміри серця, Котрий з ніжністю і співчуттям ставиться до кожної душі, належить право судити і визначати долю кожного». – Там саме. – С.124.

2. Які стосунки завжди існували між Ісусом та Отцем?

3. ДОРОГОЦІННЕ ЗАПЕВНЕННЯ

Вт, 18 бер.

а. Яке запевнення дано кожній посвяченій, віруючій в Христа людині?

Від Івана 5:24: «Знову й знову запевняю вас, що хто слухає Моє слово і вірить у Того, Хто послав Мене, має вічне життя і на суд не приходять, але перейшов він від смерті до життя».

«У кожному повелінні і в кожній обітниці Божого Слова є сила, саме життя Бога, завдяки якому повеління може бути виконане й обітниця здійснена. Хто вірою приймає Слово, приймає саме життя і характер Бога». – *Наочні уроки Христа*. – С.38.

«Велика робота, що здійснюється заради спасіння заплямованої гріхом і злом людини, – це робота виправдання. Той, Хто несе слово Істини, проголошує людину праведною. Господь зараховує віруючому праведність Христа і проголошує його праведним перед усім Всесвітом. Він переносить гріхи віруючого на Ісуса, Котрий є Представником грішника, його Поручителем, Який став на його місце. На Христа Господь

покладає гріхи кожної душі, що увірувала. *"Того, Хто не знав гріха, Він зробив за нас гріхом, щоб ми в Ньому стали Божою праведністю" (2 до коринтян 5:21)...*

Хоча як грішники ми перебуваємо під осудом Закону, Христос Своїм послухом Закону поширює на душу, котра покалася, заслуги Своєї праведності. Для того щоб отримати праведність Христа, грішнику необхідно знати, що означає це покаяння, яке здійснює такі радикальні зміни у свідомості, душі та ділах людини. Подібне перетворення повинно розпочатися в серці грішника і виявляти свою силу в кожній його рисі характеру; але сама людина не здатна звершити подібне покаяння, вона може пережити його тільки завдяки Христу, Котрий, піднявшись на висоту, полон полонив і дав дари людям». – *Вибрані вісті. – Кн. I. – С.392, 393.*

б. Якими особливими Божественними правами володів Христос згідно з Його словами?

Від Івана 5:25-29: «²⁵Знову й знову запевняю вас, що надходить час, – і він вже є, – коли мертві почують голос Сина Божого і, почувши, оживуть. ²⁶Бо як Отець має життя в Собі, так дав і Синові мати в Собі життя. ²⁷І дав Йому владу [і] суд чинити, бо він є Сином Людським. ²⁸Не дивуйтеся цьому, бо надходить час, коли всі, хто в могилах, почують Його голос; ²⁹і вийдуть ті, які робили добро, у воскресіння життя, а ті, які робили зло, – у воскресіння суду».

«[Христос] до дна випив чашу людських страждань і спокус. Він розуміє слабкості й гріхи людей; заради нас Він переможно протистояв спокусам сатани і з ніжністю та любов'ю ставиться до кожної душі, заради спасіння котрої пролив Свою Кров. Саме тому Син Людський отримав право чинити суд». – *Бажання віків. – С.210.*

«Христос має силу давати життя всьому творінню». – *Вибрані вісті. – Кн. I. – С.249.*

3. Яку життєдайну силу має Христос?

4. ІСУС – ЦЕНТРАЛЬНА ТЕМА СВЯТОГО ПИСЬМА

Ср, 19 бер.

а. Як Ісус пояснив причину невір'я юдеїв?

Від Івана 5:37, 38: «³⁷І Сам Отець, Який послав Мене, засвідчив про Мене. А ви голосу Його ніколи не чули і виду Його ніколи не бачили, ³⁸і не маєте Його слова, яке перебувало б у вас, тому що не вірите Тому, Кого Він послав».

«Замість того щоб вибачитися за вчинок, який викликав у них невдоволення, або хоча б пояснити їм, чому Він вчинив саме так, Ісус звернувся до начальників з промовою і з обвинуваченого став обвинувачем. Він

докорив їм за жорстокосердність та незнання Писань. Він стверджував, що вони відкинули Боже Слово, оскільки відкинули Того, Кого послав Бог». – *Бажання віків*. – С.211.

б. Чому юдеї не розуміли Святого Письма?

Від Івана 5:39, 40: «³⁹Дослідіть Писання! Адже ви думаєте через них мати вічне життя, а вони свідчать про Мене. ⁴⁰Та ви не хочете прийти до Мене, щоб мати життя».

«Кожна сторінка Писань Старого Завіту – історія це, Закон чи пророцтво – випромінює славу Божого Сина. Оскільки система юдаїзму виникла з Божої волі, вся вона була суцільним євангельським пророцтвом. *«Про Нього свідчать усі пророки» (Дії 10:43)*. Починаючи від обітниць, даної Адамові, через усю історію патріархів і систему законів, Небесне світло слави освітлювало кожний крок Спасителя. Мудреці бачили Віфлеємську зірку та майбутнього Примирителя, коли перед їхніми поглядами відкривалися, таємниче змінюючи одна одну, картини майбутнього. Кожна жертва вказувала на смерть Христа. З кожною хмарою пахощів підносилося до Неба Його праведність. Кожний звук сурми в ювілейний рік звіщав Його ім'я. У таємничій величі Святого Святих перебувала Його слава.

Юдеї володіли знанням Писань, сподіваючись отримати вічне життя завдяки чисто формальному знанню Слова. Але Ісус сказав: *"І не маєте Його слова, яке перебувало б у вас"*. Зрікаючись Христа в Його Слові, вони зреклися і Його Самого. *"Та ви не хочете прийти до Мене, щоб мати життя"*, – зауважив Він.

Вожді ізраїльського народу досліджували вчення пророків про Царство Месії, але робили це не з бажання пізнати істину, а з метою знайти докази своїм честолюбним сподіванням. Коли ж Прихід Христа виявився не таким, яким його чекали, вони не прийняли Його і, щоб виправдати себе, намагалися довести, що Він обманює людей. Як тільки вони ступили на цей шлях, сатані стало легко посилювати їхнє протистояння Христові. Ті самі слова, котрі мали служити доказом Його Божественності, були витлумачені проти Нього. Таким чином, вони перетворили Божу Істину на неправду». – *Там саме*. – С.211, 212.

4. Поясніть слова, записані в Євангелії Від Івана 5:39.

5. БОЖА СЛАВА

Чт, 20 бер.

а. Що було причиною того, що юдеї відкинули Ісуса і почали шукати псевдовчителів?

Від Івана 5:41-44: «⁴¹Слави від людей Я не приймаю, ⁴²але знаю вас, що Божої любові ви не маєте в собі. ⁴³Я прийшов у Ім'я Мого Отця, – і ви не приймаєте Мене. Якщо ж інший прийде у своє ім'я, того приймете.

⁴⁴Як ви можете повірити, коли приймаєте одне від одного славу, а слави, що від єдиного Бога, – не шукаєте?».

«Ісус сказав "Слави від людей Я не приймаю". Він не шукав схвалення або підтримки синадрию. Це не принесло б Йому честі. Господь був зодягнутий у славу Небес, володів Небесним авторитетом. Якби Христос побажав, ангели прийшли б і вшанували Його. Отець Небесний знову міг би засвідчити Його Божественність. Але для добра юдейських начальників, задля народу, вождями якого вони були, Ісус бажав, щоб вони зрозуміли Його сутність і отримали благословення, котрі Він прийшов їм дати.

"Я прийшов у Ім'я Мого Отця, – і ви не приймаєте Мене. Якщо ж інший прийде у своє ім'я, того приймете". Ісус прийшов з владою Бога як Божий образ, виконуючи Його слова і намагаючись прославити Його, та все ж Він не був прийнятий вождями Ізраїлю. Але коли прийдуть інші, котрі видаватимуть себе за Христа, однак керуватимуться власною волею, шукатимуть слави собі, вони будуть прийняті. Чому? Тому що той, хто шукає для себе слави, знайде порозуміння у тих, які також прагнуть самозвеличення. На таке юдеї охоче відповіли б. Вони прийняли б псевдовчителя, тому що, схвалюючи їхні поняття і традиції, він лестив би їхній гордості. Але вчення Христа суперечило їхнім догмам. Воно було духовним і вимагало самопожертви, а тому начальники не бажали прийняти його. Вони не знали Бога, і для них Його голос, який звучав з уст Христа, був чужим голосом.

Чи не повторюється щось подібне і в наші дні? Хіба мало релігійних керівників, які зробили свої серця запеклими до дій Святого Духа і через те стали неспроможними розпізнати Божий голос? Чи не відкидають вони Божого Слова заради збереження власних традицій?» – *Бажання віків.* – С.212, 213.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 21 бер.

1. На яку владу та на які права претендував Христос?
2. Які стосунки завжди існували між Ісусом та Отцем?
3. Яку життєдайну силу має Христос?
4. Поясніть слова, записані в *Євангелії від Івана 5:39*.
5. Опишіть результат відкидання Ісуса як Месії юдейським народом.

Ісус годує величезну кількість людей

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Ісус же відповів їм: Не треба їм їти, ви дайте їм їсти!» (Від Матвія 14:16).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для церкви. – Т.6. – С.341-348.

«Не раз ми вагаємося, не бажаючи віддати все, чим володіємо, для інших. Але Ісус наказує: *"Ви дайте їм їсти!"*. Його повеління є також і обітницею, за котрою стоїть сила, що нагодувала численний натовп на березі моря». – *Бажання віків. – С.369.*

1. ГОЛОДНІ ДУШІ

Нд, 23 бер.

а. Окрім учнів, хто ще супроводжував Ісуса, коли Він пішов на другий бік Галилейського моря перед Пасхою?

Від Івана 6:1, 2: «¹Після цього Ісус пішов на другий бік Тиверіадського моря Галилеї. ²І за Ним ішов великий натовп, оскільки бачили чудеса, які Він здійснював над хворими».

«Христос вирушив зі Своїми учнями в безлюдне місце. Та незабаром їхній мирний відпочинок був перерваний. Учні сподівалися, що на самоті їх ніхто не турбуватиме, але як тільки люди помітили відсутність Учителя, почали питати: *"Де Він?"*. Деякі зауважили, куди вирушив Ісус з учнями. Тому чимало людей кинулися шукати Його, – хто пішки, а хто поплив через озеро на човні. Наближалася Пасха, і групи паломників, що йшли до Єрусалиму з близьких і далеких місць, зупинялися, щоб побачити Ісуса. Дорогою до них приєднувалися нові групи, і так зібралось близько п'яти тисяч чоловіків, не рахуючи жінок та дітей. Перш ніж Христос досяг берега, натовп уже чекав на Нього. Але, не помічений людьми, Він зійшов на берег і деякий час провів зі Своїми учнями». – *Бажання віків. – С.364.*

б. Опишіть духовний стан людей, котрі зібралися там.

Від Марка 6:34: «Вийшовши, [Ісус] побачив великий натовп; і змилося над ними, бо вони були, як ті вівці, які не мають пастуха, й почав їх багато навчати».

1. Опишіть, як люди сприймали слова Христа.

а. Яку потребу людей дбайливо усвідомив Ісус, і як Він використав цю можливість, щоб випробувати віру Свого учня Пилипа?

Від Івана 6:3-6: «Ісус вийшов на гору й сидів там зі Своїми учнями. ⁴Наближалася Пасха – юдейське свято. ⁵Тоді Ісус, піднявши очі, побачив, що великий натовп іде до Нього, і каже Пилипові: За що купимо хліба, щоб вони поїли? ⁶Він говорив це, випробовуючи його, бо Сам знав, що мав робити».

«Зі схилу гори Христос дивився на натовп, що наближався, і Його серце сповнилося співчуття. Хоча відпочинок і був перерваний, це не дратувало Його. Дивлячись на зростаючу юрбу народу, Він розумів, що люди мали надзвичайну потребу в Ньому. *"І змилосердився над ними, бо вони були, як ті вівці, які не мають пастуха"*. Залишивши Своє тимчасове пристановище, Він знайшов зручне місце, де б міг послужити людям. Вони не отримали допомоги від священників і правителів, але коли Христос відкривав перед ними дорогу спасіння, на них зливалися цілющі потоки життя...

Того дня людям здавалося, ніби Небеса прихилилися до землі, й вони зовсім забули, що вже багато часу нічого не їли.

День непомітно закінчувався. Сонце сідало, а народ усе ще не розходився. Ісус також працював цілий день без їжі та відпочинку. Він зблід від втоми й голоду, а тому учні просили Його припинити таку важку працю. Але Він ніяк не міг покинути людей, котрі оточували Його...

Господь, Котрий навчав людей, як досягти миру та щастя, піклувався про їхні тимчасові потреби так само, як і про духовні. Люди були стомлені й ослаблені. Там були матері з немовлятами на руках, а трохи більші діти трималися за їхні спідниці. Багато людей цілий день провели на ногах...

Багато хто з присутніх прийшли здалеку і від самого ранку нічого не їли. Люди, звичайно, могли купити харчі в навколишніх містах і селах, однак Ісус сказав: *"Ви дайте їм їсти!"*. І, звернувшись до Пилипа, запитав: *"За що купимо хліба, щоб вони поїли?"*. Він сказав це, аби випробувати віру учня». – *Бажання віків.* – С.364, 365.

б. Якою була реакція Пилипа?

Від Івана 6:7: «Відповів йому Пилип: На двісті динаріїв хліба буде недостатньо, щоб кожний хоч трохи одержав».

«Пилип, глянувши на море голів, подумав: неможливо забезпечити їжею таку кількість народу, а тому відповів, що хліба, купленого навіть на 200 динаріїв, не вистачить, щоб кожному дісталосся хоч трохи». – *Там саме.*

2. Яким чином Господь забезпечив фізичні потреби людей, які там зібралися?

а. Що Андрій сказав Ісусу і що потім Господь звелів зробити учням?

Від Івана 6:8-10: «⁸Каже [Ісусові] один із Його учнів, Андрій, брат Симона-Петра: ⁹Тут є [один] хлопець, який має п'ять ячмінних хлібів та дві риби, але що це на таку кількість? ¹⁰Промовив Ісус: Розсадить людей! Було тут багато трави. Тож посідали люди, числом тисяч зо п'ять».

«Тоді Ісус поцікавився, чи була в когось із людей якась їжа. "Тут є [один] хлопець, – відповів Андрій, – який має п'ять ячмінних хлібів та дві риби, але що це на таку кількість?" Ісус попросив принести Йому хліб і рибу. Потім Він звелів учням розмістити людей на траві по п'ятдесят і сто чоловік, щоб був порядок і всі могли стати свідками Його чуда». – *Бажання віків.* – С.365.

б. Поясніть, які кроки здійснив Христос, щоб примножити їжу. Які уроки ми можемо взяти з цього?

Від Матвія 14:19: «І, звелівши людям посідати на траві, узяв п'ять хлібів та дві риби, звернув погляд до неба, поблагословив і, переломивши, дав хліб учням, а учні – людям»; *Від Марка 6:37-41:* «³⁷Він же у відповідь сказав їм: Дайте ви їм їсти! А вони відповідають Йому: Чи нам піти купити на двісті динаріїв хліба і дати їм їсти? ³⁸Він же каже їм: Скільки хлібів маєте? Ідьте подивіться. І довідавшись, кажуть: П'ять і дві рибини. ³⁹І звелів їм посадити всіх групами на зеленій траві. ⁴⁰Посідали група за групою: по сто та по п'ятдесят. ⁴¹Узявши п'ять хлібів та дві рибини і звернувши погляд до неба, Він поблагословив, розломив хліби і давав учням Своїм, щоби клали перед ними, і обидві рибини всім розділив»; *Від Івана 6:11:* «Ісус узяв хліби і, віддавши хвалу, подав [учням; учні ж] – тим, які посідали; також і рибу, скільки бажали».

«Ісус не намагався привернути до Себе людей, задовольняючи їхнє прагнення до розкошів. Для того великого натовпу, утомленого і зголоднілого після довгого хвилюючого дня, проста їжа послужила запорукою як Його сили, так і ніжної турботи про їхні звичайні життєві потреби. Спаситель не обіцяв Своїм послідовникам розкошів цього світу, їхньою долею може бути і бідність, але Його Слово запевняє, що їхні потреби будуть задоволені; Він пообіцяв дещо краще від земних благ – постійну втіху Його власної присутності». – *Служіння зцілення.* – С.47, 48.

«У цьому чуді Христос прийняв від Отця, передав учням, учні – людям, а люди – одне одному. Так і всі з'єднані з Христом одержать від Нього хліб життя і дадуть його іншим. Його учні – це призначені Богом засоби спілкування між Христом та людьми». – *Там саме.* – С.49.

в. Про який урок справжнього служіння нам тут нагадує Господь?

Ісаї 61:6: «А вас називатимуть Господніми священиками, – [величатимуть] слугами нашого Бога. Багатствами [інших] народів ви будете користуватись, і будете пишатись їхньою славою».

«Учні принесли до Ісуса все, що мали, проте Він не запросив їх їсти. Він звелів їм послужити народові. Їжа множилася в Його руках, і руки учнів, простягнені до Христа, не залишалися порожніми. Невеличкого запасу вистачило на всіх. Коли народ був нагодований, учні спожили разом з Ісусом дорогі їжу, даровану Небом». – *Там саме.*

3. Чого ми можемо навчитися, з того як Христос підтримував порядок серед величезної кількості людей?

4. ДІЛИТИСЯ З ІНШИМИ – ЧУДОВО

Ср, 26 бер.

а. Чого ми повинні навчитися з важливого повеління, яке Ісус дав, після того як нагодував величезну кількість людей?

Від Івана 6:12, 13: «¹²Коли наїлися, Він сказав Своїм учням: Зберіть залишені куски, щоб нічого не пропало. ¹³Зібрали й наповнили дванадцять кошиків шматками з п'яťох ячмінних хлібів, що залишилися після тих, які їли».

«Коли були зібрані кошики із залишками їжі, люди згадали про тих, хто залишився вдома. Вони побажали, щоб ті також скуштували благословенного Христом хліба. Харчі з кошиків поділили між бажаючими і рознесли по всій околиці». – *Бажання віків. – С.368.*

«Ісус звелів Своїм учням: "Зберіть залишені куски, щоб нічого не пропало" (Від Івана 6:12). Ці слова означали більше, ніж просто скласти їжу в кошики. Урок мав подвійне значення. Нічого не має пропасти. Нам не слід втрачати навіть дочасні переваги. Ми не повинні занедбувати нічого з того, що може послужити для добра людини. Нехай буде зібрано все, що може полегшити нужду голодних у цьому світі. Із такою ж дбайливістю нам потрібно берегти й цінувати хліб Небесний, який задовольняє потреби душі. Нам необхідно жити кожним словом Божим. Ніщо сказане Богом не повинно бути втрачене. Ми не можемо нехтувати жодним словом щодо нашого вічного спасіння. Жодне слово не повинно марно впасти на землю». – *Служіння зцілення. – С.48.*

б. Яку християнську чесноту нам заповідано розвивати в собі, навіть якщо це може здатися незручним чи неможливим?

Ісаї 58:6-8: «⁶Ось який піст Я визнаю: розбий кайдани несправедливості, розв'яжи мотуззю ярма, відпусти пригноблених на свободу, – розірвавши кожне ярмо! ⁷Поділись своїм хлібом з голодним, а нещасних безпритульних поклич у свій дім. Коли побачиш нагого,

зодягни його, й від свого рідного не відвертайся! ⁸Тоді твоє світло засяє, як порання зоря, і твоє виздоровлення не забариться, – попереду тебе йтиме твоя праведність, і Господня слава огортатиме тебе»; **1 Петра 4:9:** «Будьте гостинні один до одного – без нарікання».

«У будь-якій критичній ситуації нам потрібно шукати допомоги в Того, Хто має у Своєму розпорядженні безмежні можливості...

Як часто ми падаємо духом, коли бачимо потреби бідних, неосвічених, знедолених! Ми запитуємо: "Яким чином наші немічні сили й мізерні ресурси можуть задовольнити цю величезну потребу? Чи не варто почекати на когось більш здібного, хто б керував цією роботою, або на якусь організацію, котра б узялася за цю справу?" Христос говорить: "*Ви дайте їм їсти!*". Використовуйте ті засоби, час і здібності, котрі маєте. Принесіть ваші ячмінні хліби до Ісуса.

Хоч ваших запасів може бути недостатньо, щоб нагодувати тисячі, їх може вистачити для насичення одного. У руках Христа вони зможуть нагодувати багатьох. Подібно до учнів, дайте те, що у вас є. Христос намножить цей дар. Він винагородить щиру, простодушну довіру до Нього. Те, що здається лише мізерною поживою, виявиться багатою трапезою». – Там саме. – С.49, 50.

4. Про що я повинен пам'ятати, коли мене просять: «Давайте їм їсти»?

5. НАШ ТВОРЕЦЬ І ГОДУВАЛЬНИК

Чт, 27 бер.

а. Про яку чудову чесноту Бога ми ніколи не повинні забувати?

Псалом 37:25, 26: «²⁵Я був молодим і постарів, але не бачив праведника залишеним, ані його нащадків, які не мали би хліба. ²⁶Щодня, виявляючи щедрість, він позичає, тож і його нащадки будуть благословенні»; **До филип'ян 4:19:** «А мій Бог, згідно зі Своїм багатством, нехай задовольнить усяку вашу потребу – у славі, в Ісусі Христі».

«Перетворити крихти, якими ми володіємо, на повний достаток здатна лише Божа благодать. Його рука може збільшити їх у стократ. Своєю силою і владою Він може накрити стіл і в пустелі. Одним дотиком Своєї руки Він може збільшити мізерний запас їжі, зробивши його достатнім для всіх. Завдяки Божій силі хлібці та зерна в руках пророчих синів намножувалися...

Коли Ісус звелів Своїм учням нагодувати народ, ті відповіли: "*Немає в нас нічого, крім п'яти хлібів та двох рибин; хіба підемо та купимо їжу для всього цього народу*". Що то для такої кількості?

Цей приклад містить повчання для Божих дітей усіх часів. Коли Господь доручає виконати якусь роботу, нехай люди не сумніваються у тому, чи розсудливе це повеління, чи ні, або якими можуть бути наслідки

їхнього послуху. Ресурси, якими вони володіють, можуть видаватися надто малими, щоб задовольнити потребу, однак у Господніх руках їх виявиться навіть більше, ніж необхідно...

Сьогодні церква має велику потребу в кращому розумінні Божого ставлення до викуплених смертю Його Сина; потрібна і більша віра в успіх Його справи на Землі. Нехай ніхто не витрачає часу, щоб оплакувати обмеженість своїх видимих можливостей. На перший погляд, вони можуть видаватися мізерними, але енергія та віра в Бога намножать їх. Дар, принесений Йому з подякою та молитвою про Його благословення, буде намножений Ним так само, як і їжа для пророчих синів і стомленого народу». – *Пророки і царі*. – С.241-243.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 28 бер.

1. Опишіть, як люди сприймали слова Христа.
2. Яким чином Господь забезпечив фізичні потреби людей, які там зібралися?
3. Чого ми можемо навчитися, з того як Христос підтримував порядок серед величезної кількості людей?
4. Про що я повинен пам'ятати, коли мене просять: «Дайте їм їсти»?
5. Розкажіть про випадки, коли Боже Провидіння стосовно вас було особливо дивовижним.

Дивіться нас:

www.sdarm.org

www.sdarm.com.ua

[sdarm ua](https://www.youtube.com/channel/UCsdarmua)

[sdarm ua music](https://www.youtube.com/channel/UCsdarmuamusic)

[Рух Реформації](https://www.youtube.com/channel/UCsdarmuaorthodoxy)

[sdarm](https://www.instagram.com/sdarm)

[sdarm_vegfood](https://www.instagram.com/sdarm_vegfood)

+38(097)693 72 27

+38(067)949 81 48

Пожертвування першої суботи

Субота, 4 січня

Багатофункціональний центр охорони здоров'я та освіти у Парагваї

Ваші щедрі пожертвування відновлять здоров'я та віру багатьох людей (див. С.6).

Субота, 1 лютого

Всесвітня допомога при стихійних лихах

Ці пожертвування забезпечують допомогу людям у регіонах, які постраждали від стихійних лих, хвороб, смерті чи скрутних обставин (див. С.31).

Субота, 1 березня

«Діти сильної волі»
Освітній центр у Румунії

Допомога для завершення будівництва нового навчального закладу для дітей молодшого віку в Румунії (див. С.56).